

ศูนย์ศิลปศึกษา จังหวัดเลย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคณะหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต
สาขาวิชาสถาปัตยกรรมภายใน ภาควิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เลขหมู่.....
เลขที่เขียน.....
วัน เดือน ปี..... 2536

ปีการศึกษา 2534

A020739

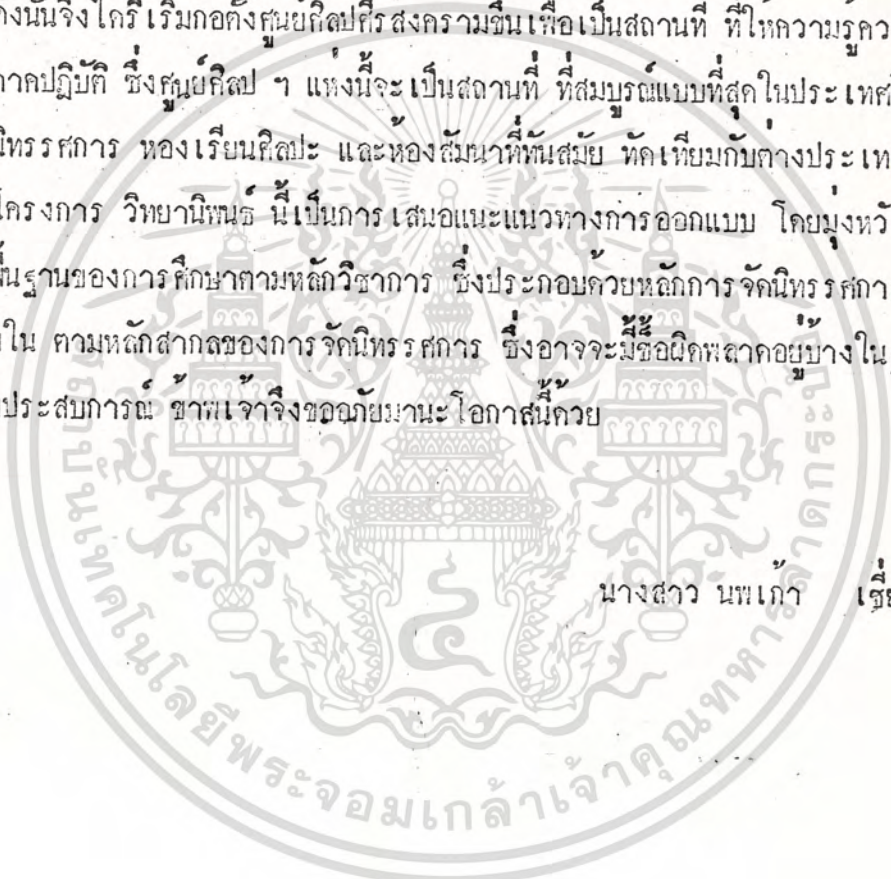
เอกสารนี้สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่
สามารถนำออกนอกระบบอื่น ๆ ได้ หากมีเหตุเปลี่ยนแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึง

คำนำ

เมื่อกล่าวถึงงานศิลปะในประเทศไทย ในอดีตจะเห็นว่างานในแขนงศิลปกรรมยังขาดสถานที่
ที่ให้ความรู้แก่เด็กและเยาวชนอย่างเพียงพอ ในด้านการแสดงออกถึงผลงานของตนเอง แต่ในปัจจุบัน
ก็มีการตื่นตัวกันอยู่มากทั้งทางรัฐและเอกชน ทำให้เยาวชนมีโอกาสได้ทำงาน และแสดงผลงานของ
ตัวเองมากขึ้น ซึ่งส่วนใหญ่สถานที่ประเภทศูนย์ศิลป์ ฯ ต่างๆ จะตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพฯ เท่านั้น -
เยาวชนในระดับภูมิภาค ทางจังหวัดยังมีโอกาสน้อยในการดูงาน หรือแสดงผลงานของตัวเอง

ดังนั้นจึงได้ริเริ่มก่อตั้งศูนย์ศิลป์ศรีสงครามขึ้นเพื่อเป็นสถานที่ ที่ให้ความรู้ความเข้าใจถึงภาค
ทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ซึ่งศูนย์ศิลป์ ฯ แห่งนี้จะเป็นสถานที่ ที่สมบูรณ์แบบที่สุดในประเทศไทย เพราะจะมี
ทั้งห้องจัดนิทรรศการ ห้องเรียนศิลปะ และห้องสัมมนาที่ทันสมัย ทัดเทียมกับต่างประเทศ

โครงการ วิทยานิพนธ์ นี้เป็นการ เสนอแนะแนวทางการออกแบบ โดยมุ่งหวังที่จะเสนอ -
ผลงานบนพื้นฐานของการศึกษาคามหลักวิชาการ ซึ่งประกอบด้วยหลักการ จักรนิทรรศการ เพื่อใช้ในการ
ตกแต่งภายใน ตามหลักสากลของการ จักรนิทรรศการ ซึ่งอาจจะมชอณิศพลาคอยู่บ้างในฐานะที่ข้าพเจ้า
ยังคอยช่วยประสภการณ์ ข้าพเจ้าจึงขออภัยมานะ โอกาสนี้ด้วย

นางสาว นพเกา ฐैयाชาญ

กิติกรรมประกาศ

วิทยาลัย " โครงการทดแทนภายในศูนย์ศิลปศึกษาสงเคราะห์ จังหวัดเลย "ฉบับนี้สำเร็จลุล่วง
ไปตามเป้าหมาย เนื่องจากได้รับความอนุเคราะห์ ทั้งทางข้อมูลและการให้ค่าปรึกษาจากบุคคล
หลาย ๆ ฝ่ายด้วยกันโดยเฉพาะ

อาจารย์ ศัญชัย สุทธิพัฒน์มงคล

อาจารย์ที่ปรึกษา

อาจารย์ สังคม ทองมี

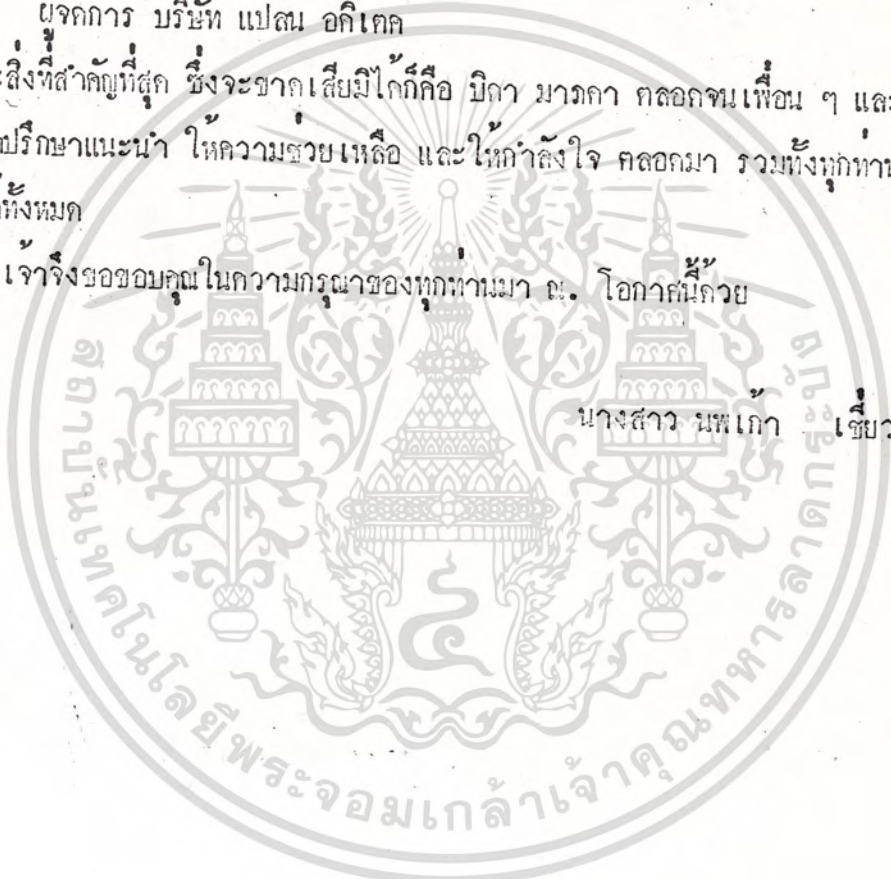
อาจารย์บุรี เริ่มก่อตั้งโครงการศูนย์ศิลป ฯ

ผู้จัดการ บริษัท แพลน อติเทค

และสิ่งสำคัญที่สุด ซึ่งจะขาดเสียมิได้ก็คือ บิดา มารดา ตลอดจนเพื่อน ๆ และ พี่ ๆ ทุกคนที่
คอยให้ค่าปรึกษาแนะนำ ให้ความช่วยเหลือ และให้กำลังใจ ตลอดจน รวมทั้งทุกท่านที่มีอาจากลา -
นามไว้ได้ทั้งหมด

ข้าพเจ้าจึงขอขอบคุณในความกรุณาของท่านมา ณ. โอกาสนี้ด้วย

นางสาว นพเกา เขียวชาญ

สารบัญ

หน้า

คำนำ

กิตติกรรมประกาศ

สารบัญเรื่อง

สารบัญตาราง

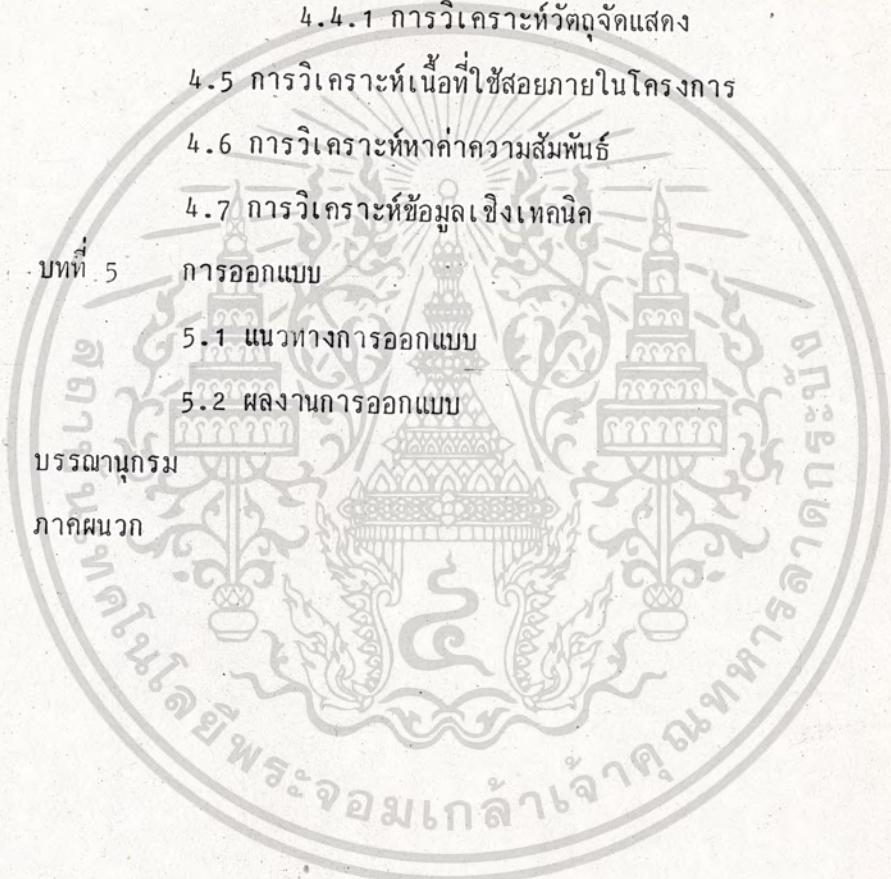
บทที่ 1.	1.1 บทนำ	1
	1.2 ความเป็นมาของโครงการ	2
	1.3 วัตถุประสงค์ของวิทยานิพนธ์	4
	1.4 ความเป็นมาของปัญหาและแนวทางแก้ปัญห	"
	1.5 วิธีการดำเนินงานวิทยานิพนธ์	5
	1.6 ขอบเขตของการศึกษาวิทยานิพนธ์	7
	1.6.1 ขอบเขตการศึกษาข้อมูล	
	1.6.2 ขอบเขตการออกแบบ	
	1.7 แหล่งข้อมูล	8
	1.8 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	"
บทที่ 2.	การศึกษาข้อมูลและการวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
	2.1 ความหมายและหน้าที่ของศูนย์ศิลป์	10
	2.2 ประวัติความเป็นมาของโครงการ	14
	2.3 โครงการศูนย์ศิลป์สิรินธร จ. เลย และองค์ประกอบ	15
	2.4 ลักษณะศิลปวัฒนธรรมของ จ. เลย	17
	2.5 การศึกษาโครงการเปรียบเทียบ	24
	2.5.1 อาคารในประเทศ	"
	2.5.2 อาคารต่างประเทศ	42

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

	หน้า
บทที่ 3 การศึกษารายละเอียดของโครงการ	48
3.1 การศึกษาข้อมูลเชิงสถาปัตยกรรม	"
3.1.1 ข้อมูลเกี่ยวกับบทบาทและหน้าที่ของศูนย์ ฯ	"
3.1.2 สายการบริหารและหน้าที่การดำเนินงานของเจ้าหน้าที่	49
3.1.3 การศึกษาองค์ประกอบของศูนย์ศิลป์ ฯ	51
3.2 การศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับผู้ใช้โครงการ	54
3.2.1 ประเภทผู้ใช้โครงการ	
3.2.2 พฤติกรรมผู้ใช้โครงการ	57
3.2.3 การศึกษาจำนวนผู้ใช้โครงการ	60
3.3 การศึกษาเนื้อหาที่ใช้สอยภายในโครงการ	65
- ห้องเรียน	
- ห้องสัมมนา	
- ร้านขายของที่ระลึก	
- นิทรรศการถาวร	
- นิทรรศการชั่วคราว	
3.4 วัตถุประสงค์แสดง	81
3.5 ข้อมูลเชิงเทคนิค	84
3.5.1 ระบบการจัดแสดง (ส่วนนิทรรศการ)	"
3.5.2 ระบบเสียงและการป้องกันเสียง	134
3.5.3 ระบบแสงสว่างและระบบไฟฟ้า	137
3.5.4 ระบบปรับอากาศ	145
3.5.5 ระบบรักษาความปลอดภัย	148
บทที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการออกแบบ	159
4.1 สภาพแวดล้อมและที่ตั้งของโครงการ	
4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงสถาปัตยกรรม	161

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.1	บทบาทและการดำเนินงานของศูนย์ ฯ	,
4.2.2	สายการบริหารและการดำเนินงาน	,
4.3	การวิเคราะห์ผู้ใช้โครงการศูนย์ศิลป์ ฯ	169
4.3.1	ประเภทผู้ใช้โครงการ	"
4.3.2	พฤติกรรมผู้ใช้โครงการ	"
4.4	การวิเคราะห์จำนวนผู้ใช้โครงการ	"
4.4.1	การวิเคราะห์วัตถุประสงค์แสดง	170
4.5	การวิเคราะห์เนื้อหาที่ใช้สอยภายในโครงการ	171
4.6	การวิเคราะห์หาค่าความสัมพันธ์	178
4.7	การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเทคนิค	179
บทที่ 5	การออกแบบ	183
	5.1 แนวทางการออกแบบ	"
	5.2 ผลงานการออกแบบ	
บรรณานุกรม		
ภาคผนวก		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

	หน้า	
แผนภูมิที่ 2.5.1.	ผังการดำเนินงานพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ	28
แผนภูมิที่ 2.5.2.	สายการบริหาร ร.ร. ศรีสงครามวิทยา	30
ตารางที่ 2.5.3.	หน้าที่การทำงานของพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ	31
แผนภูมิที่ 3.1.2.	โครงสร้างขององค์กรภายในศูนย์ศิลป์ฯ	52
ตารางที่ 3.1.3.	ส่วนประกอบของโครงสร้างศูนย์ศิลป์ฯ	53
ตารางที่ 3.2.4.	การพยากรณ์จำนวนนักท่องเที่ยวในพ.ท. จังหวัดเลย	61
ตารางที่ 3.2.4.1	การพยากรณ์จำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ	62
ตารางที่ 3.2.4.2	การกระจายตัวของนักท่องเที่ยวไปตามแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ	"
แผนภูมิที่ 3.2.4.3	การกระจายตัวของนักท่องเที่ยวใน จ.เลย	"
แผนภูมิที่ 4.2.1.	แสดงการบริหารงานของศูนย์ศิลป์ฯ	64
ตารางที่ 4.2.2.2.	แสดงอัตรากำลังของเจ้าหน้าที่และความรับผิดชอบ	65
ตารางที่ 4.5.	การวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยภายในอาคาร	174

บทคัดย่อ

ประวัติความเป็นมา ของการก่อตั้งโครงการ ศูนย์ศิลปะศรีสงคราม จังหวัดเลย ซึ่งสืบเนื่องมาจาก ปัญหาที่ประเทศไทยยังขาดสถานที่ ที่ให้ความรู้ และ เผยแพร่ผลงานทางศิลปะอย่างเพียงพอ โดยเฉพาะในระดัภุมณฑล ดังนั้นรัฐบาลจึงได้ให้งบประมาณในการจัดตั้งศูนย์ศิลปะ ฯ ขึ้นที่ โรงเรียนศรีสงครามวิทยา จังหวัดเลย เพื่อใช้เป็นสถานที่แสดงผลงาน และสถานที่ให้ความรู้ทางด้านศิลปะแก่เด็กและเยาวชนของไทยในอนาคต

ดังนั้นศูนย์ศิลปะศรีสงคราม จึงก่อตั้งขึ้น ณ. โรงเรียนศรีสงครามวิทยา จังหวัดเลย ซึ่งมีอาจารย์ สังคม ทองมี เป็นผู้ก่อตั้งดำเนินงาน

ซึ่งเป็นการสนองนโยบายของรัฐบาล สรุปได้ดังต่อไปนี้คือ

1. สนองนโยบายทางด้าน ศิลปวัฒนธรรม และการศึกษา
2. สนองนโยบายทางด้าน เศรษฐกิจและสังคม
3. สนองนโยบายทางด้าน การพัฒนาสังคม และ จิตใจ ซึ่งบรรจุในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7

บทบาทและหน้าที่ของศูนย์ศิลปะศรีสงคราม คือ เพื่อเผยแพร่และให้ความรู้ทางวิชาการ ทางด้านศิลปะ แก่ เด็กนักเรียน นักศึกษา ประชาชน โดยการจัดการอบรมสัมมนา การจัดนิทรรศการ ตลอดจนจัดการ เว็บบนการสอนศิลปะแก่ผู้ที่สนใจ ซึ่งรวมทั้งการจัดรวบรวมและอนุรักษ์ศิลปะ โดยจัดให้มีการจัดนิทรรศการถาวร ซึ่งได้แก่การแสดงผลงานประเภทสีน้ำ ระบาย วาดต่าง ๆ ที่ส่งโรงเรียนศรีสงคราม ได้รับมาจากกานนำผลงานของนักเรียนเขาประกวด ทั้งในและต่างประเทศ ซึ่งมีมากมาย ตั้งแต่อดีตจนปัจจุบัน และการแสดงนิทรรศการชั่วคราว ก็คือการแสดงผลงานของ นักเรียน นักศึกษา ในปัจจุบัน ตลอดจนจัดแสดงผลงานของศิลปินรับเชิญต่าง ๆ เพื่อเป็นการเผยแพร่ และเป็นการพัฒนา ส่งเสริมเยาวชนไทยให้มีความรู้ความก้าวหน้าทางด้านศิลปะ ทัดเทียมกับอารยธรรมะประเทศ

1.1. บทนำ

ประเทศไทยได้ชื่อว่ามีเอกลักษณ์ทางด้านศิลปะเฉพาะตัว แหล่งท่องเที่ยวที่ชาวต่างชาติให้ความสนใจเข้ามาชม คือ สถาบันที่แสดงถึงศิลปวัฒนธรรมของไทย คือ วัด โบราณสถานต่าง ๆ ซึ่งปัจจุบันก็มีการเก็บรวบรวมงานศิลปะโบราณวัตถุต่าง ๆ ไว้ในพิพิธภัณฑ์มากมาย ส่วนการแสดงผลออกถึงศิลปทางด้านวิจิตรศิลป์ของไทยนั้น ในอดีตยังไม่มีสถานที่สำหรับรวบรวมศิลปประเภทวิจิตรศิลป์ แต่ในปัจจุบันศิลปินไทยนั้นได้พัฒนาฝีมือให้เท่าเทียมกับต่างประเทศ จึงได้มีการก่อตั้งหอศิลป์ เพื่อเป็นสถานที่แลกเปลี่ยนแสดงผลงานศิลปะขึ้นเป็นแห่งแรก คือ หอศิลป์พระศรี แต่ไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร เพราะขาดเนื้อที่ ดังนั้นต่อมารัฐบาลจึงจัดตั้งพิพิธภัณฑ์แห่งชาติ ขึ้นในปี พ.ศ. 2520 ซึ่งในปัจจุบันมีผู้สนใจด้านศิลปะเพิ่มขึ้นมาก ทั้งในกรุงเทพฯ และต่างจังหวัด ซึ่งในต่างจังหวัดนั้นยังขาดสถานที่สำหรับรวบรวมงานและแสดงผลงานศิลปะของเยาวชนไทย ดังนั้นในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 6-7 จึงกำหนดนโยบายวัฒนธรรมแห่งชาติและนโยบายแผนการพัฒนาการท่องเที่ยว เพื่อเป็นการกระจายรายได้ไปสู่ภูมิภาค

รัฐบาลจึงได้ใช้งบประมาณในการจัดตั้งศูนย์ศิลปะ ชั้นที่โรงเรียนศรีสงครามวิทยา จังหวัดเลย ซึ่งเป็นศูนย์ศิลปะที่สมบูรณ์แบบเป็นแห่งแรกของประเทศไทย โดยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้ คือ

1. ทางด้านการศึกษา เพื่อเป็นสถานการศึกษาที่เผยแพร่และแลกเปลี่ยนความรู้ทางด้านศิลปะทุกแขนงสำหรับเยาวชนไทย
2. ทางด้านศิลปวัฒนธรรม เป็นแหล่งรวบรวมผลงานของเยาวชนไทย ทั้งในด้านประติมากรรม จิตรกรรม รูปจำลอง เอกสาร ภาพถ่ายต่าง ๆ สามารถเปรียบเทียบให้รู้ถึงวัฒนาการของศิลปะ ทั้งยังเป็นสถาบันตัวแทนระดับชาติในด้านศิลปะอีกด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีสารนำไปใช้

3. เปิดโอกาสให้ศิลปินได้เสนองานแก่สังคมในระดับภูมิภาคและเป็นการปลุกฝังให้เยาวชนเห็นคุณค่าของงานศิลปะและเป็นศูนย์กลางที่สมควรได้รับความเพลิดเพลินและทำกิจกรรมร่วมกัน ขณะเดียวกันกับส่งผลทางอ้อมในด้านเศรษฐกิจอีกด้วย

4. เป็นการสนับสนุนแผนพัฒนาการท่องเที่ยวของไทยอีกด้วย เพราะจังหวัดเลย เป็นจังหวัดที่มีแหล่งท่องเที่ยวมาก ศูนย์ศิลปะศรีสงครามวิทยาจะเป็นแหล่งท่องเที่ยวอีกแห่งหนึ่งที่ให้ความรู้และรวบรวมงานทางศิลปะ

โครงการวิทยานิพนธ์นี้จะเป็นการเสนอแนะทางการออกแบบ โดยมุ่งหวังที่จะเสนอผลงานการตกแต่งภายใน ความหลักของการจัดพิพิธภัณฑ์ศิลปะและการจัดนิทรรศการ ซึ่งโครงการศูนย์ศิลปะศรีสงครามวิทยานี้ เมื่อเสร็จสมบูรณ์ในปี 2535 แล้วจะเป็นศูนย์ศิลปะที่เก็บรวบรวมงานศิลปะและแลกเปลี่ยนความรู้ทางด้านศิลปะกับบุคคลทั่วไป ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ซึ่งจะมีบทบาทสำคัญของงานศิลปะของประเทศ

1.2. ความเป็นมาของโครงการศูนย์ศิลปะศรีสงครามวิทยา

เนื่องจากทางโรงเรียนศรีสงครามวิทยา มีผลงานของนักเรียนที่ได้รับรางวัลมากมาย ทั้งจากในประเทศและต่างประเทศ จึงมีความต้องการเก็บรวบรวม สงวนรักษา และจัดแสดงผลงานศิลปะของนักเรียนที่ผ่านมา ให้เป็นที่เผยแพร่แก่ประชาชนทั่วไป และเพื่อให้เป็นสถาบันทางศิลปะที่ทัดเทียมกับนานาประเทศ จึงเกิดศูนย์ศิลปะศรีสงครามวิทยาขึ้นเมื่อ

ดังนั้นศูนย์ศิลปะศรีสงครามจึงก่อตั้งขึ้นที่ โรงเรียนศรีสงครามวิทยา จังหวัดเลย เป็นหนึ่งในจังหวัดของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เพื่อสนองตอบความต้องการในเรื่องหาสถานที่ อันเนื่องจากไม่มีอาคารปฏิบัติการสำหรับเก็บรวบรวมรักษาหรือจัดแสดงผลงานศิลปะของนักเรียนและประชาชนทั่วไป อีกทั้งยังเป็นที่สำหรับการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม ของผู้ที่สนใจและเป็นตัวแทนในกาวิชาการทางศิลปะพร้อมกับเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญอีกแห่งหนึ่งของจังหวัดเลย นอกเหนือจากสถานที่ท่องเที่ยวตามธรรมชาติต่าง ๆ ซึ่งให้ทั้งความรู้

ความเพลิดเพลินและการเฝ้าทำกิจกรรมร่วมกันของเยาวชนไทย ตลอดจนสนองตอบนโยบาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ทางการพาณิชย์และนโยบายแผนการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศไทยชาติเป็นไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประการสำคัญ

จากนโยบายและความเหมาะสมเบื้องต้นที่ได้กล่าวมาแล้ว สามารถที่จะสรุปสาระสำคัญของการ เสนอวิทยานิพนธ์ ความเหตุผลในแต่ละด้าน ดังต่อไปนี้

1. ห่วงด้านศิลปวัฒนธรรมและการศึกษา

- เป็นการ สอดคล้องกับสภาพการ จัดหาในปัจจุบัน โดยเน้นให้เป็นแหล่งความรู้แก่ประชาชนทุกระดับ อันจะเป็นผลในการ ให้การศึกษาที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น
- เป็นสถานที่รวบรวมผลงาน โดยเป็นผลงานที่ได้รับรางวัลและเพื่อให้เป็นสถานที่แลกเปลี่ยนความรู้และแสดงผลงานของเยาวชนไทย
- เป็นสถานที่สำคัญสำหรับการศึกษานอกโรงเรียนของเยาวชน และแสวงหาความรู้เพิ่มเติมของผู้ที่สนใจ

2. ด้านเศรษฐกิจและสังคม

- เป็นการส่งเสริมปลุกฝังให้เยาวชนมีความภูมิใจในผลงานด้านศิลป
- เป็นสถานที่ให้ความรู้และให้ความเพลิดเพลินจากนิทรรศการและการทำกิจกรรมร่วมกันของเยาวชน
- เป็นการ จัดแลกเปลี่ยนศิลปวัฒนธรรม ระหว่างประเทศ และระหว่างภาค โดยเน้นการให้บริการแก่เยาวชนและประชาชนในภูมิภาคใกล้เคียง ในด้านการศึกษาและบันเทิง
- เป็นการ ส่งเสริมนโยบายการท่องเที่ยวของประเทศและเป็นแนวทางในการสร้างรายได้ให้แก่ศิลปิน นักเรียน นักศึกษา ที่ศึกษาทางด้านศิลปกรรมและส่งผลไปยังรายได้ของประชาชนและธุรกิจที่เกี่ยวข้องและรายได้ของประเทศชาติ ทั้งทางตรงและทางอ้อม

3. ด้านนโยบายของรัฐ

- สนองคอบนโยบายของรัฐในด้านการพัฒนาสังคมจิตใจและศิลป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ในการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่สามารถนำข้อมูลไปใช้โดยไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของลิขสิทธิ์

1.3. วัตถุประสงค์ของวิทยาลัย

1.3.1. วัตถุประสงค์ของโครงการ

วัตถุประสงค์ของโครงการคกแต่งศูนย์ศิลปศรีสงคราม ใ้แบ่งเป็นด้าน สังคม เศรษฐกิจ วัฒนธรรม การศึกษา และค่านโยบายของรัฐ ดังต่อไปนี้

1. ด้านเศรษฐกิจและสังคม

- เพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวของชาวไทยและชาวต่างประเทศ ทั้งยังเป็นสถานที่ให้ความรู้และความเพลิดเพลิน

2. ด้านวัฒนธรรม

- เพื่อเป็นสถานอนุรักษ์และฟื้นฟู ครอบงายถ่ายทอดศิลปวัฒนธรรมของชาติและเพื่อรวบรวมรักษางานทางด้านศิลปประ เภทวิจิตรศิลป์

- เพื่อเป็นการ เสนอแนะแนวทางในการยกระดับมาตรฐานของศิลปประ เภทวิจิตรศิลป์ อย่างถูกต้องและเหมาะสม โดยอาศัยศูนย์ศิลปเป็นตัวกลางในการให้บริการดังกล่าว

3. ด้านการศึกษา

- เพื่อเป็นศูนย์ศิลปที่เปิดโอกาสให้เยาวชนได้แสดงผลงาน และประชาชนทั่วไปได้ชื่นชมผลงานของ เยาวชนไทย

- เพื่อเป็นศูนย์ศิลปการแสดงงานด้านศิลปประ เภทวิจิตร ศิลปและเป็นการ เผยแพร่คอประชาชนในการศึกษาชอมูลและการวิจัย

4. ค่านโยบายของรัฐ

- เพื่อสนับสนุนนโยบายของรัฐ ในด้านการท่องเที่ยวและศิลปวัฒนธรรม

1.4. ความเป็นมาของปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหา

1.4.1. ความเป็นมาของปัญหา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์เพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีกรนำไปใช้

การศึกษาโครงการ "ศูนย์ศิลป์ศรีสงคราม" สามารถที่จะสรุปประเด็นปัญหาที่สำคัญ ๆ อันมีผลทำให้เกิดโครงการ ดังต่อไปนี้

1. ปัจจุบันผลงานทางด้านศิลป์ของโรงเรียน ที่ได้รับรางวัลมีมากมาย และยังมีสถานที่ที่จะจัดแสดงงาน ทั้งห้องจัดนิทรรศการถาวรและชั่วคราวในค่าน้อยอย่างแท้จริง
2. ศึกษาลักษณะกิจกรรมหรือศิลป์ เพื่อจัดระบบการบริการและจัดพื้นที่ใช้สอย ภายในศูนย์ศิลป์ให้เหมาะสมและมีระบบแบบแผน
3. ศึกษาแนวทางการ เสริมสร้าง ความรู้ทางด้านศิลป์ เพื่อเป็นแหล่งศึกษาค้นคว้าข้อมูลทางด้านศิลป์แก่ประชาชนทั่วไป
4. ศึกษาแผนผังที่ตั้ง โครงการที่เหมาะสม สำหรับศูนย์ศิลป์ที่สามารถเสริมสร้างสภาพภูมิทัศน์ที่คดคองพื้นที่และสถานที่ที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยว

1.5. วิธีการดำเนินงานวิทยานิพนธ์

แบ่งเป็น 4 ขั้นตอน ซึ่งมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาข้อมูลเบื้องต้นด้วยการ สังเกต สอดถาม สัมภาษณ์ และ ค้นคว้าจากเอกสาร

- 1.1. ศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการ
 - ลักษณะความเป็นมาของโครงการ
 - แนวทางการแก้ปัญหา
 - กำหนดขอบเขตของการวิจัย

1.2. ศึกษาข้อมูลรายละเอียดของโครงการ จากการสัมภาษณ์ จาก เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

- ประวัติความเป็นมาของศูนย์ศิลป์ศรีสงคราม จังหวัด เลย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

- รายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลของโครงการ

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- อัตรากำลัง สายงานการบริหาร

1.3. ศึกษาข้อมูลพื้นฐานด้านการจัดพิพิธภัณฑ์

- เทคนิคการจัดแสดง
- ความสัมพันธ์ภายในโครงการ
- การแบ่งประเภทศิลปะ

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาวิเคราะห์โครงการสำรวจแปลนผังรูปคาน จำแนกประเภทศิลปะ

2.1. วิเคราะห์พฤติกรรมผู้ใช้โครงการ

2.2. วิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยภายในโครงการ

- ทิศทางแวดล้อม
- องค์ประกอบของโครงการ
- การใช้พื้นที่ของโครงการ

2.3. สำรวจจัดทำแปลน ผังรูปคาน ถ่ายภาพ

- อาคารนอหรรศการถาวร
- อาคารนิตหรรศการหมุนเวียน
- อาคารสัมมนา
- อาคารสศคิโอ

2.4. จำแนกประเภทผลงานศิลปะที่จัดแสดงคำนวณพื้นที่

ขั้นตอนที่ 3 ออกแบบ เขียนแบบ เสรียมเสนองาน

3.1. แผนภาพเสนองาน

3.2. งานเขียนแบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ภายในเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.6. ขอบเขตของการศึกษาวิทยานิพนธ์

ขอบเขตของการศึกษาวิทยานิพนธ์ แบ่งออกเป็น 2 ประการ คือ ขอบเขตการศึกษาข้อมูลและขอบเขตของการออกแบบ ดังต่อไปนี้

1.6.1. ขอบเขตการศึกษาข้อมูล

1. ศึกษาแนวนโยบายของรัฐ ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (ปลายแผน) และฉบับที่ 7

2. ศึกษาข้อมูลพื้นฐานและความรู้ทั่วไป เกี่ยวกับการจัดตั้งและลักษณะของหอศิลป์

3. ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลทางด้านสังคมและเศรษฐกิจ การขยายตัวของประชากรและนักท่องเที่ยวที่จะเข้าไปใช้บริการ โดยวิธีการคำนวณและแปลสถิติ

4. ศึกษาถึงความต้องการที่จะให้เกิดโครงการของประชาชนและความจำเป็นของโครงการ

5. ศึกษารูปแบบการปฏิบัติงานของหอศิลป์ ทั้งในระดับประเทศและระดับภาค เพื่อหาข้อสรุปและข้อเปรียบเทียบที่จะนำไปสู่การออกแบบหอศิลป์ให้เหมาะสม ไม่ว่าจะเป็นด้านการบริหาร การปฏิบัติ อัตราค่าสิ่ง ตลอดจนการให้บริการแก่ประชาชน นอกจากนี้ยังต้องเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมด้วย

1.6.2. ขอบเขตการออกแบบ

โดยมีส่วนประกอบดังนี้ อาคารศูนย์ศิลป์มีอาคารทั้งหมด 4 หลัง มีพื้นที่รวมทั้งหมด 1,108.50 ตร.ม.

1. ส่วนอาคารจัดแสดงนิทรรศการถาวร	พื้นที่	192.50 ตร.ม.
2. ส่วนอาคารจัดแสดงนิทรรศการชั่วคราว	พื้นที่	210.00 ตร.ม.
3. ส่วนอาคารสัมมนา	พื้นที่	216.00 ตร.ม.
4. ส่วนอาคารสตูดิโอ	พื้นที่	490.00 ตร.ม.
5. ส่วนกิจกรรมเสริมเป็นส่วนบริการประกอบ		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษเท่านั้น เมื่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้เผยแพร่เป็นเชิงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีกรณีไปใช้

พื้นที่ 48.00 ตร.ม.

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับทางด้านหอศิลป์

1. มีสถานที่ที่โตมาครุฐาน เพื่อรับฝึกหัดในด้านการเก็บรวบรวมและเผยแพร่ศิลป ซึ่งศิลปิน เขาวงกต จะได้รับการสนับสนุนจากสาธารณชนมากขึ้น อีกทั้ง เป็นการกระตุ้นให้ศิลปินมีพลังในการสร้างสรรค์ผลงาน

2. เป็นการดำรงไว้ซึ่งมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ

ทางด้านการศึกษา

1. ความรู้และประสบการณ์ของประชาชนต่อศิลปสมัยใหม่มีมากขึ้น
2. เขาวงกตสามารถจะพัฒนาผลงานของตนให้ดีขึ้น หลังจากได้มีโอกาสศึกษา ข้อดี ข้อเสีย ศึกษารายละเอียดและช่วยการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ความคิดเห็นของกันและกัน
3. ศิลปกรรมร่วมสมัยของชาติ จะมีความทัดเทียมกับอารยประเทศมากยิ่งขึ้น

ทางด้านสังคม

1. เป็นการกล่อมเกลาจิตใจประชาชนให้สูงขึ้น ทำให้ค่านิยมทางศิลปเปลี่ยนไปในทางที่ดี
2. ประชาสัมพันธ์ทางด้านการศึกษาท่องเที่ยวภายใน จังหวัดเลย อย่างมีระบบ
3. เป็นการส่งเสริมและปลุกฝังให้เขาวงกตมีความภูมิใจในงานศิลปกรรมร่วมสมัยของชาติ ทั้งยังเป็นการแก้ปัญหาเขาวงกตทางอ้อม
4. ซักปัญหาความสูญเปล่าทางสถาปัตยกรรม สามารถใช้อาคารทุกหลังภายในหอศิลป์ ให้เกิดประโยชน์สูงสุดตรงตามพฤติกรรมของผู้ใช้โครงการ

1.7. แหล่งข้อมูล

1.8.1. ประเภทเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์เพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ก. การศึกษาเบื้องต้น เพื่อการพัฒนาศิลปวัฒนธรรมของชาติและการพัฒนาการท่องเที่ยว

- ข. งานวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้องกับโครงการ
- ค. เอกสารทางราชการที่เกี่ยวข้องกับโครงการ
- ง. เอกสารวิชาการท่องเที่ยว

1.8.2. หน่วยงานที่สามารถค้นคว้าข้อมูลได้

- ก. สำนักงานท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
- ข. สำนักงานสถิติแห่งชาติ
- ค. กรมอุตุนิยมวิทยา
- ง. โรงเรียนศรีสงครามวิทยา จังหวัดเลย
โดยการสัมภาษณ์
 - อาจารย์สังคม ทองมี
 - อาจารย์ชนิษฐา ศรีทองรา
- จ. บริษัท แพลสม อากิเท็ค จำกัด
 - คุณประติชญา สิงหราช สถาปนิกโครงการ
- ฉ. หอสมุดของสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ
 - หอสมุดคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
 - หอสมุดครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

การศึกษาข้อมูลและการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1. ความหมายและหน้าที่ของศูนย์ศิลป์

พิพิธภัณฑ์สถาน แบ่งออกได้เป็น 2 ทาง คือ แบ่งตามลักษณะของการบริหาร หรือผู้เป็นเจ้าของ กับแบ่งตามลักษณะของสิ่งที่รวบรวมไว้หรือตามแขนงวิชา

พิพิธภัณฑ์สถานแบ่งตามลักษณะบริหารหรือผู้เป็นเจ้าของ ได้แก่ พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ แห่งรัฐ เทศบาล จังหวัด มหาวิทยาลัย โรงเรียน และเอกชน เป็นต้น การแบ่งดังกล่าวแสดงถึงลักษณะการควบคุมหรือผู้เป็นเจ้าของ แต่พิพิธภัณฑ์สถานเหล่านี้ อาจจะเป็นพิพิธภัณฑ์สถานในวิชาการแขนงต่าง ๆ กันได้

ในประเทศที่เจริญแล้ว เช่น ยุโรปหรืออเมริกา นิยมจัดตั้งพิพิธภัณฑ์สถาน สำหรับให้ นักเรียน ประชาชน ได้ศึกษาหาความรู้และพักผ่อนในเวลาว่าง จึงสามารถ แบ่งประเภทของพิพิธภัณฑ์สถานไว้ 6 ประเภท คือ

1. พิพิธภัณฑ์สถานประเภททั่วไป (Art museums) จัดเป็น พิพิธภัณฑ์สถานประเภทแรก เป็นพิพิธภัณฑ์สถานที่รวมงานหลายแขนง หลายสาขา เช่น แผนกศิลปะ โบราณคดี มนุษยวิทยา วิทยาศาสตร์ ธรรมชาติวิทยา และเทคโนโลยี เป็นต้น
2. พิพิธภัณฑ์สถานศิลปะ (Museum of Arts) หมายถึงพิพิธภัณฑ์ที่จัดแสดงศิลปวัตถุประเภทต่าง ๆ ได้แก่

2.1. พิพิธภัณฑ์สถานศิลปะประยุกต์ (Applied Arts)
เป็นพิพิธภัณฑ์ที่จัดแสดงงานฝีมือ เครื่องใช้สอย เครื่องเรือน เครื่องทอง เครื่องเงิน เครื่องถ้วยชาม ผ้า เครื่องแต่งกาย เป็นต้น

2.2. หอศิลป์ (Art Gallery) จัดแสดงเฉพาะจิตรกรรม ประติมากรรม ของศิลปินสมัยเก่าแต่โบราณนำมาชมสมัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3. ศิลปสมัยใหม่ (Museum of modern) จัดแสดง
ผลงานของศิลปินรุ่นใหม่ แสดงงานจิตรกรรม ประติมากรรม และงานฝีมือต่าง ๆ ของ
ศิลปินร่วมสมัย

2.4. พิพิธภัณฑ์สถานศิลปการแสดง (Performing Art)
จัดแสดงละคร ภาพยนตร์ นาฏศิลป์ การดนตรี

2.5. พิพิธภัณฑ์ศิลปแรกเริ่ม จัดแสดงศิลปแรกเริ่มของมนุษย์
ยุคที่ยังไม่มีอารยธรรม

3. พิพิธภัณฑ์สถานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (Science and technology)
จัดแสดงวิวัฒนาการความก้าวหน้าของวัตถุที่มนุษย์ และประดิษฐ์ขึ้น ได้แก่ ยานพาหนะ
เครื่องจักร เครื่องกล เป็นต้น

4. พิพิธภัณฑ์สถานธรรมชาติวิทยา (Natural science) หรือ
เรียกว่า ประวัติธรรมชาติ (Natural history) จัดแสดงวิชาธรรมชาติ เกี่ยวกับ ดิน
แร่ธาตุ หิน มนุษย์ สัตว์ พืช

5. พิพิธภัณฑ์สถาน ประวัติศาสตร์ จัดแสดงหลักฐานทางประวัติศาสตร์
แสดงชีวิตความเป็นอยู่หรือวัฒนธรรมประเพณีพื้นเมือง แยกได้เป็น

- พิพิธภัณฑ์สถานประวัติศาสตร์ เกี่ยวกับการเมือง การ
ทหาร เศรษฐกิจ สังคม เป็นต้น

- บ้านประวัติศาสตร์ ได้แก่ อาคารที่มีความสำคัญทาง
ประวัติศาสตร์ จัดแสดงตามความจริง

- โบราณสถาน อนุสาวรีย์ สถานที่สำคัญทางวัฒนธรรม
เปิดให้เข้าชม

- เมืองประวัติศาสตร์ ได้แก่ เมืองที่จัดไว้ให้เป็นสถาน
ประวัติศาสตร์

- พิพิธภัณฑ์สถานประวัติศาสตร์ โบราณคดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. การบันทึกหลักฐาน (Recording)
4. หน้าที่ของสถานที่ อนุรักษ์ (Conservation and preservation)
5. หน้าที่รักษาความปลอดภัย (Museum security)
6. การจัดแสดง (Exhibition)
7. หน้าที่ให้การศึกษ (Museum education)
8. หน้าที่ของสังคม (Social function)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2..ประวัติความเป็นมาของโครงการ

ปัจจุบันประเทศไทย มีการตื่นตัวทางด้านศิลปะ กันอย่างกว้างขวาง ซึ่งสังเกตได้จากมีหอศิลป์เกิดขึ้นมากในปัจจุบัน ทั้งของรัฐและเอกชนแต่ส่วนใหญ่จะตั้งอยู่ในกรุงเทพฯ ส่วนในระดับภูมิภาคไกลไกล ๆ ยังขาดสถานที่ที่ให้ความรู้แก่เยาวชนได้เต็มที่ ทาง ร.ร. ศีรสงครามวิทยา ซึ่งมี อาจารย์ สังคมทองมี เป็นผู้ริเริ่มก่อตั้งโครงการศูนย์ศิลปะฯ เพื่อใช้เป็นสถานที่ที่สมบูรณ์แบบที่สุดทั้งทางการเรียน - การสอนทางศิลปะ และการจัดประกวดแสดงนิทรรศการ สำหรับเด็กและเยาวชนทั่วไป

เหตุผลที่สมควรจัดตั้งศูนย์ศิลปะฯ ที่จังหวัดเลยด้วยเหตุที่ว่า ร.ร. ศีรสงครามวิทยามีผลงานที่ได้รับรางวัลมากมายทั้งในและนอกประเทศ ซึ่งยังขาดสถานที่เรียนและสถานที่จัดเก็บแสดงผลงานอย่างสมบูรณ์แบบ เป็นสถานที่ที่พร้อมทั้งด้านสถานที่ และบุคลากร ซึ่งจะเป็นผู้นำทางด้านศิลปะเด็กในอนาคต

2.2.1. ลักษณะของโครงการ

ศูนย์ศิลปะศีรสงคราม มีเป้าหมายหลักคือ ให้ความรู้ความเข้าใจ การศึกษานอกระบบแก่เด็กและเยาวชนไทยทั่วไป เป็นการเปิดโอกาสให้เยาวชนไทยได้แสดงผลงานของตนเองได้มากขึ้นกว่าในอดีตที่จำกัดขอบเขตอยู่แต่ในกรุงเทพฯ และยังเป็นการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมของไทยไปยังอารยประเทศอีกด้วย

การจัดแสดงนิทรรศการของศิลปะได้เน้นผลงานศิลปะของ น.ร. ในอดีตที่ผ่านมาทั้งในและนอกประเทศ จะเป็นงานประเภท โลหะ เหมือง ใยประกาศ ภาพถ่าย ประวัติของ น.ร. ที่ได้รับรางวัลตั้งแต่ 3 รางวัลขึ้นไป ซึ่งจะจัด แสดงในห้องนิทรรศการถาวร และห้องจัดแสดงนิทรรศการชั่วคราว ซึ่งจะมีการจัดประกวดศิลปะเด็กในวันสำคัญต่างๆตามแต่โอกาส หรือเชิญศิลปินมาแสดงงานเพื่อเป็นการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจแก่เด็กและเยาวชนทั่วไป

ห้องสมุด
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สจล.

๒๗
๒๖/๖/๕๗
๒๕๕๔

2.3. อาคารศูนย์ศิลปศรีสงครามและองค์ประกอบของอาคาร

2.3.1. ลักษณะของโครงการ

ศูนย์ศิลปศรีสงคราม จังหวัดเลย มีเป้าหมายหลักคือ การจัดแสดงผลงานของศิลปิน นักเรียน นักศึกษา และจัดเก็บรวบรวมผลงานที่ได้รับรางวัล และประวัติของนักเรียนในอดีที่ผ่านมา ตั้งแต่ 3 รางวัลขึ้นไป จึงจะมีประวัติแสดงอยู่ ซึ่งการแสดงผลงานส่วนนี้จะอยู่ในอาคารนอกรรการถาวร ส่วนอาคารนอกรรการชั่วคราวจะเป็นการแสดงผลงานของศิลปิน นักเรียน นักศึกษา หมุนเวียนผลัดเปลี่ยนไปในแต่ละเดือน ส่วนประกอบที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งทางศูนย์ศิลป คือ ส่วนอาคารสตูดิโอ ซึ่งเป็นอาคารเรียนทางด้านศิลปะ สำหรับเยาวชนที่สนใจในค่านนี้โดยเฉพาะ และอาคารสัมมนา ก็จะเป็นอาคารที่ใช้ในค่านการบรรยาย เสริมสร้างความรู้ เพิ่มพูนความเข้าใจในวิชาศิลปะแก่ผู้สนใจทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ ซึ่งเป็นการศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบ จะเป็นการกระตุ้นให้เยาวชนในท้องถิ่น และใกล้เคียงเกิดความสนใจและความภูมิใจในจังหวัดของตนเอง

โครงการศูนย์ศิลปศรีสงคราม มีความหมายและความสำคัญต่อการศึกษาหาความรู้ คือ เป็นแหล่งอบรมความรู้ความเข้าใจที่สำคัญในภูมิภาคนี้ ทั้งจังหวัดตนเองและจังหวัดใกล้เคียง นับว่าศูนย์ศิลปศรีสงครามแห่งนี้มีบทบาทอย่างยิ่ง สมควรที่รัฐบาลและองค์การเอกชนที่เกี่ยวข้องจะให้การสนับสนุนให้มีชมรมวิชาการดำเนินการ และการจัดแสดงผลงานอย่างถูกต้อง

การจัดนิทรรศการ เรื่องราวประวัติและผลงานของนักเรียนที่ได้รับรางวัลในอดีที่ผ่านมา ซึ่งนับได้ว่าเป็นโครงการที่มีความสำคัญต่อประเทศชาติเป็นอย่างยิ่ง ดังนั้นรัฐบาลควรเข้ามาดำเนินการ โดยให้โครงการศูนย์ศิลปศรีสงคราม เป็นหน่วยงานหนึ่งของโรงเรียนศรีสงครามวิทยา จังหวัดเลย กระทรวงศึกษาธิการ โดยให้การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยมีส่วนช่วยสนับสนุนโครงการ ซึ่งทางโรงเรียนศรีสงครามวิทยา จะรับผิดชอบในเรื่องงบประมาณ และการดำเนินนโยบายโดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษา นักวิชาการที่มีชื่อเสียงจากสถาบันต่าง ๆ และหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

งบประมาณ

1. งบลงทุน ได้แก่ งบประมาณค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานระยะแรก เพื่อให้ศูนย์ศิลปเปิดบริการได้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้
2. งบค่าเนิการ ได้แก่ ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานในแขนงต่าง ๆ เพื่อการบริการให้บรรลุเป้าหมายตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ งบประมาณนี้ ได้แก่ เงินเดือนเจ้าหน้าที่ ค่าจ้าง ค่าใช้สอยต่าง ๆ

2.3.2. กิจกรรมและหน้าที่ของโครงการ

2.3.2.1. ผลงานศิลปกรรมที่เก็บสถานศึกษาและจัดแสดง

ผลงานที่เก็บสถานศึกษาและจัดแสดง ประกอบด้วย

1. ผลงานศิลปพร้อมประวัติและรางวัลที่ได้รับทั้งจากในประเทศและต่างประเทศ ซึ่งเป็นผลงานในอดีตของนักเรียน นักศึกษา โรงเรียนศรีสงครามวิทยา ซึ่งแสดงอยู่ในอาคารนิทรรศการถาวร
2. ผลงานศิลปของศิลปิน นักเรียน นักศึกษา ซึ่งจัดแสดงตามวาระและโอกาสหรือผลงานที่แสดงในงานนานาชาติ ที่ประเทศญี่ปุ่น มาจัดแสดงหรืออาจจะเชิญศิลปินบางท่านมาแสดงงานตามวาระพิเศษ ซึ่งจะจัดแสดงในอาคารนิทรรศการหมุนเวียน
3. กิจกรรมสนับสนุน การให้บริการผู้ชม มีร้านอาหาร ชายของที่ระลึก การบำรุงรักษาและการรักษาความปลอดภัย
4. กิจกรรมให้การศึกษา การให้บริการ จัดอบรม การบรรยาย ประชุม ฉายภาพสไลด์ ประกอบการบรรยาย วิดีโอ อื่น ๆ การให้บริการทางด้านการศึกษา เป็นสถานที่ให้ความรู้ทางด้านศิลปทุก ๆ แขนง

5. กิจกรรมในการ เผยแพร่ประชาสัมพันธ์

ศูนย์ศิลปศรีสงครามจะ เน้นบทบาทในการ เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ แลก เปลี่ยน เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความรู้ความสามารถทางด้านศิลปะทางภูมิภาค ตลอดจนนานาชาติ ซึ่งอาจปรากฏในลักษณะ

- การผลิตเอกสาร เป็นการเผยแพร่แก่ประชาชน โดยการ
ใช้สื่อต่าง ๆ เช่น วิทยุ สไลด์ เอกสารต่าง ๆ เป็นต้น
- การออกข่าวสารและการเผยแพร่

2.4. ลักษณะของศิลปวัฒนธรรมและแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดเลย

จังหวัดเลย ถึงแม้จะเป็นจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แต่ก็ตั้งออกไปทางภาคเหนือ สถานที่ตั้งตัวเมืองอยู่ท่ามกลางภูเขาน้อยใหญ่ คิมน้ำอากาศคล้ายกับภาคเหนือ คือ มีอากาศหนาวเย็น มีหมอกปกคลุมเสมอ เป็นจังหวัดเดียวในประเทศไทยที่เคยหนาวจัดจนอุณหภูมิลดลงถึงศูนย์องศาเซลเซียส

เลยอยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 520 กิโลเมตร มีพื้นที่ 11,424 ตารางกิโลเมตร แบ่งการปกครองออกเป็น 9 อำเภอ กับ 3 กิ่งอำเภอ คือ อำเภอวังสะพุง อำเภอเมืองเลย อำเภอปากชม อำเภอเชียงคาน อำเภอท่าลี่ อำเภอภูเรือ อำเภอด่านซ้าย อำเภอภูกระดึง อำเภอนาแห้ว กิ่งอำเภอเขาค้อ กิ่งอำเภอภูหลวง และกิ่งอำเภอผาขาว

สถานที่ที่น่าสนใจ

พระธาตุศรีสองรัก อยู่ที่อำเภอด่านซ้าย ตั้งอยู่ริมฝั่งแม่น้ำหมาน ห่างจากตัวอำเภอประมาณ 1 กิโลเมตร หรือห่างจากตัวจังหวัด ตามทางหลวงหมายเลข 203 ประมาณ 83 กิโลเมตร สร้างขึ้นสมัยกรุงศรีอยุธยา พ.ศ.2103 การสร้างพระธาตุศรีสองรักขึ้นนี้ เพื่อเป็นสักขีพยานในการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ระหว่างกรุงศรีอยุธยาและกรุงศรีสัตนาคนหุต (เวียงจันทน์) องค์พระธาตุสูงประมาณ 30 เมตร ฐานเป็นสี่เหลี่ยมจัตุรัส มีงานนมัสการใหญ่โตทุกปีมีประชาชนเคารพนับถือมาก

อุทยานแห่งชาติภูกระดึง ตั้งอยู่ที่ตำบลศรีฐาน อำเภอภูกระดึง ห่างจากตัวอำเภอเมืองเลยตามเส้นทาง ซอนแกน - เลย ประมาณ 77 กิโลเมตร แยกชายคามทางหลวงหมายเลข 201 อีก 8 กิโลเมตร อุทยานแห่งชาติภูกระดึงมีเนื้อที่ทั้งสิ้น 217,576 ไร่ ประกาศเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์อื่นใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เป็นอุทยาน ฯ เมื่อวันที่ 23 พ.ย. 2505 วนอุทยานกระทิง เป็นที่ราบกว้างใหญ่มีเนื้อที่ประมาณ 60 ตารางกิโลเมตร มีต้นสนขึ้นเป็นดง มีไม้ดอกและป่าละเมาะ พืชหญ้าสลับด้วยป่าดงดิบ เรียงรายไปตามลำธาร มีสัตว์ป่าอาศัยอยู่หลายชนิด.

การขึ้นไปเที่ยววนอุทยานกระทิง ควรติดต่อที่พักล่วงหน้า โดยจองได้ที่แผนกจองบ้านพักกองอุทยานแห่งชาติ กรมป่าไม้ บางเขน โทร. 5790529, 5794842 สำหรับบ้านพักของเอกชน ติดต่อได้ที่ บริษัท เอพริด แคมป์ปิ้ง ซึ่งมีบริการบ้านพักขนาดเล็กจุ 2 คน ว่างบริการประมาณ 200 - 300 หลัง ติดต่อสอบถามรายละเอียดและจองได้ที่ โทร. 2713737

การเดินทางไปภูกระทิง สะดวกที่สุดก็คือทางรถยนต์ ส่วนมากก็มักจะเดินทางโดยรถทัวร์ รถไฟ ตรงไปขอนแก่น ซึ่งอยู่ห่างจากกรุงเทพฯ 444 กิโลเมตร จากขอนแก่นมีรถสองแถว รถประจำทางคือไปภูกระทิงโดยตรง แต่อีกเส้นทางหนึ่งก็อยากแนะนำหากมีการจัดทัวร์ เป็นหมู่คณะและมียานพาหนะพร้อมเพียงก็ไปตามทางหลวงหมายเลข 21 ที่ตรงไปทาง อำเภอชัยบาดาล ศรีเทพ วิเชียรบุรี มีงสามพัน หลงไผ่ เข้าจังหวัดเพชรบูรณ์ แล้วออกไปอำเภอหล่มสัก หล่มเก่า เข้าเขตจังหวัดเลยที่คานซาย คงไปอำเภอภูเรือ และเข้าจังหวัด จากตัวเมืองเลยจะไปภูกระทิงซึ่งอยู่ห่างไป 74 กิโลเมตร มีรถสองแถวและรถประจำทางไปถึงภูกระทิงเช่นกัน

อุทยานแห่งชาติภูเรือ เป็นภูเขาสูงใหญ่ วนอุทยานเขาเป็นที่ราบกว้างใหญ่ มีต้นสนขึ้นสลับซับซ้อน มีลักษณะแปลก คือมีส่วนหนึ่งเป็นผาชะโงกยื่นออกมาเหมือนหัวเรือสำเภาใหญ่ อุทยานแห่งชาติภูเรือ อุทยานแห่งชาติภูเรือตั้งอยู่ในเขตตำบลหนองบัว อำเภอภูเรือ มีเนื้อที่ทั้งสิ้นประมาณ 75,525 ไร่ ประกาศเป็นเขตอุทยานแห่งชาติเมื่อ วันที่ 26 ก.ค. 2522 การเดินทางถ้ามารจากจังหวัดเลยใช้ทางหลวงหมายเลข 203 (เลย - เพชรบูรณ์) ระยะทาง 50 กิโลเมตร ถึงที่ทำการอำเภอภูเรือหรือจากหล่มสัก เพชรบูรณ์ มาประมาณ 95 กิโลเมตร จากที่ว่าการอำเภอภูเรือเลยไปเล็กน้อยจะถึงบ้านหนองบัว มีทางแยกขวามือซึ่งมีป้ายอุทยานแห่งชาติภูเรือ เข้าไปทางลูกรังสภาพดีพอควร ระยะทาง 4 กิโลเมตร จากจุดนี้ขึ้นไปมีเส้นทางรถยนต์ซึ่งสามารถขึ้นได้เฉพาะรถปิคอัพหรือรถจี๊ปที่กำลังก็เท่านั้น ระยะทางราว 5 กิโลเมตร ถึงยอดภูเรือ จากที่ทำการอุทยาน ฯ มีเส้นทางเดินขึ้นด้วยเท้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขึ้นไปถึงยอด ที่พื้บนอุทยาน ฯ คีตกอโคตี กองอุทยานแห่งชาติ กรมป่าไม้ บางเขน โทร. 5790529, 5794842 สำหรับที่พักเอกชน คือ ภูเรือซาเลย์ ซึ่งตั้งอยู่คนตรงข้ามของทางหลวงและก่อนถึงที่ว่าการอำเภอภูเรือประมาณ 3 กิโลเมตร สามารถติดต่อสอบถามรายละเอียดและสำรองที่พักได้ที่ โทร. (042) 811828

แก่งคุดคู้ เป็นแก่งหินใหญ่ขวางอยู่กลางลำน้ำโขงในเขตอำเภอเชียงคาน ห่างจากตัวอำเภอประมาณ 3 กม. หรือห่างจากตัวจังหวัด 51 กม. ตามทางหลวงหมายเลข 201 ประกอบด้วยหินใหญ่ ๆ เป็นจำนวนมาก จากการที่หินเหล่านี้อยู่ใต้น้ำเป็นเวลานาน ทำให้หินเหล่านี้มีสีส้มไปต่าง ๆ ตัวแก่งกว้างใหญ่เกือบจรดฝั่งแม่น้ำโขง มีกระแสน้ำไหลผ่านไปเพียงช่องแคบ ๆ ไกลฝั่งไทยเท่านั้นเอง ซึ่งกระแสน้ำเชี่ยวกราก ทรงข้ามเป็นหมู่บ้าน สารคามของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เวลาที่เหมาะสมจะชมแก่งคุดคู้ที่สุด คือ เดือนกุมภาพันธ์ ถึง เดือนพฤษภาคม ซึ่งเป็นเวลาที่น้ำแห้ง มองเห็นเกาะแก่งชัดเจน

วัดศรีคุณเมือง ตั้งอยู่ทางด่านเหนือของตลาดเชียงคาน มีกำแพงแก้วล้อมรอบ ตัวพระอุโบสถ สร้างในแบบแปลกตา รูปรางคล้ายโบสถ์ตามวัดภาคเหนือ ด้านหน้าโบสถ์มีภาพจิตรกรรมฝาผนังอยู่เต็มหน้าบัน ภาพทั้งหมดเป็นภาพนิทานชาดกชุดพระเจ้าสิบชาติ

พระธาตุสัจจะ ไปตามทางหลวงหมายเลข 201 แยกซ้ายเข้าถนนสายท่าลี่ - อายี ห่างจากที่ว่าการอำเภอท่าลี่ประมาณ 2 กม. องค์ประกอบของพระธาตุสัจจะประกอบด้วยคอกบัวบานมีกลีบ 3 ชั้น สูงประมาณ 1 เมตร ตั้งอยู่รอบองค์พระธาตุสัจจะ องค์พระธาตุสูง 33 เมตร มีสัญลักษณ์คล้ายคลึงกับพระธาตุพนม มีเศวตฉัตร 7 ชั้น ประดิษฐานไว้บนยอดสุดของพระธาตุสัจจะ

พระพุทธรูปพระเจ้าองค์แสน วัดโพธิ์ชัย บ้านนาฬิง อำเภอนาแห้ว พระเจ้าองค์แสน หรือพระพุทธรูปฝนแสนห่ามีตามประวัติเล่าว่า เสด็จมาจากเมืองเชียงแสนด้วยพระองค์เอง มาประดิษฐานอยู่ที่วัดโพธิ์ชัย โดยมีของห้อยศอกมา 1 อัน และลูกแก้วเป็นทองสัมฤทธิ์ด้วย 2 องค์ พร้อมด้วยปืน 1 กระบอก ต่อมาเจ้าเมืองเชียงของทราบข่าวจึงยกธนูพลั้ง พหลมา เพื่อที่จะอัญเชิญไปได้ และเล่าว่า ถ้าพระพุทธรูปองค์นี้เสด็จไปประดิษฐาน ณ ที่ใด ที่นั้นจะไม่มีภัยแห่งแล้ง จึงได้ชื่อว่าพระพุทธรูปฝนแสนห่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พระพุทธรูปองค์แสน เป็นพระพุทธรูปขนาดหน้าคักกว้างประมาณ 34 เซนติเมตร สูงประมาณ 50 เซนติเมตร เนื้อองค์เป็นทองสัมฤทธิ์ พระสังขารเป็นทองนาค พอดีถูกขุดพบ สงกรานต์ ชาวบ้านจะนำพระพุทธรูปองค์แสนมาสร้างน้ำและทำพิธีเปลี่ยนเครื่องทรงทุกปี

พระเจดีย์วัดป่าสัมมานุสรณ์ วัดป่าสัมมานุสรณ์ บ้านโคกมน ตำบลฉนวน้อย อำเภอวังสะพุง ตั้งอยู่ห่างจากที่ว่าการวังสะพุง ไปตามถนนราดยางสายอำเภอวังสะพุง - อุดรธานี (หมายเลข 210) ถึงสี่แยกโรงเรียนบ้านวังไท แยกซ้ายไปตามถนน รพท. อีก 9 กิโลเมตร รวมระยะทางจากอำเภอถึงวัด 19 กิโลเมตร

พระเจดีย์วัดป่าสัมมานุสรณ์ สร้างตามแบบของกรมศิลปากร ขนาดฐานองค์พระเจดีย์กว้างยาวด้านละ 25 เมตร สูง 33 เมตร ก่อสร้างด้วยโครงเหล็ก ก่ออิฐถือปูนและเคลือบด้วยกระเบื้องอย่างดี วัดป่าสัมมานุสรณ์เป็นวัดป่าวชิรสนากัมมัฏฐาน สายพระอาจารย์มั่น ภูริทัตโต

เสมาหินทรายที่บ้านปากเป่งและบ้านนาหลัก บ้านปากเป่งและบ้านนาหลัก ตำบลวังสะพุง อยู่ห่างกัน 4 กิโลเมตร โดยบ้านนาหลักตั้งอยู่ทางทิศเหนือ และบ้านปากเป่งอยู่ทางทิศใต้ ทั้งสองแห่งเป็นหมู่บ้านเก่าแก่มากมายตั้งอยู่ริมฝั่งแม่น้ำเลย ปัจจุบันคือหมู่บ้านในตำบลอ่าววังสะพุง ในเสมอบ้านปากเป่งพบครั้งแรกเมื่อปลายปี พ.ศ. 2508

ลักษณะใบเสมามีลวดลายสลักรูปบัวบนฐาน แบบที่มีรูปพระสถูปเจดีย์ประทับอยู่ตรงกลางแผ่นเสมา โดยส่วนบนมีลักษณะรูปกรวยคล้ายกับยอดเจดีย์ที่พบในดินแดนอีสานทั่วไป

ที่บ้านนาหลัก เป็นเสมาหินปักคู่สองหลัก แบบที่มีรูปสลักสันนูนขึ้นไปจากยอดเสมาเป็นรูปคล้าย ๆ กับสถูปเท่านั้น โดยไม่มีลวดลายใด ๆ และปี พ.ศ. 2519 พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติที่ขอนแก่นได้นำไปเก็บรักษาไว้ 1 หลัก จึงเหลือไว้ในสถานที่เดิมเพียง 1 หลักเท่านั้น

กลุ่มเสมาหินที่พบในภาคอีสาน แสดงให้เห็นถึงลักษณะเฉพาะของวัฒนธรรมในภูมิภาคตั้งแต่โบราณ โบราณวัตถุที่พบในเขตนี้มีทั้งของสมัยก่อนประวัติศาสตร์ด้วย เสมาหินที่พบส่วนมากเป็นศิลปะวัตถุแบบทวารวดีและลพบุรี

วัดท่าแขก เป็นวัดเก่าแก่แต่โบราณ ตั้งอยู่ริมฝั่งแม่น้ำโขง อยู่ห่างจากอำเภอเชียงคาน 2 กิโลเมตร กอนถึงหมู่บ้านน้อยและแก่งคุดคู้ ปัจจุบันเป็นวัดธรรมยุติกมีพระพุทธรูปเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับทำรูปช่างานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการศึกษาไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นั่งสกัดจากหินทั้งก้อน หน้าตักกว้าง 2 ศอก พระพุทธรูปองค์นี้เก่าแก่และศักดิ์สิทธิ์มาก

ศาลเจ้าพอบินคำ ตั้งอยู่ที่คอกคำ (คอกคำ คือ วังน้ำวน) หรือคอกหมาแสมก็เรียก (หมาแสม คือ สุนัขที่นอนแรมคืน) คอกคำอยู่ในลำน้ำโขงทางจากอำเภอเชียงคานไปทางทิศตะวันตกประมาณ 3 กิโลเมตร เป็นศาลเจ้าศักดิ์สิทธิ์แห่งหนึ่งของชาวอำเภอเชียงคาน เมื่อเดินทางจากตัวอำเภอเชียงคานไปตามเส้นทาง รพช. นาจาน - กกกู เลียบไปตามลำน้ำโขงจะพบศาลเจ้าพอบินคำหนึ่งแห่ง เมื่อถึงยอดภูหงษ์ จะมองเห็นคอนไซอันสวยงาม จากนั้นอีกประมาณ 500 เมตร ก็จะถึงศาลเจ้าพอบินคำ

ศาลเจ้าพอบินคำนี้มีความศักดิ์สิทธิ์จนชาวบ้านรักกันทั่วไป ถ้ามีของหายจากโจรบุรุษหรือสิ่งของคนน้ำก็จะไปบนบานที่ศาลเจ้าพอบินคำ เพื่อขอคืนหรือช่วยติดตามได้ ปรากฏว่าเป็นสิ่งอัศจรรย์ได้คืนแทบทุกราย

ศาลเจ้าพอกปลูก ตั้งอยู่ห่างจากศาลากลางจังหวัดเลยไปทางทิศตะวันออกประมาณ 1 กิโลเมตร และอยู่ห่างจากศาลากลางเมืองเลยไปทางทิศเหนือ 200 เมตร นับเป็นศาลที่เก่าแก่และมีประชาชนเคารพนับถือมากแห่งหนึ่ง

พระพุทธรูปดำผิง เป็นพระพุทธรูปขนาดใหญ่ ปรากฏอยู่บนเพดานดำแลวคล้ายและนิ้วพระบาทไม่ปรากฏ เค้นรัก มีขนาดกว้าง 2 ฟุต ยาว 3 ฟุต ตั้งอยู่ในห้องที่อำเภอวังสะพุง ประชาชนในท้องที่ใกล้เคียงเคารพนับถือมาก จึงจัดงานฉลอง เป็นเทศกาลประจำปีในวันเพ็ญเดือน 3 หรือเดือน 4

ถ้าเอราวัณ ตั้งอยู่ที่ตำบลเอราวัณ อำเภอวังสะพุง ตามเส้นทางสายวังสะพุง - อุครธานี (หมายเลข 210) ทางแยกเข้าด้านนั้นตรงหลักกิโลเมตรที่ 31 ข้างโรงเรียนผาวัง อำเภอากลาง มีถนนแยกเข้าอีก 2 กิโลเมตร ถ้าเอราวัณเป็นอุโมงค์ขนาดใหญ่ อยู่กลางเขาสูง มีหินงอกหินย้อย คุราวกับมานประคับปากดำสวยงาม ภายในถ้ำมีความงามอันวิจิตรพิสดารของหมู่หินงอกหินย้อย โดยเฉพาะตรงกลางถ้ำซึ่งเป็นคูหาใหญ่ มีหินงอกสีขาว มองคล้ายรูปช้างหมอบ มีป้ายบอกไว้ว่า "หินช้างเอราวัณ" อันเป็นสัญลักษณ์ที่สำคัญของถ้ำแห่งนี้

ถ้ำมโหฬาร ตั้งอยู่ที่ตำบลสวนพุ อำเภอภูกระดึง ตามเส้นทางสายเลย - ชุมแพ เอกสารนี้ (หมายเลข 201) ทางแยกเข้าด้านซ้ายแยกกลางทางหนึ่งประมาณ 500 เมตร เป็นถ้ำมโหฬารไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลูกรัง อยู่ด้านซ้ายมือเข้าไปประมาณ 2 กิโลเมตร

ถ้ำโพธิสัตว์ ตั้งอยู่ที่ตำบลปวนพ อำเภอกงกระดิง ตามเส้นทางสายเลย - ชุมแพ (หมายเลข 201) ทางแยกเข้าถ้ำอยู่ที่สี่แยกตลาดหนองหิน ซึ่งมีป้ายใหญ่เขียนบอกทางไปถ้ำอย่างชัดเจน อันเป็นทางเดียวกับทางไปปวนพ ซึ่งทางเข้าถ้ำเป็นถนนลูกรัง ระยะทางจากทางแยกกับโรงเรียนบ้านหนองหิน 10 กิโลเมตร จากนั้นจะมีทางแยกขวาไปตามสายปวนพ เข้าไปอีก 300 เมตร ถ้ำแห่งนี้มีถ้ำเล็กถ้ำน้อยเรียงรายอยู่โดยรอบเขาทั้งหมด 14 คูหา ทางขึ้นไปเที่ยวถ้ำคูหาต่าง ๆ อยู่ด้านขวา สำหรับคนทางดินนั้นต้องหากคนนำทางก่อน เพราะถ้ำแห่งนี้ นอกจากจะมีหลายคูหาตั้งกลาวแล้ว ทางเข้ายังวกวนอาจทำให้หลงทางได้ง่าย

น้ำตกตาดसान เป็นน้ำตกที่ไหลพุ่งหลานเป็นฝอยสีขาวลงมาจากยอดเขา แล้วไหลลดหลั่นไปใต้โขดหินเกิดการซึมเซาะกลายเป็นลำธารในระยะไกล ๆ อีกคอกหนึ่ง ตั้งอยู่หมู่บ้านปลาบา ตำบลหนองบัว อำเภอกันชาย (ทางหลวงหมายเลข 203)

ภูหลวง เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า อยู่ในเขตอำเภอวังสะพุงมีพื้นที่รวมทั้งหมด 530,000 ไร่ สภาพทั่วไปเป็นพื้นที่ราบสูง อากาศเย็นตลอดปี สิ่งที่น่าสนใจได้แก่ น้ำตกเลยหงา น้ำตกตาดหลู ลานหินผุด กงคอกไม้ ฯลฯ

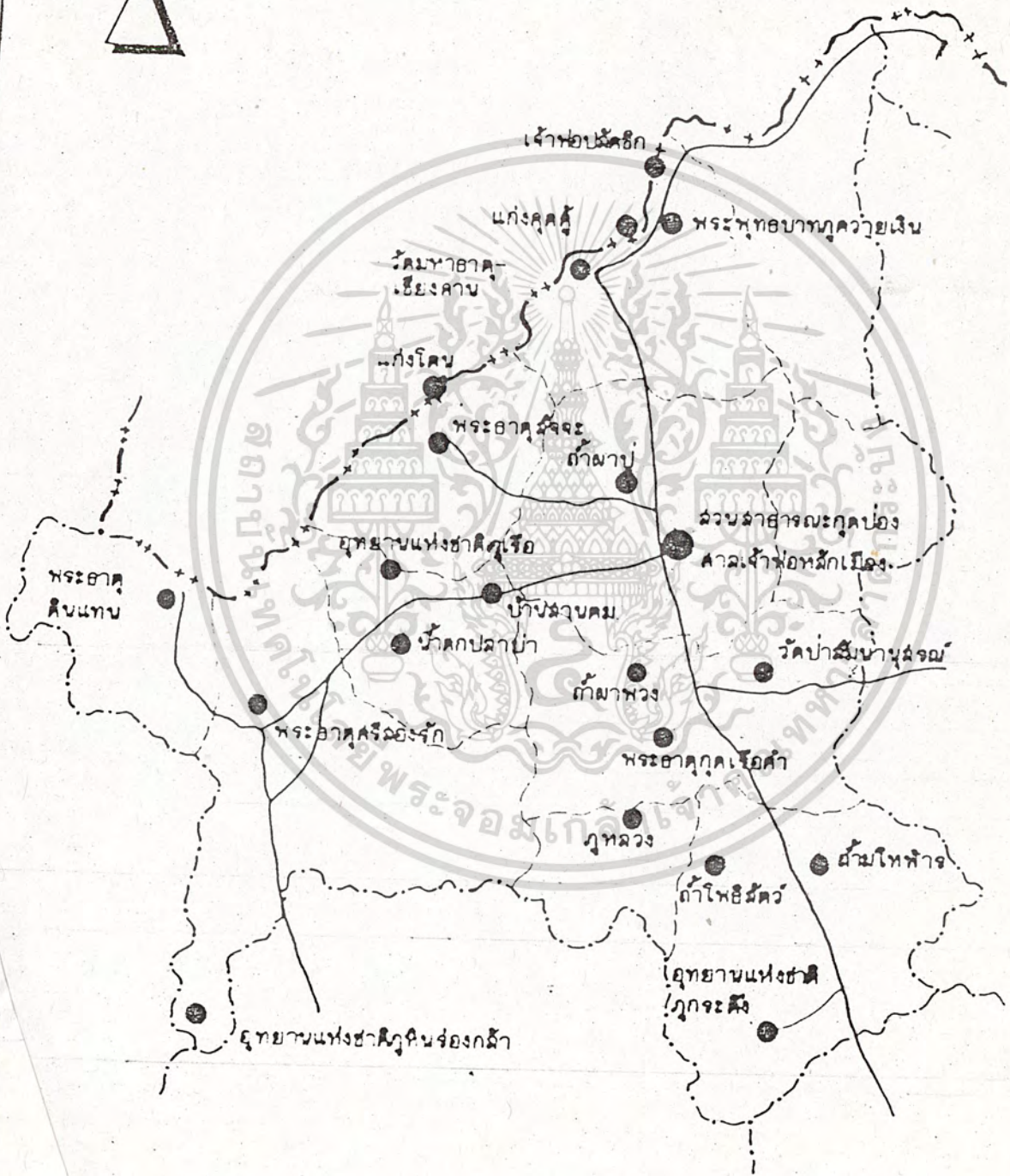
การเดินทางไปภูหลวง ใช้เส้นทางหมายเลข 201 สายเลยชุมแพ ที่มุ่งสู่อำเภอวังสะพุง หรือถ้ามาจากคานอกเขตชุมแพ จังหวัดขอนแก่น และอำเภอกงกระดิง จะถึงกอนคัวจังหวัดเลยประมาณ 20 กิโลเมตร จากอำเภอวังสะพุงมีทางแยกซ้ายข้างโรงเรียนชุมชนวังสะพุง ไปตามถนน รพช. สาย 1027 ระยะทาง 26 กิโลเมตร ถึงหน้าที่ทำการ เส้นทางมีรถประจำทางวิ่งวันละประมาณ 2 เที่ยวจากที่ทำการ ต้องเดินทางโดยทางรถยนต์ขึ้นเขาเป็นระยะทางประมาณ 9 กิโลเมตร ถึงห้วยกุง แล้วจึงเดินทางด้วยเท้าไปยังบริเวณที่พักนักท่องเที่ยวซึ่งมีชื่อเรียกว่าโหล่นแค้ ระยะทางประมาณ 7 กิโลเมตรใช้เวลาราว 3 ชั่วโมง หรือจากที่ทำการสามารถเดินด้วยเท้าถึงบริเวณที่พักนักท่องเที่ยว ระยะทางประมาณ 14 กิโลเมตร ใช้เวลาเดินทางประมาณ 6 ชั่วโมง

การเดินทางไปพักผ่อนบนภูหลวง ควรติดคอกที่ฝ่ายบริการและที่พักของสำนักงานจังหวัดเลยเท่านั้น โดยติดคอกที่หมายเลข โทร. (042) 800776, 811700

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไมอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วนอุทยานถ้ำผาหวง เป็นถ้ำขนาดเล็กแคสวยงาม มีพันธุ์ไม้งดงามต้นโดยรอบ บริเวณร่มรื่น เหมาะแก่การท่องเที่ยวพักผ่อนหาความสงบ ตั้งอยู่ในท้องที่ตำบลหนองงิ้ว อำเภอวังสะพุง

เทบทิศ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

* 2.5. การศึกษาโครงการเปรียบเทียบ

2.5.1. การศึกษาอาคารที่คล้ายคลึง ได้แก่

พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ หอศิลป์ ถนนเจ้าฟ้า ขึ้นกับกรมศิลปากร ประกอบด้วย ส่วนต่าง ๆ คือ

1. ส่วนบริการทางบ้านสาธารณะ (PUBLIC SERVICE)
2. ส่วนบริการทางบ้านการศึกษา (EDUCATIONAL SERVICE)
3. ส่วนจัดแสดงงาน (EXHIBITION QUARTER)
4. ส่วนสำนักงาน (OFFICE)

1. ส่วนบริการทางบ้านสาธารณะ (PUBLIC SERVICE)

เป็นส่วนที่บริการกับประชาชนก่อนเข้าดูการแสดงผลงาน เริ่มจากการมาถึงที่จอดรถ และจะเป็นส่วนโถงทางเข้า เพื่อเข้าสู่ส่วนต่าง ๆ ของตัวอาคาร (สามารถเป็นโถงขายและชั้คเจน) ประกอบด้วย

- โถงทางเข้า (ENTRANCE HALL) เป็นบริเวณที่ผู้มาใช้บริการเข้าไปเพื่อจะแยกไปสู่ส่วนต่าง ๆ อาจมีแผงประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับงานที่แสดงอยู่
- ที่ติดต่อสอบถาม (INFORMATION DESK) เจ้าหน้าที่ผู้อำนวยความสะดวก อำนวยความสะดวก แจกเอกสาร ใบปลิว โปสเตอร์ กิจกรรมต่าง ๆ
- ที่จำหน่ายบัตร (TICKET BOOK) ครอบงุมก่อนที่จะผ่านเข้าไป มองเห็นชัดจากโถงทางเข้า

- ที่รับฝากของ (DEPCSTARY) รับฝากของสำหรับผู้ที่ จะเข้าไป

ดูงาน

- โถงพักคอย (GENERAL LOBBY) เป็นบริเวณที่รวมของบุคคลที่เข้ามาแล้วจะแยกย้ายกันไปใช้บริการด้านทางอื่น ๆ เช่น ทางบ้านการดูงานแสดง ทางบ้านบริการสาธารณะ เช่น ร้านอาหาร ร้านขายของที่ระลึก ทางบ้านการศึกษา เป็นต้น
- อาจมีแผงกิจกรรมแสดง เช่น แผงผังของตัวอาคาร

- ร้านค้าของพิพิธภัณฑ์สถาน (MUSEUM SHOR) จำหน่ายหนังสือ

ภาพภายในของพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ หอศิลป์ ถนนเจ้าฟ้า

ไม่ทราบชื่อผู้จัดทำ

- ตู้โทรศัพท์ (PUBLIC TELEPHON)
- แผงกิจกรรม (MUSEUM BOARD)
- ห้องน้ำ - ส้วม
- ห้องอาหาร บริการอาหารและน้ำดื่ม ให้แก่บุคคลที่มาใช้บริการ

อยู่ในส่วนที่ใกล้เคียงกับโรงพักคอยและห้องน้ำ

2. ส่วนบริการทางด้านการศึกษา (EDUCATIONAL SERVICE)

- ห้องเอนกประสงค์ ประกอบไปด้วยหอประชุม (AUDITORIUM) บรรยาย (LECTURE ROOM) และฉายภาพยนตร์ภายในห้องเดียวกัน สำหรับผู้สนใจและผู้ที่มาเป็นหมู่คณะ
- ห้องปฏิบัติงานเสียงและแสง (PROJECTOR ROOM) อยู่ตำแหน่งที่มองเห็นโคซัคเจน
- ห้องสมุด (LIBRARY) ให้บริการแก่ผู้สนใจศึกษาทางด้านศิลปะ ทั้งผู้ใช้บริการทั่วไป และเจ้าหน้าที่ของฝ่ายศิลปห้องสมุดประกอบไปด้วย
 - ทางเข้าออกทางเดียว (CIRCULA)
 - โต๊ะรับจ่ายหนังสือ (CIRCULATION DESK) อยู่ใกล้ทางเข้าออกสะดวกในการยืมและคืน
 - ตู้บัตรรายการ (CARD CATALOG) มองเห็นง่ายจากทางเข้าออกใกล้เจ้าหน้าที่บริการ
 - ชั้นวางหนังสือ (BOOK STOCK) การวางชั้นเรียงไว้ในบริเวณกลางห้อง

- ส่วนอ่านหนังสือ (READING AREA)

2.1. ส่วนบรรณารักษ์และส่วนเทคนิค

- ห้องทำงานบรรณารักษ์และผู้ช่วย (LIBRARIAN ROOM) อยู่ในบริเวณเดียวกัน
- ห้องเก็บหนังสือ (BOOK STORAGE) เก็บหนังสือใหม่

เพื่อคัดลอกหาหมวดหมู่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2. ห้องรวมกิจกรรม

สำหรับการ เรียนและการรวมกิจกรรมทางค่านศิลป์ โดยการอบรมศิลปะ สำหรับเด็ก โครงการอบรมศิลปะภาคฤดูร้อนสำหรับประชาชน อีกทั้งการร่วมฟังบรรยาย มีส่วนประกอบ คือ โต๊ะบรรยาย เก้าอี้บรรยาย อุปกรณ์สำหรับการเรียนศิลปะ เช่น กระดาษสเก็ต แป้นสำหรับงานนั้น ฯลฯ (ห้องเก็บของสำหรับเก็บโต๊ะและเครื่องมือต่าง ๆ)

3. ส่วนงานจัดแสดง (EXHIBITION QUARTER)

- ส่วนจัดแสดงงานถาวร (PERMANENT EXHIBITION)

การกำหนดขนาดห้อง กำหนดจากจำนวนงานที่จัดแสดง

- ส่วนแสดงงานชั่วคราว เป็นการ จัดแสดงนิทรรศการพิเศษที่เปลี่ยนแปลงไปตามโปรแกรมที่กำหนดไว้

- ส่วนแสดงงานกลางแจ้ง (OUT DOOR EXHIBITION) เพื่อที่
แสดงงานประติมากรรม หรืองานสมัยใหม่ที่คงทนต่อสภาพภูมิอากาศโดยจัดเป็น (SCULPTURAL PARK)
นอกจากแสดงงานแล้วยังใช้เป็นที่พักผ่อนหย่อนใจระหว่างชมและศิลปิน

- ส่วน (STUDY COLLECTION) เป็นส่วนหนึ่งของห้องพิพิธภัณฑ์
แต่เปิดให้ชุมชนเข้าศึกษาหาความรู้ ได้โดยจำแนกศิลปะวัตถุมีป้ายบอกหมวดหมู่ ติดต่อกายกับส่วน
แสดงงาน

4. ส่วนสำนักงาน (OFFICE)

เป็นส่วนสำหรับพนักงานในพิพิธภัณฑ์แห่งชาติหอศิลป์ ซึ่งส่วนสำนักงานนี้ แยกออกอีกส่วนหนึ่งของคิวพิพิธภัณฑ์ ซึ่งทางเข้านั้นก็เป็นทางเข้าอีกทางของพนักงานส่วนสำนักงาน แบ่งเป็น 4 ส่วน ดังนี้

- ฝ่ายการบริหาร (ADMINISTRATIVE) ประกอบไปด้วย

หัวหน้าหอศิลป์ (ห้องของหัวหน้าหอศิลป์) ส่วนเลขานุการ (SECRETARY) และส่วนห้องประชุม (CONFERENCE ROOM)

- ฝ่ายธุรการ (EXECUTIVE ADMINISTRATIVE) ประกอบไป

ด้วย ส่วนรองหัวหน้าหอศิลป์และธุรการ หน่วยธุรการ (DOCUMENTATION CLER)

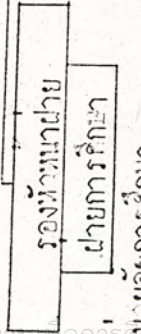
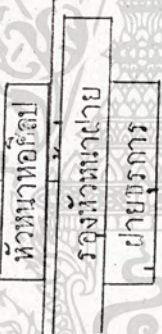
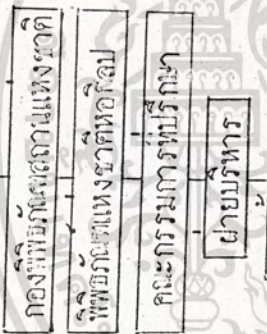
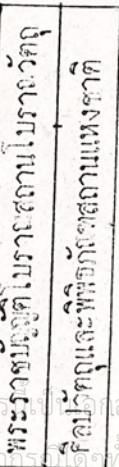
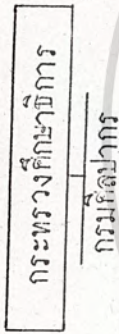
ส่วนสำรวจบัญชี ส่วนสถิติและวิเทศสัมพันธ์ (STATISTIC AND RELATIONSHIP) ส่วนการเงินและบุคคล (FINANCE AND PERSONAL) หน่วยสถานที่และหน่วยรักษาความปลอดภัย

ห้องกุญแจ (KEY ROOM) ส่วนห้องพักผ่อนเจ้าหน้าที่ (LOUNGE)
 - ฝ่ายการศึกษา (EDUCATION AND CURATORIAL OFFICE)
 ประกอบไปด้วยส่วนของหัวหน้าหอศิลป์ฝ่ายการศึกษา งานเอกสารและงานประชาสัมพันธ์
 (DOCUMENTATION AND PUBLICATION SERVICE) ส่วนประชาสัมพันธ์
 (INFORMATION) ส่วนทำงานของเจ้าหน้าที่ (WORKING AREA) หน่วยวิชาการ
 ที่ติดต่อกับสาธารณชนบางเวลา ส่วนของภัณฑารักษ์ (CURATORIAL'S)
 - ฝ่ายเทคนิค (TECHNICAL QUARTER) ประกอบไปด้วยส่วนรอง
 หัวหน้าหอศิลป์ฝ่ายเทคนิค หน่วยทะเบียนวัตถุและคลังพิพิธภัณฑ์ (REGISTRATION AND
 COLLECTION STORAGE DEPARTMENT) ส่วนบริเวณชานชาลารับรอง (LANDING
 AREA) ส่วนบริเวณตรวจรับรองของ (หน้าที่ภัณฑารักษ์) (RECENTING AREA)
 ห้องแกะและบรรจุหีบห่อ (หน้าที่ภัณฑารักษ์) (PACKAGE ROOM) คลังพิพิธภัณฑ์ (COLLECTION
 STORAGE) ห้องเก็บของชั่วคราว (TEMPOLARY STORAGE) ส่วนจัดเตรียม
 แสดงงาน หน่วยซ่อมสงวนรักษา (CONSERVATION DEPARTMENT) ส่วนซ่อมปฏิบัติ
 งานทางเคมีภัณฑ์ (CHEMISTRY AND PHYSICAL LABOLATORY) หน่วยเทคนิคศิลปกรรม
 (TECHNICAL AND ARTISTISTIC DEPARTMENT) ส่วนบริเวณงานเขียนแผนป้าย
 ประชาสัมพันธ์งาน (หน้าที่ของนายช่างศิลปกรรมและช่างตกแต่ง) ส่วนทำงานของช่างตกแต่ง
 สถานที่ในการเตรียมแสดงงานในการทำงานไม้ พลาสติก และกระจก (WOOD, PLASTIC
 AND GLASS SHOP) หน้าที่ของช่างตกแต่งและช่างศิลปกรรม ส่วนเขียนแบบ
 (DRAWING STUDY) ช่างอิเล็กทรอนิกส์ ส่วนพักและห้องเก็บของเครื่องมือช่างอิเล็กทรอนิกส์
 โทรนิคส์และเครื่องมือซ่อมรถ

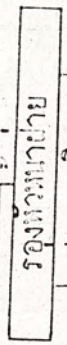
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผังค่านิเวศวิทยาและสิ่งแวดล้อม

ฝ่ายงานบริหาร

- ๑) หน่วยจัดการศึกษา
 - กิจกรรมเยาวชน
 - กิจกรรมประชาชน
 - กิจกรรมชุมชนต่างประเทศ
 - บริการห้องสมุด
 - บริการเอกสารภาพฉาย
 - บริการประชาสัมพันธ์
 - บริการจัดบรรยาย
 - หน่วยวิชาการ
- ๒) จัดกิจกรรมเพื่อ
 - จัดกิจกรรมสมัชชา
 - ประเมินกรมไทย
 - จัดกิจกรรมและประชาสัมพันธ์กิจกรรมต่างประเทศ
 - เอกสารภาพฉาย

- ๑) หน่วยทะเบียนและคลังพิพิธภัณฑสถาน
 - ทะเบียนและคลังพิพิธภัณฑสถาน
- ๒) หน่วยช่างภาพ
 - อนุรักษ์วัตถุโบราณและวัตถุต่าง ๆ
 - วิชาการและวิจัย
- ๓) หน่วยเทคนิคศิลปกรรม
 - ช่างศิลปกรรมและออกแบบ
 - ตกแต่งนิทรรศการ
 - วัสดุภัณฑ์
 - ช่างอิเล็กทรอนิกส์และช่างยนต์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ไปเผยแพร่ในสื่อต่าง ๆ โดยไม่ได้รับอนุญาตจากกรมศิลปากร

เวลาทำงานของโครงการ

เวลาในการทำงานของโครงการ

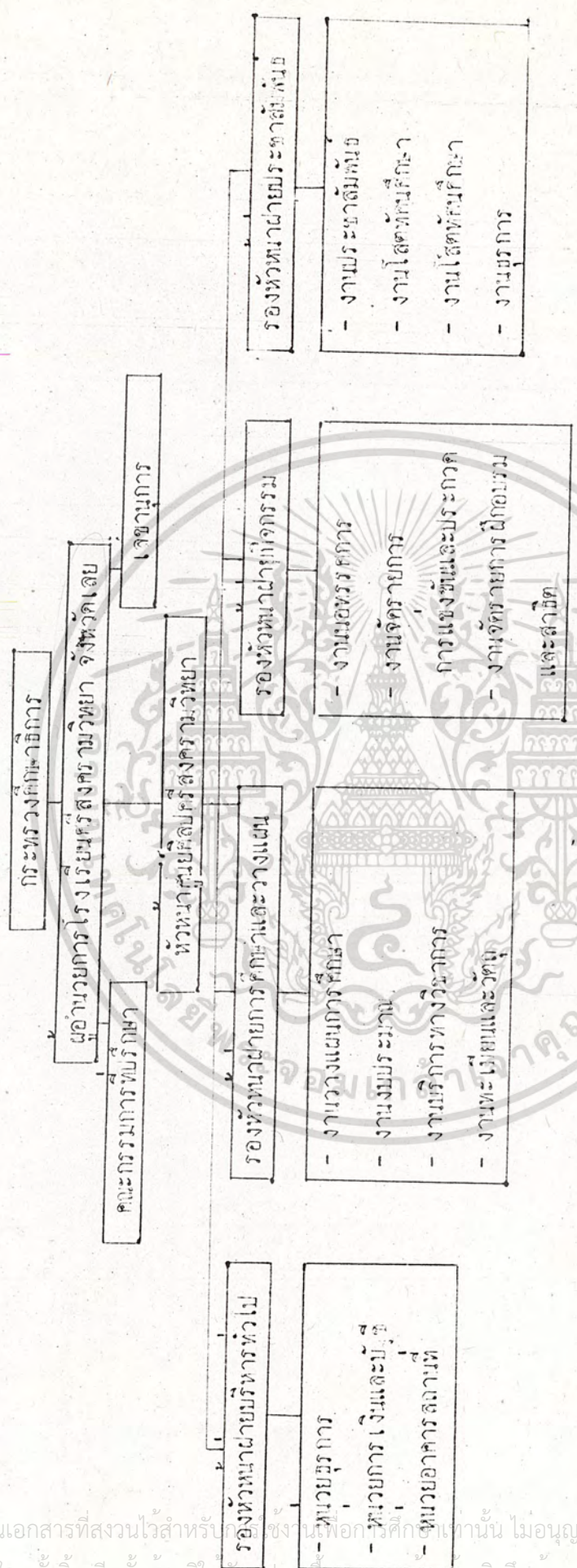
ระบบเวลาในการทำงาน จัดการตามระเบียบทางราชการ คือ เริ่มปฏิบัติงาน เวลา 8.30 – 12.00 น. และตั้งแต่เวลา 12.00 – 13.00 น. จะเป็นเวลาพักเที่ยง หลังจากนั้นเวลา 13.00 – 16.30 น. เป็นเวลาปฏิบัติงานช่วงบ่าย โดยเลิกงานเวลา 16.30 น.

สำหรับพนักงานในพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติหอศิลป์แบ่งออกเป็น 2 หน่วยงานคือ

1. พนักงานในหอศิลป์ของพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติหอศิลป์
2. พนักงานในส่วนงานของพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติหอศิลป์

เนื่องจากทางพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติหอศิลป์ จะปิดบริการประชาชนเฉพาะวันจันทร์และศุกร์ พนักงานที่ทำในหอศิลป์จะต้องหยุดงานตาม ส่วนพนักงานในส่วนงานนั้นจะไม่มีวันหยุดงาน แต่จะใช้ การสับเปลี่ยนเวรกับเจ้าหน้าที่อื่นในวันจันทร์และศุกร์ นอกเหนือจากวันจันทร์และศุกร์ จะมีพนักงานมาทำงานเต็มอัตรากำลั้ง

เวลาในการ เปิดชมในหอศิลป์ จะเปิดบริการให้แก่นักท่องเที่ยวบริการ เวลา 9.00 – 16.00 น.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หน่วยงาน	ตำแหน่ง	อัตรา	หน้าที่	อุปกรณ์ประกอบกิจกรรมนั้น ๆ	พพ./คน	พพ./ปี
ฝ่ายบริหาร	หัวหน้าหอศิลป์	1	<p>เป็นผู้บังคับบัญชาทั้งหมดยุติวิสัยชอบ ในโครงการและควบคุมการปฏิบัติงานใหม่ประสิทธิภาพ ดำเนินงานไปโครงการใหม่บรรลุตามเป้าหมาย จัดทำ ประมาณและเงินต้นร่างโครงการ</p>	<p>โต๊ะทำงานพร้อมลิ้นชักเก็บของ ตู้วางของ เกอหินาโต๊ะทำงาน จำนวน ๔ ตัว ไฟฟ้าหักยอนพร้อม โทรศัพท์มือถือ</p>	๔.5 ค ^๒	๔๒.5 ค ^๒
	เลขานุการ	1	<p>ทำหน้าที่ติดต่องานจดหมาย ตรวจรายงานทรงตั้งให้ หัวหน้าหอศิลป์ใหม่ปฏิบัติ ทำสถิติการดำเนินงานและทำ รายงานการประเมิน อำนวยความสะดวกให้แก่หัวหน้า หอศิลป์</p>	<p>โต๊ะทำงานพร้อมที่พิมพ์ดีด, เกอ ทำงาน, เกอหินาโต๊ะ, ตู้เก็บ เอกสาร (พร้อมโทรศัพท์มือถือภายนอก และภายใน)</p>	7.5 ค ^๒	7.5 ค ^๒

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สืบไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากัใดทุกสิ่งอัน ย้ำทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หน่วยงาน	ตำแหน่ง	อัตรา กำลัง	หน้าที่	อุปกรณประกอบกิจกรรม	พว/คน	พว.ที่ใ้
ฝ่ายบริหาร	รองหัวหน้าหอ- กิตติฝ่ายบริหาร	1	ควบคุมบริหารในฝ่ายบริหาร ซึ่งประกอบไปด้วยหน่วยราชการ หน่วยสถานศึกษาและหน่วยรักษาดูแลความปลอดภัย รับผิดชอบใน ฝ่ายบริหาร	โต๊ะทำงานพร้อมลิ้นชักเก็บของ, เกออี้ ทำงาน เกออี้ทำโรจะจำนวน 2 ตัว, ตู้วางของ (พร้อมโทรศัพท์ภายนอก และภายใน)	1 0.5	1 0.5
หน่วยบริหาร	สารบรรณ	2	ติดต่อรับหมาย รับจดหมายติดต่อกับส่วนอื่น จัดเก็บ รวบรวมเอกสารต่าง ๆ ของหน่วยงาน	โต๊ะทำงานพร้อมที่เก็บเอกสาร, เกออี้ทำงาน	2 4	2 8
หน่วยงานเสด็จ และวิเทศ	พนักงานเสด็จ และวิเทศ	1	นำเสด็จตัวไปของพหิษภักดิ์ เบน สิริคุณุชาคม สัตติ ประโมทนาวิจิตรเสด็จ, สัตติขางจางแสงคงศิลป์, จางวณองงานแสง ภาดา รวมทั้งทำประโมณแสงทาง สัตติขาง	โต๊ะทำงานพร้อมที่เก็บเอกสาร เกออี้ ทำงาน	2 4	2 4
หน่วยงานเสด็จ	พนักงานเสด็จ	1	รับจ้างงานและควบคุมผู้ทั้งหมด กรวาชยอดเงินงบประมาณ รวมทั้งตรวจบัญชีรับ-จ่าย	โต๊ะทำงานพร้อมเครื่องพิมพ์ เกออี้ทำงาน	2 4	2 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ทั่วทุกพื้นที่อื่น ๆ อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หน่วยงาน	ตำแหน่ง	อัตรา	หน้าที่	อุปกรณ์ประกอบกิจกรรมอื่น ๆ	พว/คน	M ²	
<p>เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้</p>	พนักงานบัญชี	1	ทำหน้าที่รับ-จ่ายของบุคคล ที่มหรายางการเงิน ติดต่อคลังเรื่องการเงิน	โต๊ะทำงานรวมเครื่องพิมพ์ดีด เก้าอี้ทำงาน	M ² 4	M ² 4	
	เจ้าหน้าที่ขาย	1	เจ้าหน้าที่ขาย	เคาน์เตอร์จำหน่ายบัตร, เกออิ่ง (พร้อมไฟรั้วพรมายออก)			
	เจ้าหน้าที่ฝาก	1	รับฝากกระเป๋า, ผู้เข้านที่พัก	เคาน์เตอร์รับฝากของ เกออิ่ง, ชั้นวางกระเป๋า			
	เจ้าหน้าที่ขายของ	1	ทำหน้าที่ขายของที่ระลึกทางพิพิธภัณฑ์ เช่น หนังสือเกี่ยวกับทางศิลปะ ภูมิภาของงานแสดง ฯลฯ	เกออิ่ง เคาน์เตอร์ขาย ชั้นวาง ของ ตู้กระจกใสของที่ระลึกของ พิพิธภัณฑ์			
	พนักงานขายอาหาร	5	5 คน มีหน้าที่ต้อนรับและขายอาหาร ขายน้ำ 1 คน มีหน้าที่เก็บอาหารและล้างจาน 1 คน และเตรียมเงิน มูลค่าใบเรียก	บริเวณด้านครัวทั้งหมด			

หน่วยงาน	ตำแหน่ง	อัตรา	หน้าที่	อุปกรณ์ประกอบกิจกรรม	พท/คน	พท.ที่ใช้
	คู่มือภายนอก อาคาร	-7	<p>เวรกลางวัน</p> <p>1 คน ทำหน้าที่ดูแลความปลอดภัย การออกตรวจเขต ความหน้าที่ที่มีหน้าที่</p> <p>1 คน ทำหน้าที่ดูแลจุดตรวจออกในสวนล้างงาน โดยมีเขตรักษาพื้นที่ที่จะเข้านาน</p> <p>4 คน ทำหน้าที่ดูแลรักษาความปลอดภัยภายนอกทั่วไป</p> <p>เวรกลางคืน มีจำนวน 5 คน</p>	<p>ล็อกเกอร์ใช้เพื่อผ่านบัตรเบ็ดเตล็ด (อุปกรณ์วิทยุติดคอ)</p>	<p>0.36 M² (ใช้เนอท์ บริเวณพัก นอน 3 คน นั่งกับโต๊ะ กลาง</p>	<p>2.66 M² (รวมพท. สำหรับโต๊ะ LOCKER ด้วย = 4.02 M²)</p>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
โดยไม่ได้รับอนุญาตจากทางต้นสังกัด หากมีให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หน่วยงาน	ตำแหน่ง	อัตรา	หน้าที่	อุปกรณ์ประกอบกิจกรรมอื่น ๆ	พพ/คน	พพ.ที่ใช้
หน่วยบริการศึกษา	รองหัวหน้าหอศิลปฝ่ายการศึกษา	1	ควบคุมบริหารในฝ่ายการศึกษา ซึ่งประกอบไปด้วยหน่วยจัดการศึกษา, หน่วยวิชาการ	โต๊ะทำงานพร้อมลิ้นชักเก็บของ, เก้าอี้ทำงาน, ชั้นวางของ, เก้าอี้หน้าโต๊ะจำนวน ๔ ตัว (พร้อมโทรศัพท์ติดตอกภายใน-นอก)	1 0.5 M ²	1 0.5 M ²
หน่วยจัดการศึกษา	ประชาสัมพันธ์ภายในพื้นที่	1	ติดต่อประชาสัมพันธ์ พร้อมติดต่อประสานงานกับหน่วยงานอื่น ๆ ในความสะดวกรวดเร็วจนสามารถแจกเอกสารเกี่ยวกับงาน, สิวบัตร แจกใบประชาสัมพันธ์งาน	เคาน์เตอร์ประชาสัมพันธ์ (พร้อมโทรศัพท์ติดตอกภายใน-นอก)		
หน่วยจัดการศึกษา	ประชาสัมพันธ์ในส่วนสำนักงาน	1	รับผิดชอบการพิมพ์หนังสือทางวิชาการและหนังสือติดต่อ ตลอดจนให้ความสะดวกแก่สมาชิกหอในสำนักงาน และยังคงส่งเอกสารทางวิชาการไปยังสถาบันต่าง ๆ	โต๊ะทำงานพร้อมตู้ใส่เอกสาร, เก้าอี้ทำงาน (ติดตอกโดยโทรศัพท์พ่วงภายนอก) ภายใน	1 0.5 M ²	1 0.5 M ² ตู้ใส่เอกสาร 0.7 M ²
หน่วยจัดการศึกษา	เสมียน	1	ติดต่อขานนามยืมพิมพ์เอกสารทางวิชาการ จัดสำเนาทางประชาสัมพันธ์ จัดทำสูจิบัตร	โต๊ะทำงานพร้อมพิมพ์ดีด, เก้าอี้ทำงาน	1 0.5 M ²	1 0.5 M ²

หน่วยงาน	ตำแหน่ง	อัตรา กำลัง	หน้าที่	อุปกรณ์ประกอบกิจกรรมอื่น ๆ	พท/คน	พท.ที่ ใช้
	วิทยากร เอก	1	จัดบริการทางศึกษาดูงาน กิจกรรมทางศิลปะ โดยกำหนด การจัดรายการบรรยาย, นำชม, ควบคุมการจัดแสดง, ภาพยนตร์, และบริการรวมกิจกรรมเยาวชน โดยประสานงาน กับภัณฑกร และจัดทำคู่มือแนะนำผู้เยี่ยมชม	โต๊ะทำงานพร้อมตู้ใส่เอกสาร เก้าอี้ ทำงาน (โทรทัศน์ติดตอมายอก)	4 ม ²	4 ม ²
	นางชมบรรยาย วิทยากรตรี	2	ช่วยนำชมบรรยายและจัดกลุ่มเข้าชมในการชมงานแสดง เตรียมห้องประชุมครุภัณฑ์ อุปกรณ์การฉายเบิกอุปกรณ์ เมื่อมีโปรแกรมการศึกษาดูงานพิเศษ	โต๊ะทำงาน, เก้าอี้ทำงาน (ติดต่อกับ ประชาสัมพันธ์ พิพิธภัณฑ์โดยใช้โทร ศัพทภายใน)	4 ม ²	4 ม ²
	บรรณารักษ์โท	1	จัดหาหนังสือรวบรวมข้อมูลในรูปต่าง ๆ เช่น หนังสือ เกี่ยวกับศิลปะ บริการผู้เข้าชมสมุด โดยทำหน้าที่ตอก บัตรยืม-คืน สำหรับผู้เป็นสมาชิก (ในขณะที่ยืมไม่วาง)	โต๊ะทำงาน, เก้าอี้ทำงาน, เคาน์ เตอร์ (โทรทัศน์ภายใน)	12.25 ม ²	12.25 ม ²
	เสมียน	1	จัดพิมพ์รายการหนังสือ เก็บหนังสือ ทำหน้าที่ในการ ตอกบัตรยืม-คืนกับผู้เป็นสมาชิก	โต๊ะพิมพ์ดีด, เก้าอี้ โต๊ะคอมพิวเตอร์ เคาน์เตอร์	4 ม ²	4 ม ² 11 ม ² 9 ม ²

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการศึกษา
 ใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หน่วยงาน	ตำแหน่ง	อัตรา กำลัง	หน้าที่	อุปกรณ์ประกอบกิจกรรมนั้น ๆ	พท/คน	พท.ที่ได้
หน่วยวิชา การ	พนักงาน	1	รับถ่ายเอกสารจากหนังสือพิมพ์รายวันเพื่อทำหนังสือเวียน เพื่อเตรียมในการมอบหนังสือ, เก็บหนังสือ (เวลาว่าง)	เครื่องฉายเอกสาร	6 M ²	6 M ²
หน่วยวิชา การ	นักศึกษาระ รองหัวหน้า หอศิลป์ ฝ่ายเทคนิค	2	1 คน ทำหน้าที่ขอมูลในการจัดแสดง เตรียมงานในการ จัดทำตารางแสดงเกี่ยวกับงานแสดงชั่วคราวและถาวร ทำงานการศึกษา เช่น การหาคำบรรยาย, คู่มือเผยแพร่ รวมกิจกรรมทางศิลปะ ฯลฯ	โต๊ะทำงาน เกอทำงาน (โทรศัพท์ ติดตอกภายใน)	4 M ²	8 M ²
ฝ่ายเทคนิค	รองหัวหน้า หอศิลป์ ฝ่ายเทคนิค	1	ควบคุมบริหารในฝ่ายเทคนิค รับผิดชอบไปด้วยหน่วย หะเขียนวัสดุและติดตั้งพิพิธภัณฑ์ หน่วยซ่อมแม่พิมพ์, งาน หน่วยเทคนิคศิลปกรรม	โต๊ะทำงาน เกอทำงาน ชั้นวางของ เกอหอนาโต๊ะจำนวน ๔ ตัว (เครื่อง โทรศัพท์ติดตอกภายใน)	10.5 M ²	10.5 M ²
หน่วยระเบียบ วัสดุและคลัง พิพิธภัณฑ์	นักศึกษาระ เอก	1	ควบคุมห้องเก็บศิลปวัตถุ ควบคุมการลงทะเบียนตำบ ประจำตัววัตถุ จำนวนวัตถุออกเป็นหมวดหมู่ แสดงความ คุ้มครอง และตรวจตราบัญชีศิลปวัตถุ (ไม่รวมคณขอ สมบัติซึ่งมอบเพื่อการศึกษานักเรียนที่จะตรวจตราและเ ดูแลและหน่วยรักษาความปลอดภัยไปคุ้มครองของ เขา)	โต๊ะทำงาน พร้อมตู้เก็บเอกสาร เกอ ทำงาน	4 M ²	4 M ²

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่หรือใช้
ในทางอื่นใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีการเปลี่ยนแปลงเนื้อหา และต้องอ้างถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่ใช้

หน่วยงาน	ตำแหน่ง	อัตรา กำลัง	หน้าที่	อุปกรณ์ประกอบกิจกรรม	พพ/คน	พพ.ที่ใด
หน่วยซ่อม รักษา	ช่างเทคนิค	1	ตรวจวัดดูแลออกหม้อต้มประจําตัววัด ทำบันทึกข้อมูล วัดคุณภาพการประจําตัววัดทุกตัว ทดสอบ การบีบอัดอากาศ	โต๊ะทำงานพร้อมโต๊ะพิมพ์ดีด เก้าอี้ ทำงาน	4 M ² ₄	4 M ² ₄
หน่วยซ่อม รักษา	นักเคมีและ ฟิสิกส์	1	ซ่อมส่งวอร์กช็อปวัสดุที่ชำรุดเสียหายเพื่อรวมที่จะ แสดง โดยเก็บรักษาไว้เพื่อคืนทางคานเคมีและฟิสิกส์ โดยร่วมกับหน่วยวิชาการและฝ่ายการศึกษา	โต๊ะทำงาน เก้าอี้ทำงาน บริเวณ ซ่อมแซมงานปฏิบัติงาน, อ่างล้างมือ เครื่องมือเครื่องมือ	-	18 M ² ₄
หน่วยเทคนิค	นายช่างออก แบบ	1	ออกแบบของจัดแสดงต่าง ๆ นำเสนอและประสานงาน กับนายช่างศิลปกรรมและช่างตกแต่งสถานที่ (มีหน้าที่ ช่วยนายช่างศิลปกรรมในการทำ	โต๊ะเขียนแบบ, เก้าอี้เขียนแบบ ตู้เก็บแบบกระดาษ	4 M ² ₄	2 M ² ₄
	นายช่าง ศิลปกรรม	1	ออกแบบการเขียนบอร์ดแสดงงาน เขียนบอร์ดประจํา สัมพันธ์ แสดงงานเขียนตัวหนังสือและงานของหนังสือ ต่าง ๆ	โต๊ะเขียนแบบ, เก้าอี้เขียนแบบ ตู้เก็บอุปกรณ์ของ	4 M ² ₄	4 M ² ₄

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
และการพาณิชย์ใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอก ปรนึ่งเนื้อหา และต้องสงวนสิทธิ์เจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หน่วยงาน	ตำแหน่ง	อัตรา กำลัง	หน้าที่	อุปกรณ์ประกอบกิจกรรมนั้น ๆ	พท./คน	พท.ที่ใช้ (รวมส่วนหัก ตอน)
	ช่างตักแต่ง สถานที่และ ซ่อมครุภัณฑ์	3	รับผิดชอบตักแต่งสถานที่จัดแสดงและซ่อมเครื่องครุภัณฑ์ มีส่วนช่วยขายของศิลปกรรม ในการทำพิธีมหาชาติเพ็ชม ทานบารมี แสดงงานและบอกรับประชาชนสัมพันธ์	บริเวณตักแต่งบอกรับ, แล้งงาน, บอกรับประชาชนสัมพันธ์, บริเวณทำงาน ตัวหนังสือ บริเวณ นั่งพักผ่อน, ตู้เก็บอุปกรณ์เครื่องมือ	-	20 ม ² (รวมส่วนหัก ตอน)
	ช่างอิเล็กทรอนิกส์ โทรนิทัศน์	1	ควบคุมไฟฟ้าและห้วงรวม ควบคุมห้องเครื่องทำความ เย็นไปตู้ตู้ต่าง ๆ	โต๊ะทำงาน, เกอื่อทำงาน, เคาน์เตอร์ ปฏิบัติงาน	4 ม ²	4 ม ² (บริเวณเคาน์ เตอร์ในการ ปฏิบัติงาน 10 ม ²)
	ช่างภาพ และเสียง	2	1 คน ช่างภาพ ถ่ายภาพเนตร สไลด์ งานโสตทัศนศึกษา และถ่ายภาพศิลปวัตถุประกอบการลงทะเบียนชั้นหลัง กิจกรรมในพิพิธภัณฑ์ 1 คน ช่างเสียงและแสง ควบคุมเรื่องเสียงและแสงใน พิพิธภัณฑ์และสวนของอนุสรณ์ระสังค (มีหน้าที่ช่วยช่าง ภาพถ่ายภาพศิลปวัตถุในกรณีถ่ายภาพไม่วาง)	โต๊ะทำงาน, เกอื่อทำงาน, เคาน์เตอร์	4 ม ²	8 ม ² (บริเวณเคาน์ เตอร์ในการ ปฏิบัติงาน 10 ม ²)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ในทางอื่นใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

<p>หน่วยงาน</p>		<p>อัตรา กำลัง</p>	<p>1</p>	<p>ตำแหน่ง ชั่วคราวและ เต็มครื่อง ยนต์</p>	<p>หน้าที่ ทำหน้าที่ขบรณกิจคหสวณราชกร และชฐรภภคเดชะทำง หน้าทหระอมเครื่องยนต์</p>	<p>อุปกรณพระกอบภภจรรวมภ โต๊ะทำงาน เกออิทำงาน เครื่องมือ เกออุปกรณรวมภเขต</p>	<p>พท/คน</p>	<p>พท.ที่ ใช้</p>
							4	4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ใ้บริการนี้ใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พิพิธภัณฑ์ดอร์ซาย (MUSEE DORSAY)

ข้อคิดเห็นจากสถาปนิกผู้ออกแบบส่วนงานสถาปัตยกรรมภายใน-สถาปนิก เกท
ออลองดี

การจัดและออกแบบพื้นที่ใช้งานภายในของพิพิธภัณฑ์ดอร์ซาย MUSEE DORSAY คือการนำเอาส่วนใช้งานพื้นฐานต่าง ๆ ที่ประกอบขึ้นเป็นพิพิธภัณฑ์ อันได้แก่ ห้องโถง ห้อง
แสดงงาน (GALLERIES) ผนัง ทางเข้าออกมาสอดใส่เข้ากับโครงสร้างเดิมของ
สถานี่รตไฟดอร์ซาย ซึ่งออกแบบโดย วิกเตอร์ ลาลูซ์ และสร้างเสร็จในปี ค.ศ. 1900

ในทฤษฎีการออกแบบของออลองดีนั้นจะไม่ใช่วิวทางออกแบบที่อิงกับแนวคิด การ
ตกแต่งส่วนต่าง ๆ ของอาคารเก่าเพื่อนำมาใช้ได้อีกครั้ง ซึ่งเป็นที่นิยมกระทำกันอยู่ในขณะนี้
แต่จะออกแบบในลักษณะตรงข้ามนั่นคือ จากัดขอบเขตของงานออกแบบอยู่ในกรอบของการ
วิเคราะห์และการพิจารณาอย่างเฉพาะเจาะจงในตัวเมืองงานแท้ ๆ 2 สิ่ง ได้แก่ ส่วนอาคาร
ที่ออกแบบโดยลาลูซ์ อันประกอบด้วย รูปทรง (SHAPE) ลักษณะการใช้รูปเรขาคณิต
(GEOMETRY) (อย่างเช่นพวกเส้นสาย รูปสี่เหลี่ยม วงกลม และอื่น ๆ)
การจัดพื้นที่ใช้สอย และงานจัดพิพิธภัณฑ์ของ ไมเคิล ลาคอตเต้ (MICHEL LACLOTTE)
ซึ่งเกี่ยวกับงานสะสม และการจัดแสดงตามช่วงประวัติศาสตร์ของศิลปะฝรั่งเศส ช่วงระหว่าง
ตอนกลางศตวรรษที่ 19 ไปจนถึงยุค อแวน-การ์ด (AVANT GARDES)

ปัญหาในการออกแบบที่สำคัญคือ ทำอย่างไรจึงจะทำให้คุณค่าของงานแสดง
สามารถแปลงความงามของมันอย่างมีความสัมพันธ์กับความงามที่เกิดจากตัวอาคารเอง ซึ่งถือ
ว่าเป็นสถานที่ทางประวัติศาสตร์ เก่าแก่ได้อย่างเต็มที่ (HISTORICAL MONUMENT)
ความสัมพันธ์ระหว่างวัตถุแสดงกับตัวอาคารนี้จะถูกเน้นในค่านิยมวรรณะเท่านั้น (MATERIAL)
(เฉพาะที่เห็นเท่านั้น) ส่วนในเรื่องที่เกี่ยวกับการวัดคุณค่าหรือตีความหมาย (VALUE
JUDGEMENTS OR INTERPRETATION) หรือลักษณะความเป็นสถาปัตยกรรมของ
ลาลูซ์ ในด้านศิลปะกรรม (ความรู้ลึกซึ้งสำนึกในการที่จะรักษาสิ่งที่มีไว้) และคุณภาพในการ ศิลปะ
จะไม่ถูกนำมาคิดตรง ๆ แต่งานของลาลูซ์จะถูกวิเคราะห์ในเรื่องขององค์ประกอบภายนอก
ของวัตถุ ได้แก่ รูปทรง ขนาด สัดส่วน สี และผิวพื้นลวดลายต่าง ๆ เป็นต้น เพื่อนำมาใช้
เป็นพื้นฐานส่วนหนึ่งในการออกแบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การออกแบบจะเริ่มต้นด้วยการรับเอาข้อกำหนดตกลง (CONVENTIONS) บางอย่างที่ย้ายอื่น ๆ ดังขึ้นมา รวมทั้งความชอบของผู้มีอำนาจบางคนที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็น ข้อมูลในการออกแบบ อย่างเช่นการจัดลำดับของห้องแสดงงาน (MUSEOGRAPHIC) จะกำหนดโดยภัณฑกร ซึ่งยึดถือแนวทางการจัดแบบเรียงไปตามระยะเวลาของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น (CHRONOLOGICAL) การทำสถานีรถไฟให้เป็นพิพิธภัณฑ์และเป็นสถานที่อนุรักษ์ทางประวัติศาสตร์ ซึ่งเป็นการตัดสินใจทางด้านการเมืองเช่นกัน

ในการออกแบบ เกณฑ์ว่าอาคารสถานีรถไฟเป็นวัตถุร่วมสมัย ที่ไม่เกี่ยวข้องกับอดีตเบื้องหลัง (HISTORY) และเพียงถือเสมือนว่าสถาปนิกสถาปนาเป็นผู้มีส่วนร่วมในการให้ความคิดในการแปรรูป (METAMORPHOSIS) สถานีรถไฟให้เป็นพิพิธภัณฑ์ การจัดผังของพิพิธภัณฑ์ที่ประกอบด้วย ห้องโถง ห้องแสดงงาน ทางเดินต่าง ๆ และมีชุดเฉลียง งานสถาปัตยกรรมสถานีจะต้องเป็นทิวเอื้ออำนวยต่อการจัดวาง เฉพาะอย่างยิ่งเน้นการเดินสัญจรในแนวยาว และเพิ่มเติมด้วยทางเดิน สิ่งเหล่านี้จะช่วยเน้นและดึงความรู้สึกความเป็นพิพิธภัณฑ์ที่แท้จริงที่ซ่อนอยู่ในตัวพิพิธภัณฑ์

การจัดวางหอคอย มีสถาปัตยกรรม 2 ชั้น ที่วางอยู่อย่างอิสระภายในอาคาร ซึ่งเป็นลักษณะของที่ว่าง (ORIGINAL SPACE) ที่เกิดมาจากวิธีการจัดวางกลุ่มแสดงงานที่แตกต่างกัน และมีลักษณะเฉพาะตัว

หลักการจัดองค์ประกอบเพื่อสอดแทรกงานสถาปัตยกรรมใหม่ เข้าไปนั้น คือการจัดออกแบบภายใน กระทบโดยวิธีจัดองค์ประกอบให้กระทบกัน (CLASHES) หรือเกิดความรู้สึกปะทะกันขององค์ประกอบ การจัดวางให้เกิดความขัดแย้งความรู้สึกตรงกันข้าม (SYSTEMATIC OPPOSITION) และจะไม่ออกแบบคล้อยตามหรือสมมูลย์กลมกลืนกับสถาปัตยกรรมของ สถานี (NATURALISTIC OR STYLISTIC CONTINUITY) เพื่ออาคารส่วนที่สร้างขึ้นมาใหม่ภายในอาคาร เกาะจะเกิดลักษณะของขบวนการของชิ้นส่วนที่แยกขาดจากกันจากของเดิม (DISASSEMBLING) และลักษณะการ เป็นชิ้นย่อย เล็ก ๆ น้อย ๆ ที่แยกกระจายจากของเดิม (FRAGMENTATION) สิ่งดังกล่าวนี้จะเป็นตัวประกอบของการสร้างภาษาสถาปัตยกรรมที่มีลักษณะพิเศษอีกรูปแบบหนึ่ง (CHARACTERISTIC AUTO) การศึกษาเกี่ยวกับการให้แสดงทั้งแบบวิธีการควบคุมแสงสว่างธรรมชาติ และ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปฏิกิริยาของแสงจากดวงโคม โคมกลายมาเป็นปัญหาที่ต้องแก้ไขในอันดับแรกที่สุด ซึ่งไม่เพียงแต่จะเป็นปัญหาทางเทคนิคเท่านั้น ยังรวมถึงแสงสว่างที่จะใช้ เป็นองค์ประกอบในการสร้างเนรมิตรของสถาปัตยกรรมที่วิจิตรพิสดาร การค้นหาวิธีการโดยานขบวนการครั้งนี้ คือ ศึกษาเกี่ยวกับลักษณะต่าง ๆ ที่จะแสดงออกมาของอาคารของลาลูว์เมื่อมีแสงสว่างธรรมชาติมากระทบและการเลือกตัดสินใจวิธีการให้แสงในลักษณะเดียวกันโดยวิธีการ ผสมผสานแสงสว่างธรรมชาติและแสงจากดวงโคม โคมแก้ว แสงสว่างธรรมชาติ ชนิดสองทรงสี่เหลี่ยม หลังคาฝ้าเพดานของห้องแสดงงานต่าง ๆ แสงสว่างธรรมชาติที่เกิดขึ้นในบริเวณโถงทางเดิน กลาง จากช่องทางตามความแนวนอนลิล (RUE DE LILLE) และจากเพดานโค้งในห้องรูปไข่ (SALON OVALES) หลักการรวมทั่วไปในการจัดแสงสว่างคือ ใช้วิธีให้แสงทางอ้อมโดยการชักนำ (INDIRECT LIGHT) การจัดมุมของห้องแสดงงานและที่นั่ง โดยที่สิ่งที่มีลักษณะใกล้เคียงกันจะอยู่กลุ่มเดียวกัน เพื่อก่อให้เกิดความชัดเจนยิ่งขึ้น ห้องแสดงงานต่าง ๆ จะได้รับการจัดการ เรื่องแสงสว่างอย่างเหมาะสมและสัมพันธ์กับงานที่เอที่ติดตั้งแสดงอยู่ภายใน

พิพิธภัณฑ์จะไม่สามารถให้เอกลักษณ์ของตัวเองได้ ถ้ามิได้สร้างความสัมพันธ์กับศิลปะที่แสดงกับยูเนียนชม

ห้องแสดงงานต่าง ๆ ภายในพิพิธภัณฑ์มีรายละเอียดดังนี้

1. เริ่มต้นจากโถงกลางใหญ่ ซึ่งมีลักษณะเหมือนกับอาคารที่ถูกแบ่งออกเป็น
- 2 ส่วนตามแนวยาว หันหน้าประจันกันคล้าย ๆ กับลูกแอปเปิ้ลถูกผ่าครึ่งเป็น 2 ซีก ความประทับใจอันหนึ่งที่จะได้พบคือ ที่นั่งงานประติมากรรม ทรงบริเวพื้นที่โถงกลาง ผู้ชมจะเกิดความรู้สึกผลักดันให้เดินหันหน้าออกไปเรื่อย ๆ ที่งานประติมากรรมมักจะอยู่สูงกว่าผู้ชมเสมอโดยการ ใช้งานที่ส่งแตกต่างกันนี้สร้างความรู้สึกทางแนวตั้งได้ชัด เจนเด่นชัด แม้วางบางครั้งผู้ชมอาจจะยืนอยู่ในระดับสูงกว่าก็ตาม ถึงแม้ขนาดของโถงกลางจะมีขนาดใหญ่ วัดความกว้างได้ถึง 40 เมตร เพดานสูง 32 เมตร ยาวประมาณ 140 เมตร แต่เมื่อผู้ชมอยู่ภายในโถงนี้แล้ว ก็จะไม่เกิดความรู้สึกถูกขมจากคามใหญ่ของอาคาร การใช้กำแพงเอียงในตำแหน่งเหมาะสมบางจุด ก็ช่วยทำให้เกิดลักษณะของอุโมงค์ที่ดึงเอาส่วนต่าง ๆ ให้ประสานกันอย่างถูกต้อง นอกจากนี้การที่มีช่อง เก้าและช่อง โถงมาอยู่เคียงกันนั้น เป็นการส่งเสริมซึ่งกันและกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไมอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำหรับช่วงแรกของโดงกลางที่จะต้องผ่านนั้นจะต้องมีห้องแสดงงานภาพจิตรกรรม
 ขนาดอยู่ทั้ง 2 ด้าน คือ ด้านหนึ่งแสดงงานของ DAUMIER COROT LILLE และอีกฟากหนึ่ง
 เป็นงานของ GRES DELAGROIX PUVISDE AVANNES GUSTRAVE MOREAUGAS
 ห้องแสดงงานเหล่านี้ดู ๆ คลายเป็นห้องแยกจากกัน แต่อาจมีการต่อเนื่องกับภายนอก
 (โดงกลางอย่างกลมกลืน)

2. บริเวณจุดกลางของห้องโดง มีห้องแสดงงานของ RPEUX และ
 SALLE COURBET อยู่ทางคานซ้ายมือและทางคานขวามือเป็นห้องแสดงงานของ COUTURE
 และห้องโดงแสดงงานศิลปะตกแต่งในยุคจักรวรรดิที่ 2 (SECOND EMPIRE) จากบริเวณ
 นี้จะเห็นความไม่สมมาตรของแกนอาคารอย่างชัดเจน คือ ด้านหนึ่งจะเป็นรูทางเข้าที่ท่าอย่าง
 ใหญ่โต และอีกด้านหนึ่งก็เป็นตัวโรงแรมเคิมบาง ๆ โดยมีห้องแสดงงานทั้งสองด้านนี้เป็นตัว
 ฐานยึดเสายักษ์ของห้องโดงกลาง

เมื่อเดินชมงานมาถึงบริเวณปลาย ๆ ของห้องโดงใหญ่ จะเริ่มรู้สึกและเข้าใจ
 ถึงที่ว่างที่เกิดขึ้นได้ว่าเป็นลักษณะที่เกิดจากที่ว่างหลายขนาดถูกนำมาผสมผสานกันจนกระทั่ง
 จับมิติแกนสมมาตรไม่ได้ (SYMMETRIES) คือทุกครั้งที่เดินออกจากโดงแสดงงานห้องหนึ่ง
 ไปยังอีกห้องหนึ่ง จะพบกับมุมมองใหม่ ๆ รวมทั้งโดงแคระโดง จะมีความแตกต่างที่ผิดแปลกกัน
 ซึ่งสาเหตุสำคัญก็มาจากความสูงของฝ้าที่ไม่เท่ากัน ความรู้สึกที่ชัดเจนอีกอันหนึ่ง คือ ตัวหลังคา
 โคงของโดงกลาง (VAULT) จะทำหน้าที่คล้ายกับกล่องกังวาล (RESONANCE BOX)
 ที่คอยส่งเสริมความรู้สึกและสิ่งที่เห็นให้ซับซ้อนเพิ่มพูนขึ้น เป็นความสนเท่ห์ที่สุดอันหนึ่งของ
 สถานที่แห่งนี้

ที่จริงแล้ว การออกแบบภายในของเกท์ (GAE) ก็มีไคค่านึงถึงผลความรู้สึก
 กังกลาว แต่เกิดขึ้นจากผลพลอยได้โดยบังเอิญ คือ มีไคคึกให้ลึกซึ่งถึงขนาดที่ว่าจะมีใคร ไปมอง
 ตัวรูปปั้นและรูปทรงต่าง ๆ จะมีความสัมพันธ์ของตำแหน่งระยะใกล้ไกล ซึ่งอำนวยความสะดวกส่ง
 เสริมกันและกันกับห้องโดงใหญ่ที่ไปคั่งกันอยู่ ตรงกันข้ามสิ่งที่ผู้ออกแบบค่านึงถึงจริง ๆ กลับ
 เป็นเรื่องของการทำจุดประสานที่เหมาะสมทางเรขาคณิต คุณสมบัติของเส้นสายต่าง ๆ ที่จะ
 ใส รวมทั้งผิวพื้นและสวนของแนวคึกงานออกแบบภายในอีกอันหนึ่งที่เน้นมาก คือ การมองหา
 และใช้รูปทรงที่สามารถบรรยายตัวมันเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความสัมพันธ์ระหว่างรูปปั้นต่าง ๆ จัดได้อย่างสมบูรณ์ที่สุด คือสามารถแสดงให้รู้สึกถึงที่ว่างส่วนบุคคล (PRIVATE SPACE) และสาธารณะ (PUBLIC SPACE) อย่างชัดเจน

การสร้างความรู้สึกถึงความคลุมเครือระหว่างภายในภายนอก มักเกิดจากการใช้สถาปัตยกรรมใหม่ เช่น หอคอยสองอันที่อยู่ปลายโดงภายใน เพื่อให้รู้สึกถึงอาคารภายนอกทั่วไป หรือตะเกียงเก่าของสถานีเดิมก็ไว้ในที่เดิม เพื่อสะท้อนให้เห็นระหว่างภายในภายนอกภายในด้วยเช่นกัน

ความจริงแล้วรูปปั้นประติมากรรม บางชิ้น แต่เดิมสร้างสรรค์ขึ้นมาเพื่อตั้งไว้ตามจัตุรัสสาธารณะ บางชิ้นก็ไว้ในบ้าน แต่เมื่อมาอยู่รวมกันในที่พิพิธภัณฑ์นี้ ก็ตั้งตระหง่านอย่างอิสระเป็นตัวของมันเอง

3. SALLES DE L'OPERA

เมื่อมาถึงจุดนี้มองออกไปในที่ว่างของห้อง โดมใหญ่ จะเห็นว่ามีตัวกั้นระหว่างจุดที่ยืน (ห้องแสดงงาน) กับห้องโถงใหญ่คือ เสาที่ตั้งเป็นแถวเรียงราย ทำให้เมื่อมองลอดผ่านไปยังหลังคาโค้งของห้องโถงใหญ่ (GRANDE NEF) จะรู้สึกถึงความมหัศจรรย์ของเสาที่เรียงอย่างเป็นจังหวะ (TRACKING) ดังนั้น ความรู้สึกหนัก ๆ ก็กลับกลายเป็นเบาหวิวโล่ง

ตัวหอคอยช่วยทำให้ความรู้สึกของทุกอย่างดูเล็กลงมาก และแสงเงาก็เป็นองค์ประกอบสำคัญที่สุดในการ เกิดที่ว่าง

4. GALERIE DES HAUTEURS

ห้องแสดงงานมีความยาวถึง 100 เมตร เป็นพื้นที่ที่สอเคลิบเคลิ้มในหลังคาของปีกอาคาร ส่วนที่หันหน้าไปทางแม่น้ำแซน ตัวโครงหลังคาเหล็กที่ขวางเป็นระยะ ๆ ใต้สร้างความรู้สึกของความต่อเนื่อง ผสานกับชิ้นส่วนต่าง ๆ ที่กระจัดกระจาย แต่จัดวางอย่างมีลำดับให้ต่อกันเป็นวงแหวนและลูกโลกสองจอนกัน

5.

ห้องแสดงงานได้แสงธรรมชาติในตำแหน่งตรงเหนือหัว ซึ่งเหมาะกับการแสดงภาพวาดแบบอิมเพรสชัน แสงสว่างเป็นองค์ประกอบพื้นฐานสำคัญที่ช่วยเสริมความรู้สึก การรับรู้ การขาดหายไปของฐานที่เป็นพื้นดิน เมื่องานชิ้นเอกถูกออบไลควายแสงจะกลับกลายมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว ผสานกับว่าผู้ชมถูกแยกขาดไปอีกโลก (คือมีโคโยทั้น) และห้องแสดง

เอกสารนี้เป็นเอกสารทูลเกล้าฯ ถวายเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่เป็นญาติให้ไปใช้ประโยชน์ทางการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีโทษตามกฎหมาย และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

งานห้องนี้ก็มีโครงสร้างที่ประหลาด คล้ายกับจะมีวิญญานคล้ายกับเป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ ใ้
สำหรับการบูชาทางศาสนา มีความมหัศจรรย์ สง่างามซึ่งซึ้งและจริงจัง

บริเวณใกล้เคียง ๆ จะมีจุดหยุดพักเป็นร้านกาแฟ (CAFE' DES HAUTEURS)

อยู่ภายใน PAVILLON AVAL

6. เมื่อเดินถัดมาจะเป็นห้องแสดงงานชื่อ GALERIE BELLE CHASE

ใช้สำหรับแสดงงานประเภทโพสท์ อิมเพรสชันนิสซึม ซึ่งโครงสร้างเดิมเป็นโรงแรม คอเซ (HOTEL D'ORSAY) ห้องนี้มองแล้วจะรู้สึกผิดกับห้องอื่น ๆ คือมีเสาอยู่สองแถวเรียงยาวออกไป มองแล้วทำให้เกิดความรู้สึกของการโยทะยาน (FLIGHT) ภาพที่เกิดกับสายตา คล้ายกับว่าจะบิดเบือนไป แต่ถ้าวาดเข้าเข้าไปใกล้ ๆ ที่นั่น สิ่งที่เป็นจริงก็ตรงกับสิ่งที่เราเห็นก่อนหน้านี้ คือปรากฏการณ์ทางการมองเห็นที่ เรียกว่า ANAMORPHOSIS EFFECT (คล้ายกับจอภาพยนตร์จอกว้างที่โค้งเพื่อสามารถมองเห็นภาพได้กว้างขึ้น ซึ่งตัวจริงก็ต้องบิดโค้งไป)

การเปลี่ยนแปลง การสร้างบรรยากาศที่ต่างกันในห้องแสดงงานแต่ละห้อง ในพิพิธภัณฑ์ ก็เป็นวิธีหนึ่งในการเพิ่มพลังงาน ความรู้สึกแก่ผู้ชม ความหลากหลายของการหมุนเวียนเปลี่ยนทิศทาง (ROTATIONS) ลักษณะของพื้นที่แสดงงาน งานชิ้นเอกต่าง ๆ ที่แสดงอยู่ เหล่านี้ จะทำให้ผู้ชมมีพลังปฏิกริยารับรู้เพิ่มขึ้น และจะเป็นความรู้สึกที่ฝังใจไปได้นานด้วย

ห้องแสดงงานต่อมาคือ GALERIE VITREE และ SALLE DES FETES ซึ่งแสดงงานชิ้นเอกของ TROISIEME REPUBLIQUE จากที่ถนัดเข้า VERRIERE OUEST ข้ามสะพานขึ้นไปถึงระเบียง

7. THE TERRACESAND, THE SALONS OVALES

SALONS OVALS

มีห้อง 6 ห้องด้วยกัน 3 ห้องแรกใช้แสดงงาน

ประเภท NATURA LISTIC (เลียนธรรมชาติ) SYMBOLIC (สัญลักษณ์ที่ให้ความหมาย) และ ACADEMIC (เกี่ยวกับทางปรัชญาความคิด) ส่วนใน 3 ห้องหลังใช้แสดงงาน ART NOUVEAU (ศิลปะสมัยใหม่)

8. TOWER

เป็นหอคอยที่ใช้แสดงงานของ HECTOR QUIMARD

และ THONET

ทำด้วยกระจกล้วน เพื่อให้ผู้ชมได้สัมผัสกับงานชิ้นเอกอย่างใกล้ชิด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

การศึกษารายละเอียดของโครงการ

3.1. การศึกษาข้อมูลเชิงสถาปัตยกรรม

3.1.1. ข้อมูลเกี่ยวกับบทบาทและหน้าที่ของศูนย์ศิลป์ศรีสังขรามโดยทั่วไป

ศูนย์ศิลป์ศรีสังขรามนับเป็นองค์กรที่สำคัญขององค์กรหนึ่งที่ทำหน้าที่ในการอนุรักษ์และเผยแพร่ผลงานศิลปะของเยาวชนไทย ให้พวกเขาเหล่านั้นที่อยู่ในต่างจังหวัดได้มีโอกาสแสดงผลงานของตัวเอง เป็นการส่งเสริมให้เยาวชนไทยมีความภาคภูมิใจในตนเองและประเทศชาติของตน และเป็นศูนย์กลางในการบริการให้ความรู้และการศึกษาแก่ประชาชนและผู้สนใจทั่วไป ซึ่งเป็นศูนย์ศิลป์ ๗ ที่สมบูรณ์แบบแห่งเดียวในประเทศไทย

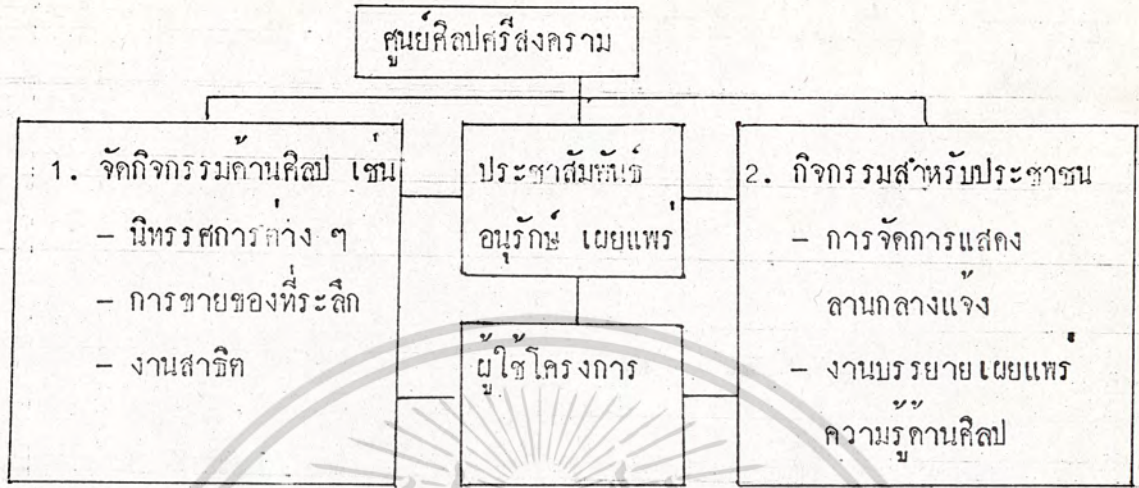
จากการศึกษางานทางคานศิลป์โดยทั่ว ๆ ไปในประเทศไทยพอจะสรุปบทบาทและหน้าที่ของศูนย์ศิลป์ ๗ ได้ดังนี้ คือ

1. ศูนย์ศิลป์ ๗ เป็นศูนย์กลางในการจัดกิจกรรมทางคานศิลป์ เช่น การแสดงผลงานทางคานศิลป์ของนักเรียนนักศึกษา ไม่ว่าจะเป็นงานทางคานศิลปกรรมหรืองานศิลปหัตถกรรมต่าง ๆ

2. ศูนย์ศิลป์ ๗ เป็นแหล่งรวบรวมผลงานศิลปะในองค์กรที่ผ่านมาและเป็นสถานที่เผยแพร่ความรู้ทางคานศิลป์แก่ผู้สนใจและแลกเปลี่ยนศิลปวัฒนธรรมทั้งในระดับภูมิภาคและระดับประเทศ

เมื่อทราบถึงบทบาทและหน้าที่ของศูนย์ศิลป์ ๗ แล้ว ในบทความต่อไปจะกล่าวถึงการดำเนินงานของศูนย์ศิลป์ ๗ ที่สอดคล้องกับบทบาทและหน้าที่ดังกล่าว

แผนภูมิที่แสดงบทบาทและหน้าที่ของศูนย์ศิลป์

3.1.2. การบริหารและการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่

การดำเนินงานภายในโครงการ

การแบ่งส่วนงานนั้นมีการ จัดโครงการ สายงานหลักและสายงานรอง

(LINE AND STAFF ORGANIZATION)

ตามแผนภูมิของการจัด

ศูนย์ศิลป์ ฯ การ จัดอัตรากำลังพิจารณาหน้าที่รับผิดชอบ อัตรากำลัง โดยอาศัยการ เปรียบเทียบ จากสถิติของสถานแห่งชาติ หอศิลป์ ถนนเจ้าฟ้า

หน่วยงานในศูนย์ศิลป์ศรีสังขราม โดยทั่วไปแบ่ง เป็นหน่วยงานดังนี้

1. ฝ่ายบริหารทั่วไป
2. ฝ่ายการศึกษาและการวางแผน
3. ฝ่ายกิจกรรม
4. ฝ่ายประชาสัมพันธ์และวิเทศสัมพันธ์

ซึ่งหน่วยงานเหล่านี้เป็นผู้สนับสนุนการดำเนินการ ในแผนปฏิบัติ เพื่อให้บรรลุ เป้าหมายตามต้องการ โดยแต่ละหน่วยงานจะทำงานอยู่ในส่วนบริหาร ของ โรงเรียนศรีสังขราม วิทยา

เมื่อทราบตัวโครงสร้างภายในศูนย์ศิลป์ ฯ โดยทั่วไปแล้วจะชอกล่าวถึงหน้าที่

ความรับผิดชอบ พอสั่ง เเชปของแต่ละหน่วยงานดังต่อไปนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฝ่ายบริหารทั่วไป

มีหน้าที่และความรับผิดชอบในการดำเนินการ เพื่อส่งเสริมให้ฝ่ายต่าง ๆ สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยจะเป็นศูนย์กลางในการให้บริการต่าง ๆ ได้แก่ การปฏิบัติงานธุรการ งานบริหารบุคคล งานการเงินและบัญชี งานเทคนิคอุปกรณ์ งานจัดรายการประชุม งานอาคารสถานที่

ฝ่ายการศึกษาและวางแผน

มีหน้าที่รับผิดชอบในด้านการศึกษาด้านต่าง ๆ ของศูนย์ศิลปะ ฯ โดยทำหน้าที่ กำหนดนโยบายหลักสูตร การศึกษาทางด้านศิลปะของศูนย์ศิลปะและการพัฒนาศูนย์ศิลปะ ฯ รวมทั้ง การหาเงินทุนและจัดสรรงบประมาณ จัดทำเอกสารสำรวจวิจัย ติดตามผลการปฏิบัติงาน เพื่อให้ฝ่ายต่าง ๆ สามารถดำเนินงานได้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างสูงสุด

ฝ่ายกิจกรรม

มีหน้าที่รับผิดชอบในการดำเนินงานเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ได้แก่ การจัดนิทรรศการ การจัดรายการแข่งขันการประกวด การจัดรายการ การสาธิต อบรม บรรยาย โดยจะเน้นการจัดนิทรรศการ

ฝ่ายประชาสัมพันธ์และวิเทศสัมพันธ์

มีหน้าที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการโฆษณา ประชาสัมพันธ์ โดยการจัดทำเอกสาร สู่จิบัตร เผยแพร่ คำเนินงานประสานงาน คัดต่อ ต้อนรับ หน่วยงานหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ

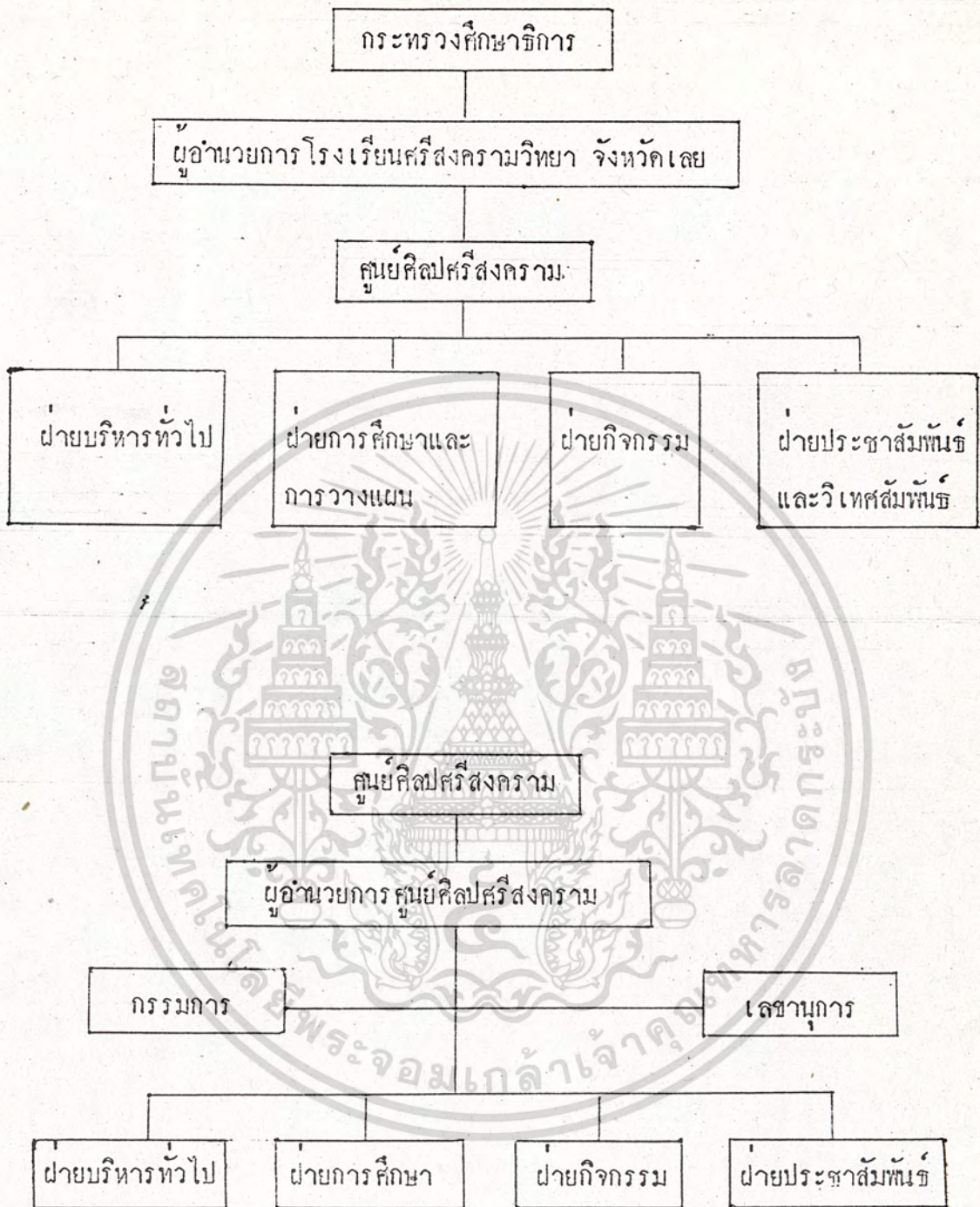
3.1.3. การศึกษาองค์ประกอบของศูนย์ศิลปศรีสงคราม

องค์ประกอบหลักของโครงการ

ศูนย์ศิลปโดยทั่วไปสามารถแบ่งองค์ประกอบของโครงการออกได้เป็นส่วนต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ คือ

1. ส่วนบริหารหรือส่วนดำเนินงานทั้งหมดของศูนย์ศิลป - ๑
 - ฝ่ายบริหารทั่วไป
 - ฝ่ายการศึกษาและวางแผน
 - ฝ่ายกิจกรรม
 - ฝ่ายประชาสัมพันธ์และวิเทศสัมพันธ์
2. ส่วนบริการทางวิชาการ หรือส่วนที่ให้ความรู้ทางคานศิลป์ เป็นแหล่งในการศึกษาคุณค่าของนักเรียน นักศึกษาและผู้วิจัย ผู้สนใจต่าง ๆ ใดแก
 - ส่วนห้องเรียน
 - ส่วนห้องค้นหา บรรยาย
3. ส่วนเผยแพร่ทางคานศิลปกรรม หรือส่วนกิจกรรม เป็นส่วนที่ช่วยในการเผยแพร่ งานคานศิลปกรรม และเป็นส่วนที่ช่วยในการหารายได้เข้ากับศูนย์ศิลป ใดแก
 - ส่วนนิทรรศการถาวร
 - ส่วนนิทรรศการชั่วคราว
 - ส่วนลานแสดงกลางแจ้ง (PLAZAR)
 - ส่วนขายของที่ระลึก
4. ส่วนบริการสาธารณะ หรือส่วนที่ส่งเสริมความสมบูรณ์ให้แก่โครงการ และเป็นส่วนอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ใช้โครงการ ในคานอื่น ๆ ใดแก
 - ส่วนจอดรถ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีคำนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่

* ส่วนประกอบของโครงการ ศูนย์ศิลปศรีสงคราม

องค์ประกอบหลัก	องค์ประกอบย่อย	ส่วนประกอบ	หมายเหตุ
1. ส่วนบริหาร	1.1. ฝ่ายบริหาร ทั่วไป	1.1.1. ส่วนบริหาร - ห้องผู้อำนวยการ - ห้องรอง ผู้อำนวยการ - ห้องทำงาน เลขานุการ - ห้องประชุม - ห้องน้ำ 1.1.2. ส่วนงานธุรการ - ห้องทำงานเจ้าหน้าที่ 1.1.3. ส่วนงานอาคาร สถานที่ - ห้องแคงตัว ล็อคเกอร์ - ป้อมยาม - ห้องเครื่อง (ไฟฟ้า-แอร์) - ห้องหัวหน้าฝ่าย - ห้องทำงานเจ้าหน้าที่	จะทำงานอยู่ในส่วน ของโรงเรียน ศรีสงครามวิทยา จังหวัดเลย "
	1.2. ฝ่ายการศึกษา และวางแผน	- ห้องหัวหน้าฝ่าย - ห้องทำงานเจ้าหน้าที่	"
	1.3. ฝ่ายกิจกรรม	1.3.1. งานนิทรรศการ - ห้องหัวหน้าฝ่าย - ห้องทำงานเจ้าหน้าที่ - ห้องเก็บของ - ห้องน้ำ	"

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามเผยแพร่ลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

องค์ประกอบหลัก	องค์ประกอบย่อย	ส่วนประกอบ	หมายเหตุ
2. ส่วนบริการ	1.4. ฝ่ายประชาสัมพันธ์	1.3.2. งานทะเบียน งานเทคนิค - ห้องธุรการ - ห้องคลังวัสดุ - บริเวณรับวัสดุ - ห้องนำหัวหน้าฝ่าย - ส่วนประชาสัมพันธ์ - ห้องพิมพ์เอกสาร - ห้องผลิตอุปกรณ์	จะทำงานอยู่ในส่วนของโรงเรียนศรีสังขรามวิทยาลักษณ์ จังหวัดเลย
	2.1. ห้องเรียน 2.2. ห้องสัมมนา	- ส่วนปฏิบัติการ เรียนการสอน - ล็อกเกอร์ เก็บของ - ห้องน้ำ ชาย, หญิง - โตะครู - ส่วนฟังการบรรยาย - ห้องควบคุมอุปกรณ์ โสต ฯ - ห้องนักวิทยากร - ห้องน้ำ - ห้องเก็บของ	"

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สําคัญไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 แมวกรรมใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

องค์ประกอบหลัก	องค์ประกอบย่อย	ส่วนประกอบ	หมายเหตุ
3. ส่วนเผยแพร่ทาง ด้านศิลปกรรม	3.1. ส่วนนิทรรศการ ถาวร 3.2. ส่วนนิทรรศการ ชั่วคราว 3.3. ส่วนลานกลางแจ้ง * 3.4. ส่วนชายของ ที่ระลึก	- บริเวณจัดนิทรรศการ - บริเวณชายตัวและ เอกสารคู่มือ - บริเวณรับฝากของ - บริเวณจัด นิทรรศการ - เกือบของ - หองน้ำ - บริเวณ (บอร์ด แสดงงาน) - ส่วนลานกลางแจ้ง - บริเวณนิทรรศการ กลางแจ้ง - ร้านค้า	
4. ส่วนบริการ สาธารณะ	* 4.1. ส่วนจอดรถ	- ที่จอดรถสาธารณะ - รถยนต์ - รถจักรยานยนต์ - รถบัส - ที่จอดรถเจ้าหน้าที่	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2. การศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับผู้ใช้โครงการ

3.2.1. ประเภทผู้ใช้โครงการ

การศึกษาเกี่ยวกับผู้ใช้อาคารศูนย์ศิลป์ศรีสงคราม นับว่ามีความสำคัญต่อการกำหนดองค์ประกอบของโครงการและความสัมพันธ์ตลอดจนเนื้อหาที่ใส่สอยภายในโครงการ เป็นสำคัญ ผู้ใช้ในที่นี่หมายถึง ผู้ที่จะเข้ามาใช้บริการภายในอาคารศูนย์ ฯ ึ่งโดยทั่วไปแล้วแบ่งออกเป็น 3 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

1. ผู้ให้บริการ ได้แก่ เจ้าหน้าที่ พนักงาน นักวิชาการ นักวิจัย วิทยากร อาจารย์ประจำวิชาสอน
2. ผู้ใช้บริการ ได้แก่ บุคคลภายในที่เข้ามาใช้บริการของศูนย์ ซึ่งสามารถแบ่งประเภทของบุคคล และจุดประสงค์ในการเข้าใช้บริการของศูนย์ ฯ ได้ออกเป็นหลายประเภท เช่น
 - 2.1. นักท่องเที่ยว (TOURIST) คนประเภทนี้เป็นพวกมุ่งหาความสำราญจากการชมเป็นสิ่งสำคัญ ส่วนใหญ่จะมาเที่ยวชมเพียงครั้งเดียวแล้วก็จากไป ส่วนใหญ่เข้าชมวันธรรมดามากกว่าวันเสาร์ - วันอาทิตย์
 - 2.2. ประชาชนทั่วไป (ADULT) บุคคลประเภทนี้มักจะเข้าชมในวันหยุดงาน คือวันเสาร์ - วันอาทิตย์ และส่วนใหญ่เป็นประชาชนทั่วไปที่ไม่มีพื้นฐานความรู้ทางด้านศิลปะมาก่อน ส่วนใหญ่ต้องการความเพลิดเพลินมากกว่า
 - 2.3. นักเรียน นักศึกษา (STUDENT) ก่อนนี้มีจำนวนมาก โดยมากจะมาเป็นหมู่คณะ จุดมุ่งหมายต้องการเรียนรู้ทางศิลปะพร้อมกับความเพลิดเพลินที่ได้รับรวมทั้งต้องการการบรรยายและเอกสารประกอบ
 - 2.4. นักเรียนของโรงเรียนเอง ซึ่งจะใช้ส่วนของห้องเรียนหรือห้องบรรยาย ในการหาความรู้เพิ่มเติมหรือใช้เป็นห้องเรียนในวิชาศิลปะ ซึ่งมีอาจารย์สอนศิลปะสอนประจำวิชานั้น ๆ
 - 2.5. ผู้สนใจพิเศษหรือผู้เชี่ยวชาญ (EXPERT OF SPECIALIST) บุคคลประเภทนี้จุดประสงค์เพื่อการค้นคว้าวิจัย และวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ ซึ่งเป็นผู้มีพื้นฐานในเรื่องศิลปะเป็นอย่างดี จะไม่สนใจเทคนิคการแสดง ต้องการที่จะดูความก้าวหน้าทางศิลปะและงานวิจัยมาประสานเป็นความคิดของตนเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์การเขียนเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.6. ศิลปินหรือแขกรับเชิญพิเศษ อาจเป็นศิลปินเดี่ยวหรือกลุ่ม จุดประสงค์เพื่อการแสดงผลงานของตน อาจเชิญมาเป็นครั้งคราวหรือเป็นเชิญให้ความอุปการะแก่ศูนย์ ฯ

3. ผู้มาติดต่อกับทางศูนย์ ฯ ซึ่งอาจมีจุดประสงค์ต่าง ๆ เช่น เพื่อต้องการติดต่อทางราชการ ติดต่อขอเอกสารขอมูล คำแนะนำหรือการติดต่อเพื่อใช้สถานที่แสดงผลงาน หรือกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งติดต่อกับเจ้าหน้าที่โดยตรง

3.2.2. พฤติกรรมผู้ใช้อาคาร

ลักษณะพฤติกรรมผู้จะเป็นตัวกำหนดความสัมพันธ์ของผู้ใช้ในแต่ละกลุ่มและองค์ประกอบของศูนย์ พฤติกรรมของแต่ละกลุ่มย่อมแตกต่างกัน สามารถแบ่งได้ดังนี้

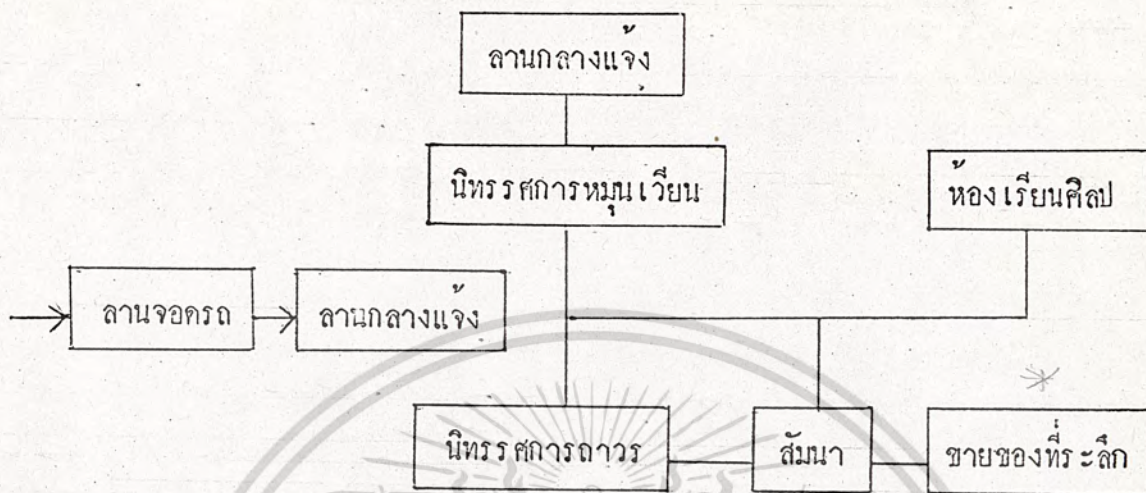
1. ผู้รับบริการ

1.1. ผู้ชม ผู้ที่เข้ามาชมศูนย์ ฯ แบ่งได้เป็น 2 ประเภท

- ผู้ชมเป็นรายบุคคล ประชาชนทั่วไป นักวิชาการ ศิลปิน นักเรียน นักศึกษา โดยอาศัยรถประจำทาง หรือรถส่วนตัว รถรับจ้าง และเดินมา
- ผู้ชมที่มาเป็นหมู่คณะ ได้แก่ นักเรียนนักศึกษา นักท่องเที่ยว นักวิชาการ ซึ่งมาโดยรถบัส เมื่อผู้ชมมาถึงศูนย์ ฯ จะเข้าสู่ตัวอาคารโดยการเดินเข้ามาจากทางเดินหลักตรงกลางเข้าสู่อาคารแต่ละหลัง ซึ่งตัวอาคารจะแยกออกจากกันเป็นหลัง เมื่อผู้ชมมานั่งเข้ามาในศูนย์ อาคารแรกที่พบคือ อาคารนิทรรศการถาวรและอาคารนิทรรศการกลางหมุนเวียนคือ บีก 4 จะมีผังแสดงการจัดส่วนและกิจกรรมของศูนย์ ฯ เมื่อเข้าชมงานจัดแสดงจะมีที่ฝากของ เจ้าหน้าที่ หลังจากนั้นจะกระจายไปสู่คานอื่น ๆ ซึ่งอาจเข้าชมนิทรรศการถาวร นิทรรศการหมุนเวียน ห้องบรรยาย ห้องเรียนศิลปะหรือแหล่งบริการคานอื่น ๆ ผู้ชมแต่ละคนใช้เวลาแตกต่างกันโดยเฉลี่ยแล้วจะใช้ประมาณ 25 นาที ต่อ 1 ชิ้นงาน จะต้องมีกรพิกัสายตาเมื่อดูงานจบ อาจซื้อของที่ระลึก หนังสือ ไปรษณูปที่ฝากไว้แล้วจึงกลับออกไป

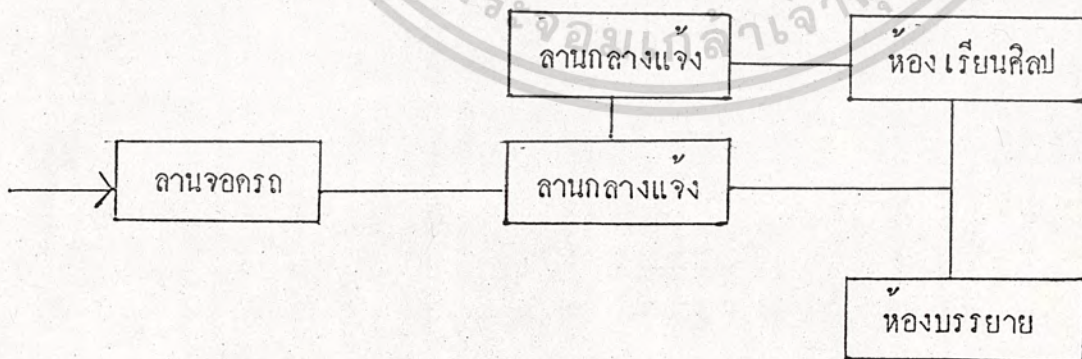
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. พฤติกรรมผู้เข้าชม

2. ผู้มาศึกษาคนควา ผู้มาศึกษาคนควาจะมาใช้บริการ เพื่อการศึกษาโดย เฉพาะ ซึ่งทางศูนย์ฯ จะจัดบริการ เผยแพร่ความรู้ทางศิลปะ เช่น จัดบรรยายหรือสอนวิชา ศิลปะ ในวันเสาร์ - อาทิตย์ แก่ผู้สนใจ หรือนักเรียนของโรงเรียนที่มีการสอนศิลปะตามตาราง เวลาเรียน ซึ่งมีห้องเรียนโดยเฉพาะทางศิลปะ

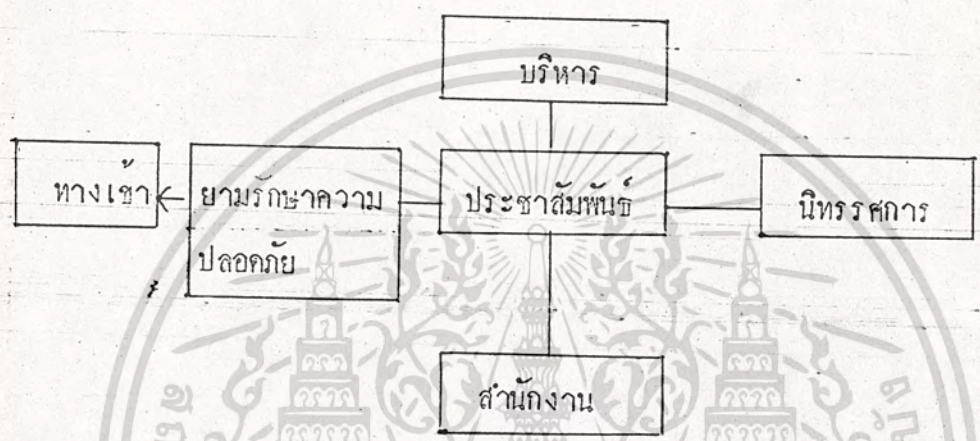
2. พฤติกรรมผู้มาศึกษาคนควา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

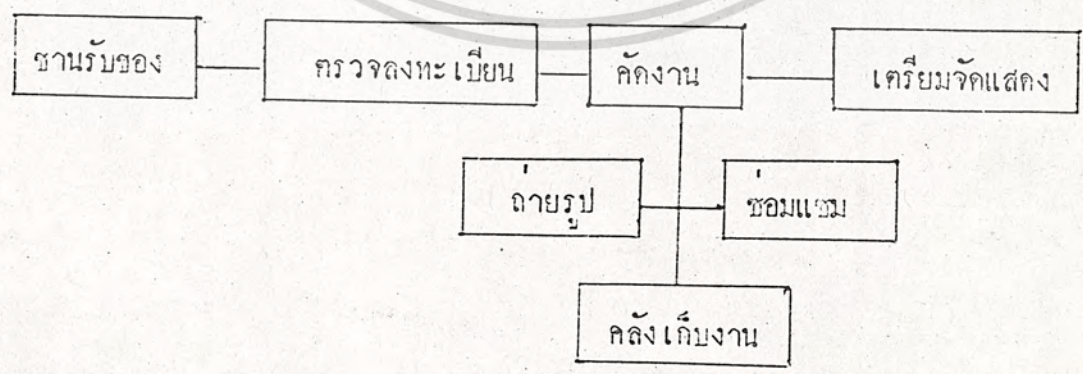
3. ผู้มาติดต่อกับทางศูนย์ ฯ อาจมาติดต่อทางราชการขอข้อมูลหรือรูปะ
อื่น ๆ จะติดต่อกับเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย แล้วไปแผนกประชาสัมพันธ์ เมื่อทราบ
ทำการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ส่วนต่าง ๆ ที่ต้องการ เมื่อเสร็จธุระแล้วอาจเข้าชมศูนย์ ฯ
ก่อนหรืออาจจะกลับเลย

3. พฤติกรรมผู้มาติดต่อ

4. วัตถุประสงค์ พฤติกรรมของวัตถุที่แสดงมี 2 ลักษณะ คือ มาจากภายนอกและมาจากคลังของศูนย์เอง วัตถุที่นำมาแสดงเมื่อมาถึงแล้วจะขนถ่ายลงบริเวณชานชาลา
รับของแล้ว จะมีเจ้าหน้าที่ตรวจรับและลงทะเบียนวัตถุ ภายจะนำไปบริเวณจัดแสดงงาน งาน
ที่ชำระจะนำไปซ่อมแซมก่อน แล้วจึงส่งไปยังคลังชั่วคราว เพื่อเตรียมนำออกแสดงงาน

4. พฤติกรรมของวัตถุที่นำมาแสดง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. ผู้ให้บริการ คือ เจ้าหน้าที่ของศูนย์ ฯ จะมาโดยรถส่วนตัวหรือรถประจำทางหรือเดินมาเอง ทางเข้าของเจ้าหน้าที่จะเขาคณะทางกับชุมชน เพื่อความสะดวกและเป็นสัดส่วน ในภาคปฏิบัติงานพฤติกรรมของเจ้าหน้าที่มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

08.00-08.30 น. ลงเวลาทำงาน

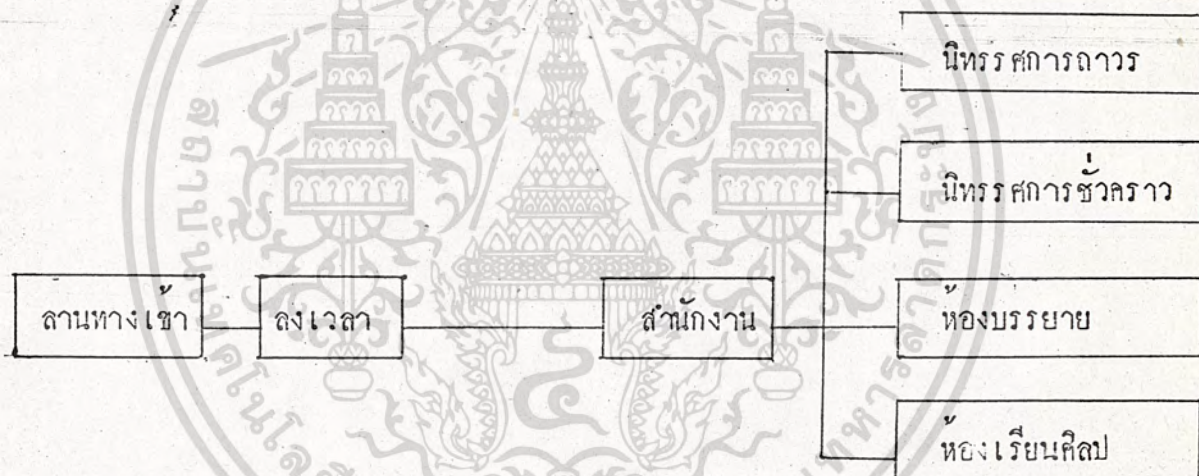
09.00-12.00 น. ช่วงเวลาปฏิบัติงานตามหน้าที่ของแต่ละหน่วย

12.00-13.00 น. พักทานอาหารกลางวัน

13.00-16.30 น. ช่วงเวลาปฏิบัติงานตามหน้าที่

16.30 เลิกปฏิบัติงาน

5. พฤติกรรมผู้ให้บริการ

3.2.3. การศึกษาจำนวนผู้ใช้โครงการ

การศึกษาจำนวนผู้ใช้โครงการศูนย์ศิลป์ ฯ ได้จัดรูปแบบการศึกษาเป็น 2 กรณี

กรณีที่ 1 การศึกษาจากจำนวนของนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามามายัง

จังหวัดเลย

กรณีที่ 2 การศึกษาจากจำนวนผู้ใช้โครงการจากอาคารประเภทเดียวกัน

1. พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ หอศิลป์ ถนนเจ้าฟ้า
2. หอศิลป์คณะจิตรกรรม ประติมากรรม ภาพพิมพ์

มหาวิทยาลัยศิลปากร วังท่าพระ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ 3. หอศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วังท่าพระ โยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.4. การคาดคะเนจำนวนผู้ใช้โครงการ

การคาดคะเนจำนวนผู้ใช้โครงการ เปรียบเทียบกับจำนวนผู้ชมในโครงการที่มีขนาดใกล้เคียง และจากจำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในจังหวัดเลย

1. การคาดคะเนจำนวนผู้ใช้โครงการจากนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในจังหวัดเลย ทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ

ตารางที่ การพยากรณ์จำนวนนักท่องเที่ยวในเขตพื้นที่จังหวัดเลย ช่วงปี 2527-2544

ปี พ.ศ.	จำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทย	อัตราการเพิ่ม ต่อปี (เปอร์เซ็นต์)
2527	447,319	
2528	467,448	4.5
2529	488,483	
2530	508,022	
2531	528,342	
2532	549,475	4.0
2533	571,454	
2534	594,312	
2535	615,112	
2536	636,640	
2537	658,922	3.5
2538	681,984	
2539	705,853	
2540	727,028	
2541	748,838	
2542	771,303	
2543	794,442	
2544	818,275	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ 3.0
ในวาทกรรมใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีสิทธิ์เปลี่ยนแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่

การพยากรณ์จำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ ช่วงปี 2527-2544

ปี พ.ศ.	จังหวัดเลย
2527	5,686
2528	6,073
2529	6,486
2530-34	7,892
2535-39	9,373
2540-44	10,865

หมายเหตุ : จำนวนเมื่อปีสุดท้าย
ที่มา : โครงการศึกษาศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวในประเทศไทย พ.ศ.2525

ตารางที่

การกระจายตัวของนักท่องเที่ยวไปตามแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ

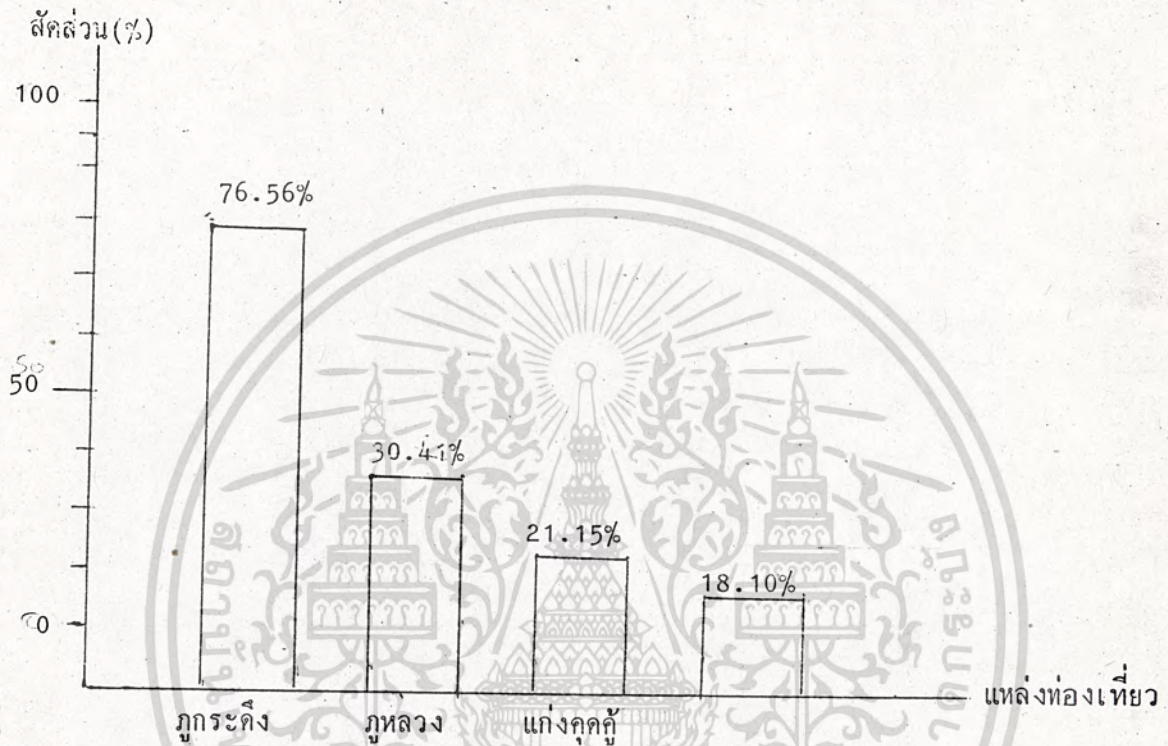
จังหวัดเลย		
อ. ภูกระดึง	อุทยานแห่งชาติภูกระดึง	76.56
อ. ภูเรือ	อุทยานแห่งชาติภูเรือ	30.41
อ. เชียงคาน	แก่งคุดคู้	21.15
อ. ภูหลวง	เขตรักษาพันธุ์ป่าภูหลวง	18.10
อ. วังสะพุง	ถ้ำผามิ่ง	6.25
	ถ้ำผาพวง	4.69

ที่มา : จากการสำรวจภาคสนาม

หมายเหตุ : นักท่องเที่ยว 1 คน คอบได้มากกว่า 1 ข้อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยนาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีกรนำไปใช้

แผนภูมิที่ 3.2.4.3 การกระจายตัวของนักท่องเที่ยวในจังหวัดเลย

ฤดูกาลท่องเที่ยว จังหวัดเลย ในสภาพการณปัจจุบัน เป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลาย และมีชื่อเสียงด้านการท่องเที่ยวประเภทธรรมชาติ โดยสภาพทางภูมิศาสตร์แล้วจะเป็นเทือกเขายาวเป็นทิว และสภาพทางภูมิอากาศที่เป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยว คือช่วงฤดูหนาวซึ่งมีอากาศเย็น

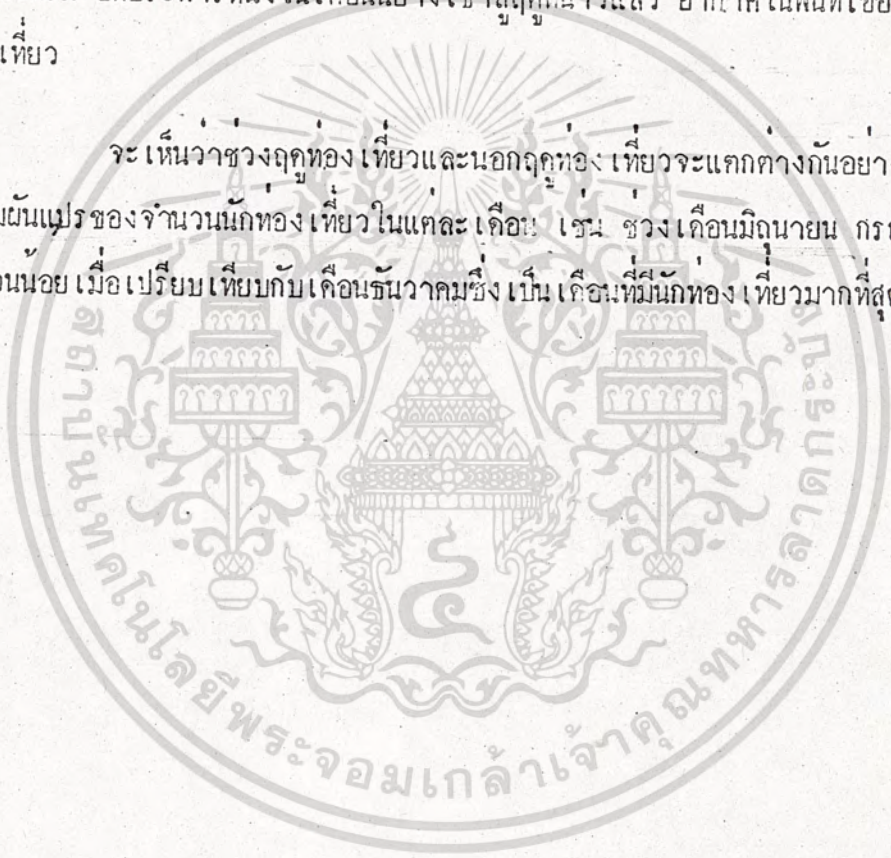
จากสถิติข้อมูลที่คณะผู้ทำการศึกษานำมาพิจารณาถึงช่วงเวลาที่มีนักท่องเที่ยวโดยส่วนใหญ่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในพื้นที่คือ สถิติผู้เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในเขตอุทยานแห่งชาติ ทั้งนี้สถิติที่นำมาพิจารณาจะนำสถิติผู้เดินทางเข้ามายังอุทยานแห่งชาติภูกระดึง จังหวัดเลย และอุทยานแห่งชาติภูหินร่องกล้าจังหวัดเพชรบูรณ์ ในช่วงฤดูท่องเที่ยวจะเป็นช่วงประมาณเดือน กันยายน - กุมภาพันธ์ ส่วนช่วงที่อยู่นอกฤดูกาลท่องเที่ยวคือ มีจำนวนนักท่องเที่ยวน้อย นักท่องเที่ยวไม่นิยมเดินทางท่องเที่ยวตั้งแต่เดือน มีนาคม - สิงหาคม ระยะเวลา

6 เดือน ช่วงนี้จะเป็นช่วงฤดูร้อนและระยะกินของฤดูฝน ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฤดูกาลท่องเที่ยวในเขตพื้นที่โครงการ ระยะตั้งแต่เดือน กันยายน - กุมภาพันธ์
 จะเป็นช่วงฤดูฝนต่อฤดูหนาว เป็นช่วงเวลาที่มีนักท่องเที่ยวนิยมเดินทางมาสูงมาก จากสถิติและ
 แผนภูมิชี้ให้เห็นว่าช่วงเดือน ธันวาคม จะเป็นช่วงที่มีนักท่องเที่ยวมีสถิติสูงที่สุด ทั้งนี้อาจจะ เป็น
 ไปไควาในช่วงเดือน ธันวาคม เป็นช่วงของงานเทศกาลหลายอย่าง และช่วงเวลาที่มีวันหยุด
 ระยะเวลา แนวโน้มการเพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยวจะเริ่มมีแนวโน้มตั้งแต่เดือน ตุลาคม
 เป็นต้นไป ทั้งนี้อาจจะ เป็นเพราะช่วงเดือน ตุลาคม เป็นช่วงที่นักศึกษา นักเรียน สอบเสร็จ
 จะปิดเทอม อีกประการหนึ่งในเดือนนี้ย่างเข้าสู่ฤดูหนาวแล้ว อากาศในพื้นที่เอื้ออำนวยต่อการ
 ท่องเที่ยว

จะเห็นว่าช่วงฤดูท่องเที่ยวและนอกฤดูท่องเที่ยวจะแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด
 ความผันแปรของจำนวนนักท่องเที่ยวในแต่ละเดือน เช่น ช่วงเดือนมิถุนายน กรกฎาคม จะมี
 จำนวนน้อย เมื่อเปรียบเทียบกับเดือนธันวาคมซึ่งเป็นเดือนที่มีนักท่องเที่ยวมากที่สุด

3.3. การศึกษาเนื้อหาที่ใส่ออกภายในอาคาร

3.3.1. รายละเอียดประกอบโครงการ

1. ส่วนบริหาร เป็นส่วนการทำงานของเจ้าหน้าที่ดำเนินงานของศูนย์ฯ จะรวมไว้ในส่วนของโรงเรียนศรีสงครามวิทยา ซึ่งมีส่วนประกอบดังนี้

- ฝ่ายบริหาร
- ฝ่ายธุรการ
- ฝ่ายการศึกษา

2. ส่วนบริการทางการศึกษา หอเรียนศิลปะ เป็นส่วนที่ให้บริการทางด้านความรู้ ศิลปะแก่นักเรียน นักศึกษา และผู้สนใจทั่วไป ประกอบด้วย

2.1. ส่วนทำงานของเจ้าหน้าที่ทางการศึกษา

- ห้องทำงานฝ่ายวิชาการ
- ล็อบ เกอ์ เก็บของ
- ห้องบรรยาย
- ห้องเรียน
- ห้องน้ำ

2.2. ห้องสัมมนา ใช้เป็นที่ฉายภาพยนตร์ สไลด์ บรรยายในกรณีที่มีผู้ชมมาเป็นกลุ่มใหญ่ ๆ หรือจัดการบรรยาย ความรู้ทางศิลปะ ฝึกอบรมตามวาระ

- โถงทางเขา
- ส่วนนั่งชม
- ส่วนแสดง ประกอบด้วยแท่นบรรยาย จอภาพยนตร์
- ห้องเก็บของ
- ส่วนควบคุม

3. ส่วนจัดแสดง เป็นองค์ประกอบหลักของศูนย์ศิลปะฯ ควรจะอยู่ในส่วนที่เข้ามาถึงได้สะดวก ทางบริเวณทางเข้า ซึ่งควรจะต้องมีการจัดการด้านการค้า เหนือชมได้อย่างสม่ำเสมอ ซึ่งมีรายละเอียดของส่วนประกอบดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1. ส่วนนิทรรศการถาวร เป็นส่วนแสดงงานที่สำคัญที่สุดของโครงการ จึงจัดให้เป็นส่วนด้านหน้า ซึ่งด้านหลังจะเป็นอาคารด้านการศึกษา อาคารทุกหลังจะแยกออกจากกัน ซึ่งส่วนแสดงนิทรรศการถาวรนี้จะจัดแสดงดังนี้คือ

- ส่วนแสดงควยรางวัลที่ชนะการประกวดของศิลปิน
- ส่วนแสดงประวัติของนักเรียนที่ได้รับรางวัลจากการประกวด

ตั้งแต่ 3 รางวัลขึ้นไปทั้งในและนอกประเทศ

- ส่วนแสดงภาพถ่ายผลงานที่ได้รับรางวัล

3.2. ส่วนแสดงนิทรรศการหมุนเวียน เป็นส่วนแสดงงานที่มีการเปลี่ยนแปลงวัตถุแสดงอยู่เสมอ ตั้งบนพื้นที่ใช้สอยที่มีลักษณะโล่ง เพื่อความสะดวกในการตกแต่งพื้นที่ในการแสดงงาน

- โถงทางเข้า
- ที่ฝากของ
- เคา์เคอร์
- บริเวณแสดงนิทรรศการ
- หองน้ำ

3.3. คลังวัตถุ เมื่อวัตถุเข้ามาถึงศูนย์ฯ จะกองผ่านเจ้าหน้าที่ฝ่ายทะเบียนวัตถุ เพื่อตรวจสอบสภาพและฉลากรูปทาบขึ้นทึบและความคุ้มครองวัตถุ

- ส่วนตรวจรับวัตถุ
- คลังวัตถุ เตรียมจัดแสดง

4. ส่วนบริการสาธารณะ เป็นส่วนที่จัดไว้เพื่อบริการแก่ประชาชนในการพักผ่อน ประกอบด้วย

- ที่จอดรถ
- ลานโล่ง (PLAZAR)
- ปกติมากรวมกลางแจ้ง
- ร้านค้าของที่ระลึก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ห้องสัมมนา

การแบ่งพื้นที่ห้องบรรยาย ในกรณีที่ห้องบรรยายซึ่งมีขนาดใหญ่ ต้องการที่จะแบ่งห้องออกเป็น ส่วน ๆ เพื่อที่จะใช้เป็นที่รวมกิจกรรมของกลุ่มย่อย ๆ เราสามารถใช้ฉากเลื่อนสำเร็จรูป ซึ่งได้รับการออกแบบให้มีคุณสมบัติเป็นอะคูติกที่ดี ทำความสะอาดซ่อมแซม และตกแต่งผิวหน้าได้โดยง่าย วิธีใช้และติดตั้งก็ไม่ยุ่งยาก สามารถใช้ได้ทันทีที่ต้องการ สำหรับชนิดของฉากเลื่อนนี้ มีให้เลือกหลายชนิดแล้วแต่ความเหมาะสมกับความต้องการ กับขนาดของห้องที่จะแบ่งเป็นส่วน ๆ

ส่วนประกอบของห้องบรรยาย

- พื้นสำหรับห้องบรรยาย ควร เป็นพื้นที่ที่สามารถทำความสะอาดได้โดยง่าย ไม่มีลวดลายหรือสีฉูดฉาด สำหรับวัสดุที่ไรท์พื้นนั้น ถ้าเป็นไม้ควร เป็นพื้นถาวร ใช้แปรงซักได้ และควร เป็นแบบไม้อัดเข้ากัน นอกจากพื้นไม้ก็มีพื้นคอนกรีต ควร เป็นพื้นคอนกรีตขัดหน้าเรียบ
- ฝ้าผนัง ควรจะมีลักษณะเกลี้ยง ไม่ควรมีลวดลาย เพื่อป้องกันมีฝุ่นละอองเกาะง่าย และสะดวกต่อการทำความสะอาด ฝ้าผนังระหว่างห้องควรจะเป็นฝ้าหีบ เพื่อป้องกันเสียงรบกวนในขณะกำลังบรรยาย ส่วนฝ้าผนังกันอื่น ๆ ควรจะมีช่องระบายอยู่ระหว่างผนังและเพดานควย วัสดุที่ไรท์ฝ้าผนังอาจเป็นไม้ ซีเมนต์ หรือวัสดุอื่นใดก็ได้
- เพดาน ควร เป็นเพดานเพื่อกันความร้อนและฝุ่นละออง
- ประตู และหน้าต่างห้องบรรยายทุกห้อง ควรจะมีประตูใหญ่ เปิดออกสู่ระเบียงทางเดินคานยาวอย่างน้อยห้องละ 2 ประตู ขนาดของประตูควรกว้างประมาณ 1.10 เมตร และสูงประมาณ 2.10 เมตร หรือสูงเสมอรระดับของขอบบนของหน้าต่าง หน้าต่างสวมากควร จะเปิดออกไปยังภายนอกห้องทางคานยาวชายของห้องขนาดของหน้าต่างควรกว้างประมาณ 80 เซนติเมตร หรือสูงกว่าโต๊ะเล็กน้อย จำนวนของประตูและหน้าต่างนั้น ควรจะมีให้มากพอ โดยถือเอาพื้นที่ของประตูและหน้าต่างมีไม่น้อยกว่าเศษหนึ่งส่วนสี่ของพื้นที่ของฝ้าผนังห้องเรียน สำหรับชนิดของหน้าต่างมีหลายแบบแต่ควรมีลักษณะเปิดออกไปยังนอกห้อง และสามารถควบคุมแสงสว่างและการถ่ายเทอากาศได้ด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีกรณีนำไปใช้

ครุภัณฑ์ภายในห้องบรรยาย

ครุภัณฑ์เป็นส่วนประกอบสำคัญในการศึกษาเล่าเรียน เพราะถ้าหากว่าครุภัณฑ์ไม่ถูกต้อง ไม่พอกับความต้องการ จะเป็นอุปสรรคต่อการเรียนและการสอน

ครุภัณฑ์อุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ ภายในห้องบรรยาย

มีดังนี้

- โต๊ะบรรยาย และ เก้าอี้ โดยมากนิยมเป็นโต๊ะยืนหรือโต๊ะวิทยากร ส่วนมากนิยมตั้งอยู่ทางคานชาย หรือขวาของห้องเรียน ไม่ควรตั้งไว้ตรงกลางหน้า เพราะไม่สะดวกต่อการใช้กระดาน และการมองของผู้เรียน

- โต๊ะผู้ฟัง ไม่ควรเป็นลักษณะมากชั้นที่เข้ามาต่อกัน ทำให้ขาดระเบียบ

มหาวิทยาลัยอินเดียนา ประเทศสหรัฐอเมริกา ทำการค้นคว้าวิจัย เรื่องโต๊ะเรียนสำหรับโรงเรียนในประเทศไทย เมื่อปี พ.ศ.2503 มี 6 แบบ คือ

	วัดจากพื้นถึงซาออน (เซนติเมตร)	ความสูงของโต๊ะเรียน (เซนติเมตร)	ความสูงของม้านั่ง (เซนติเมตร)
แบบที่ 1	27.0 - 30.5	55	29
แบบที่ 2	30.5 - 33.5	56	32
แบบที่ 3	33.6 - 36.5	63	35
แบบที่ 4	36.6 - 39.5	67	38
แบบที่ 5	39.6 - 42.5	69 - 71	41
แบบที่ 6	42.6 - 46.5	72 - 75	43

ซึ่งในโครงการศูนย์ศิลปะฯ มิได้เลือกแบบที่ 6 เพราะเหมาะสมที่สุดในการนั่งฟังบรรยาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โต๊ะและม้านั่งจักเข้าซุกกัน ควรมีลักษณะดังนี้

-ไม่มีแรงกดที่โซฟาหมอน และเท้าวางบาทกับพื้นพอดี

-มีช่องว่างเหนือเข้าทอนบนคานกลางของโต๊ะเล็กน้อย

-ขอบบนโต๊ะคานซิดล้าตัว ควรเหลื่อมกับขอบม้านั่งคานหน้าเล็กน้อย เพื่อ

นั่งได้ทั่วทรง

-โต๊ะควรมีความลึกอย่างน้อย 0.60 เมตร

-เก้าอี้ควรมีลวดเลื่อนและหมุนได้ เพื่อความสะดวกในการเคลื่อนย้ายและการมองกระดานและจอภาพที่ติดตั้งควรเป็นแอ่งพนักพิง ไม่ควรสูงกว่ากระดูกสะบัก เพราะทำให้ส่วนหลังหักโค้มเต็มที่ ส่วนกลางของพนักไม่ควรทึบ ควรเป็นช่องว่าง เพื่อไม่ให้กล้ามเนื้อบริเวณตะโพกถูกอัดเวลานั่ง

-กระดานชอล์ค หรือกระดานดำ กระดานชอล์คอาจทำด้วยวัสดุต่าง ๆ เช่น หินฉนวนไม้อัด กระดาษอัดซีเมนต์ ฝาใบ หรือกระจกก็ได้ ปัจจุบันนิยมใช้ไม้อัดสี ที่ใช้ทาควรจะใช้สีเขียวใบไม้ แทนการใช้สีดำ ซึ่งนิยมใช้มากแต่เดิม เพราะมีการค้นคว้าพบว่า สีเขียวใบไม้เป็นสีจิตวิทยา คือ ช่วยให้การมองรู้สึกเย็นสบายใจ ทำให้บรรยากาศดีขึ้น โต๊ะกระดานควรจะมีขอบล่างเพื่อรองรับดวงชอล์ค

ขนาดของกระดานนั้นแล้วแต่ความเหมาะสมของห้อง สมัยใหม่ควรกว้างและยาวมาก ๆ ความกว้างไม่ควรน้อยกว่า 36 นิ้ว (90 ซม.) ที่ตั้งที่ดีที่สุด คือ บนผนังคานหน้า ตรงกลางห้อง ระยะสูงกว่าพื้นห้องราว 1.30 ม. ไม่ควรติดกระดานชอล์คไว้ตรงผนังตรงข้ามกับผนังคานที่เป็นหน้าต่าง หรือระวางหน้าต่าง ประตู เพราะแสงจะสะท้อนเข้าสู่มุมซึ่งส่วนระยะห่างระหว่างผนังกับกระดานชอล์คนั้น โดยทั่วไปผนังแถวหน้าควรห่างจากกระดานชอล์คไม่น้อยกว่า 2 เมตร และแถวหลังควรห่างไม่เกิน 10 เมตร

ขอควรคำนึงในการออกแบบกระดาน

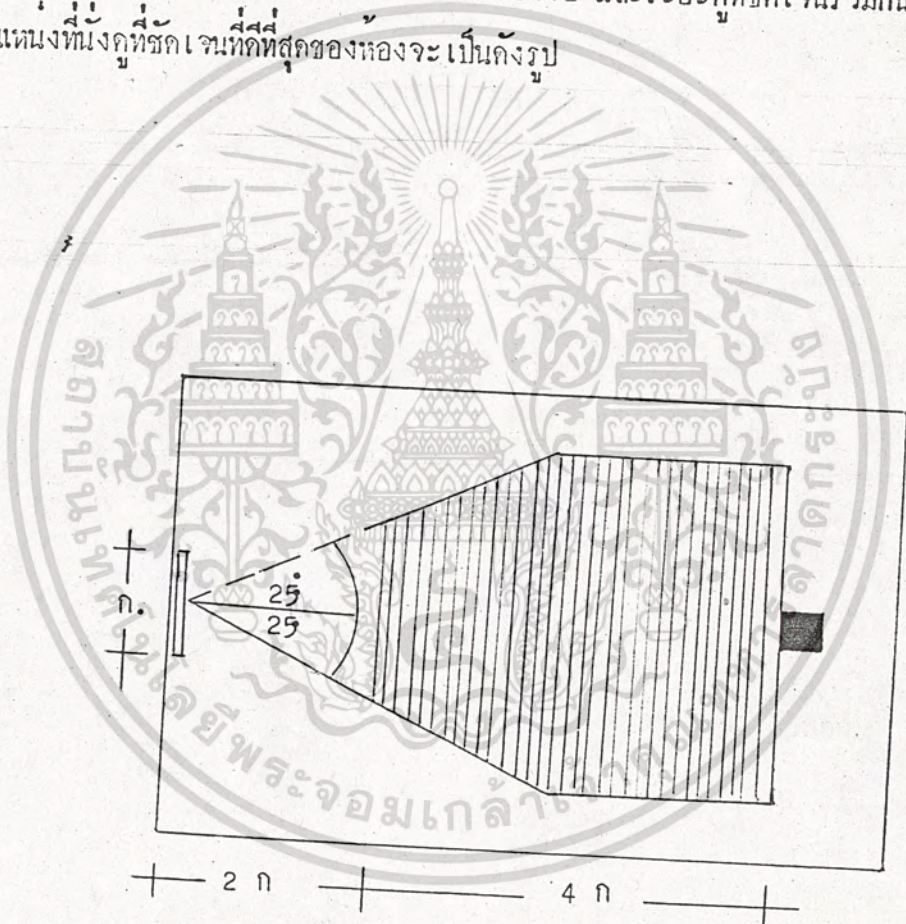
-ต้องมีขนาดใหญ่และใช้ได้สะดวก เช่น เนื้อที่ทุกส่วนของกระดานต้องไร้มือไปเขียนได้ถึง ความปกติไซขนาด 80 + 190 ซม. ถ้าเป็น 3 แขนงไซ 95 + 285 ซม. 4 แขนงไซ 95 + 320 ซม.

พื้นผิวควรมีความหยาบพอที่จะไม่ให้เกิดมีแสงสะท้อนเป็นแห่ง ๆ และควรมีความคมพอที่จะเขียนชอล์คติดดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไมอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำหรับการจัดที่นั่งของผู้เข้าอบรม ควรจัดให้ผู้เข้าอบรมแถวหน้าอยู่ห่าง
 จากจอประมาณ 2 เท่า ของความกว้างจอ และผู้เข้าอบรมแถวหลังสุดอยู่ห่างจากจอประมาณ
 6 เท่าของความกว้างจอ แต่ที่การดูภาพที่ชัดเจนนี้อาจขึ้นอยู่กับระยะห่างจากจอเพียงอย่างเดียว
 ยังขึ้นอยู่กับมุมของการดูที่ชัดเจนนีกด้วย การกำหนดมุมของการดูที่ชัดเจนนี้นั้น ขึ้นอยู่กับการสะท้อน
 แสงของจอแต่ละชนิดที่เลือกใช้ ตัวอย่างเช่น ห้องบรรยายที่ไรจอแบบพื้นทรายแถว ซึ่งมีมุม
 สะท้อนแคบเพียงประมาณ 25 องศา

เมื่อเอาลักษณะการสะท้อนของจอ และระยะดูที่ชัดเจนนี้ออกมา จะเห็นได้
 ว่าตำแหน่งที่นั่งผู้ดูที่ชัดเจนนี้อาจเป็นดังรูป

ก. เท่ากับความกว้างของจอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไมอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่วากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับการออกแบบห้องบรรยาย

การมองเห็น

1. ตัวหนังสือบนกระดานปกติสูง 3.5 - 4 ซม. สามารถมองได้ไกล ประมาณ 15 - 17 เมตร
2. ระยะที่อาจารย์เกาะอึดในแนวระดับเดียวกันไม่เกิน 8.00 เมตร
3. ระยะห่างจากกระดานถึงแถวหน้าสุด ประมาณ 2.50 - 3.000 เมตร
4. มุมมองกระดานของคนริมสุดทั้ง 2 ด้าน ของแถวหน้าควรทำมุมกับขอบกระดาน ไม่น้อยกว่า 40 องศา
5. มุมเงยจากระดับสายตาของคนนั่งแถวหน้าทำกับขอบบนของกระดาน ค่าไม่ควรที่เกิน 35 องศา

กระดานดำ

1. กระดานดำทั่วไปของห้องบรรยายมี 3 ชนิด คือ
 - 1.1 ชนิดติดตายกับฝาผนัง
 - 1.2 ชนิดเลื่อนทางแนวนอน เหมาะสำหรับห้องที่จัดแถวที่นั่งกว้าง
 - 1.3 ชนิดเลื่อนขึ้นลงตามแนวตั้ง เหมาะสำหรับห้องที่จัดแถวที่นั่งลึกมาก ทำใหญ่ที่นั่งแถวหลังสามารถมองได้สะดวกขึ้น
2. ปกติกระดานดำส่วนขอบล่างจะสูงจากพื้นห้องเรียนอย่างน้อย 24 นิ้ว ถึง 32 นิ้ว และ ไม่ควรตั้งกระดานดำไว้ชิดประตูหน้าต่าง ที่แสงสว่างจากภายนอกเข้าทางด้านข้างของกระดาน ซึ่งอาจจะทำให้เกิดแสงสะท้อนรบกวน

แสงสว่าง

1. ควร เป็นแสงธรรมชาติของแสง เหนือ
2. ควร จัดให้แสง เข้าทางด้านซ้ายมือของผู้เรียน
3. การ เปิดช่องแสง เพื่อรับแสงธรรมชาติ ไม่ควรน้อยกว่า 20% ของพื้นที่ห้อง
4. ถ้าเป็นไปได้อควร เปิดให้แสง เข้าทางด้านอื่น เพื่อช่วยลดปริมาณแสงที่เข้าตาหรือเพื่อลดแสงจ้าที่เข้ามาจากด้านเดียว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 5. ปริมาณแสงสว่างที่เหมาะสมกับห้องเรียนประมาณ 30 แรงเทียน
 ไม่ควรฉีกใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีหลอดเปล่งเนื้อหา และต้องอย่างองถึงเงาของเอกสารทุกครั้งที่มี ไรนาไปใช้

6. การให้แสงสว่างควร เป็น

กระแสลมและการระบายอากาศ

1. ลมประจำปี คือลมตะวันตกเฉียงใต้และลมตะวันออกเฉียงเหนือ
2. ช่อง เปิดรับลมควร ให้กระแสลมผ่านที่ระดับศีรษะในเวลาหนึ่ง ประมาณ 1.20 เมตร จากพื้นห้อง

เสียง

1. สัดส่วนของห้องที่ทำให้ได้ยินชัดเจน คือ สูง กว้าง ยาว
2. ห้องที่จะให้ได้ยินเสียงชัดเจน ควรมีย่อตราส่วน กว้าง ยาว 1 1.2
3. ระยะของเสียงจะลดลงตามระยะห่างจากจุดกำเนิดเสียง
4. เสียงธรรมชาติจากผุ่ลประมาณ 75 DBA และผู้ฟังแถวสุดท้ายควรจะได้ยินเสียงไม่ต่ำกว่า DBA ซึ่งมีค่าแตกต่างเท่ากับ DBA (SCHOOL BUILDING IN ASIA)
5. ระดับเสียงที่ 87 DBA จะลดลงเหลือประมาณ 74 DBA ซึ่งมีค่าความแตกต่างเท่ากับ 13 DBA เมื่อห่างจากจุดกำเนิดเสียง เป็นระยะทาง 20 เมตร
6. จากข้อ 4 และ 5 สามารถหาระยะไกลสุดของห้องเรียน ที่ผู้ฟังแถวสุดท้ายสามารถได้ยินเสียงธรรมชาติโดยตรงจากจุดกำเนิดเสียง คิดเป็นระยะทางไม่เกิน 12.5 เมตร

การฉายภาพยนตร์-สไลด์

เกณฑ์กำหนด ที่มีการมองเห็นที่ดีจาก หนังสือ Building for Education Culture & Science หน้า 3 - 14 กำหนดไว้ว่า

1. มุมมองในแนวราบ ไม่ควรเกิน 90 องศา
2. มุมมองในแนวตั้ง ไม่ควรเกิน 35 องศา
3. มุมการฉายของเครื่องฉาย ประมาณ 12 องศา
4. ระยะของการมองเห็น ไม่ควรเกิน 6 เท่าของความกว้างจอ
5. ระยะแนวหน้าสุดของแถวที่นั่งควรห่างจากจอไม่น้อยกว่า 2 เท่าของความกว้างจอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เครื่องฉายภาพเคลื่อนไหวน

1. เครื่องฉายภาพนิ่ง หมายถึง เครื่องฉายภาพโคที่ละภาพ ๆ ติดต่อกันไป จะเป็นการฉายเพียงภาพเดียวหรือเป็นชุด ๆ ก็ได้ แต่มีหลักการอยู่ว่าการฉายนั้นจะต้องเลื่อนที่ละภาพ ๆ เครื่องฉายภาพนิ่งมีได้แก่

1.1 เครื่องฉายสไลด์เป็นเครื่องฉายภาพนิ่งโปร่งใส ในระบบฉายตรงมีส่วนประกอบที่สำคัญ คือ หลอดฉาย แผ่นสะท้อนแสง บางชนิดมีแผ่นสะท้อนแสงในหลอดเลนส์รวมแสง เลนส์ฉาย พัดลมระบายความร้อนและฉากรับแสงแผ่นสไลด์และที่ใส่ฟิล์มสกริป

ชนิดของเครื่องฉายสไลด์

เครื่องฉายสไลด์มีหลายแบบหลายลักษณะ ถ้าแบ่งตามลักษณะการใช้สามารถแบ่งได้ ดังนี้

1. เครื่องมือฉายชนิดใส่สไลด์ที่ละแผ่นหรือที่ละภาพ โดยใช้มือบังคับเพื่อเปลี่ยนสไลด์ บางเครื่องใช้ร่วมกับฟิล์มสกริป เหมาะกับการฉายใหญ่เป็นกลุ่มเล็ก ๆ ใช้ดูที่ละภาพ ทางด้านหน้ามีจอสำหรับดูภาพ ขยายภาพให้ใหญ่ถึง 3 เท่า โดยใช้แสงจากหลอดไฟฟ้าขนาดเล็กสองลง ไปกระทบกระจกสะท้อนแสง ให้ภาพปรากฏบนจอชนิดนี้ ใช้ฉายไฟฉายขนาด 1.5 เวลท์ เพียง 2 กอน เครื่องชนิดนี้มีขนาดเล็ก
2. เครื่องฉายแบบเปลี่ยนที่ละภาพใช้กับสไลด์ขนาด 3 1/4 นิ้ว คูณ 4 นิ้ว ทั้งแบบธรรมดาและแบบอัตโนมัติ ใช้ฉายสไลด์ในโรงมหรสพ หอประชุมขนาดใหญ่
3. เครื่องฉายแบบเปลี่ยนที่ละภาพใช้กับสไลด์ขนาด 2 นิ้ว คูณ 2 นิ้ว เครื่องฉายสไลด์ชนิดนี้มีกลองใส่สไลด์ครึ่งละภาพ และหลาย ๆ ภาพ การเปลี่ยนสไลด์อาจทำได้ โดยการกดปุ่มเปลี่ยนภาพหรือใช้สายต่อจากเครื่องและมีปุ่มบังคับให้เกินหน้า หรือถอยหลังหรือบางเครื่องเปลี่ยนภาพเองโดยอัตโนมัติ เพียงแค่ปรับปุ่มตั้งเวลาในการเปลี่ยนสไลด์ไว้

กลองใส่สไลด์ที่ใช้กับเครื่องฉายสไลด์ชนิดนี้ มีอยู่ 2 แบบ คือ

1. แบบสี่เหลี่ยม มีขนาดกว้างกว่าสไลด์เล็กน้อย ส่วนความยาวของกลองส่วนมากจะสามารถบรรจุสไลด์ได้ 36 - 50 ภาพ
2. แบบดาดกลม สามารถบรรจุสไลด์ได้ถึง 120 ภาพ
3. เครื่องฉายสไลด์ที่ใส่โคทั้งสไลด์และฟิล์มสกริปมีส่วนประกอบต่าง ๆ

เอกลักษณ์กับเครื่องฉายสไลด์ทุกอย่างใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อดีของสไลด์

ง่ายต่อการที่จะทำขึ้นใหม่และทันสมัยเสมอ เมื่อแผ่นใดเก่าก็ทิ้งไปเปลี่ยนแผ่นใหม่แทนได้ และสามารถนำไปใช้สลับกับชุดอื่นได้ด้วย ข้อจำกัดของสไลด์ คือ ภาพอาจจะกระจัดกระจายกันอยู่ ทำให้การเรียงลำดับภาพสับสน

ระบบการเข้าเครื่องฉายสไลด์

- ใช้กับยูเรียม โดยผู้สอนเป็นผู้ปฏิบัติการ
- ไม่จำเป็นต้องใช้ยูเรียมฉายพิเศษ
- โดยการมองภาพตามแนวตั้ง 30 องศา แนวนอน 120 องศา
- ใช้กำลังไฟขนาด 117 โวลต์
- สำหรับฟิล์มสกริปฉายด้านหลัง ระดับธรรมดาใช้ 10 - 15 วัตต์
- สำหรับสไลด์ จะจัดทำโดยผู้สร้าง "โปรแกรมต่าง ๆ" ส่วนสกริปได้

โดยการติดออกจากศูนย์ส่ง

การติดตั้งเครื่องสไลด์

- สไลด์ชนิด 35 มม. หรือสไลด์ขนาด 8" x 2" ตั้งห่างจากจอ 1-6 เท่าของความกว้างของจอ
- สไลด์ชนิด 3 $\frac{1}{4}$ " x 4" ตั้งห่างจากจอ 1 เท่าของความกว้างจอ
- ฟิล์มสกริปตั้งห่างจากจอ 1-6 เท่าของความกว้างจอ

อุปกรณ์ที่ใช้รวม

- ฉาก (Screen)
- ตู้ตั้งเครื่องฉายเคลื่อนได้ (Cort or Stand)
- Multiplerber
- For Pilm Chain see Sheet

เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ (Overhead Projector)

เป็นเครื่องฉายในระบบทางอ้อมสำหรับขยายแผ่นโปร่งใส เพื่อให้ประกอบการสอนในห้องเรียนแทนกระดานดำ และใช้ในห้องประชุมใหญ่ ปัจจุบันมี 3 ชนิด คือ

1. เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะชนิดที่แผ่นสะท้อนแสงติดบนหลอดฉายติดที่หัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้สำหรับใช้ในสถานศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์อื่นใด
 ฉายนี้ ส่วนใหญ่ เป็นชนิดกระเป่าหัวสำหรับนำคิกคิวไปประชุม หรือบรรยายนอกสถานที่ สำหรับ
 ไม่วางกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การประชุมกลุ่มเล็ก ๆ เหมาะสำหรับใช้วางบนโต๊ะ และผู้บรรยายนั่งบรรยายไม่ยืน เพราะ เครื่องชนิดนี้ออกแบบสร้างมาให้ผู้บรรยายไม่ตองยืน ที่ควรระวังคือ เสน่ห์กระจายแสงที่แทน เครื่อง เมื่อเลิกใช้ของถอดเก็บใส่ช่องหรือปฏิบัติตามคู่มือประจำ หลอดฉายใช้หลอดควอทซ์ฮาโลเจน ความกว้าง 515 วัตต์ อายุของหลอดประมาณ 75 ชั่วโมง

2. เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะระบบส่องแสงตรง ระบบนี้เป็นระบบที่หลอดฉายอยู่ใช้แทนรองวัสดุฉาย ส่องแสงขยายพิเศษตรงไปยัง เสน่ห์ฉายที่หัว เครื่อง

3. เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะระบบแสงสะท้อน เป็นระบบฉายที่หลอดฉาย อยู่ใต้แทนเครื่องที่กระจกสะท้อนแสง ไปยัง เสน่ห์รวมแสง ซึ่งอยู่ใต้แผ่นในที่จะฉาย แล้วแสง ผ่านแผ่นใสขึ้นไปยัง เสน่ห์ฉาย และสะท้อนออกไปยังกระจกเอนอยู่หัวเครื่อง จากนั้นแสงจึงจะ ส่องออกไปยังจอ

วัสดุฉายที่ใช้เครื่องภาพข้ามศีรษะ

โดยมากเป็นแผ่นพลาสติกใส แผ่นอารีเทททั้งใสและดำ วัสดุฉายมีขนาด 7" + 7" และขนาด 10" + 10" มีกรอบ ส่วนใหญ่วัสดุขนาด 10" + 10" เป็นมาตรฐานทั่วไป เครื่องฉายแต่ละชนิดมีขนาดพลาสติกใส พร้อมสำหรับผู้บรรยายให้เขียนในห้องเรียน ได้ทันที

ระบบการใช้เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ

- ใช้กับผู้เรียนโดยผู้สอน เป็นผู้ปฏิบัติการ
- ใช้สอนกับกลุ่มใหญ่หรือผู้เรียนทั้งชั้นเรียน
- การมองภาพความแววถึง 30 องศา แนวนอน 90 องศา
- ผู้สอนจะคอยบรรยายอยู่หน้าห้องตรงส่วนที่ถึง เครื่องฉายไว้
- ผู้สอนสามารถเขียนหรือวาดลงบนแผ่นวัสดุโปร่งแสง เป็นการเพิ่มเติม

ตามสภาพปกติ โดยไม่ต้องเขียนเอาหัวกลับลง และยังคิดแปลงการใช้วัสดุฉายได้หลายอย่าง เช่น การฉายหลาย ๆ แผ่นซึ่งแต่ละแผ่นมีส่วนประกอบอย่างหนึ่ง เมื่อชอนลงไปจนครบแล้ว จะใ้รูปที่สมบูรณ์ของสิ่งที่จะให้ดู เป็นต้น

- ใช้กำลังไฟขนาด 115 วัตต์ มีน้ำหนักประมาณ 20 - 40 ปอนด์

การประชุมกลุ่มเล็ก ๆ เหมาะสำหรับใช้วางบนโต๊ะ และผู้บรรยายนั่งบรรยายไม่ยืน เพราะ
เครื่องชนิดนี้ออกแบบสร้างมาให้ผู้บรรยายไม่คองยับ ที่ควรระวังคือ เสน่ห์กระจายแสงที่แทน
เครื่อง เมื่อเลิกใช้ของถอดเก็บใส่ช่องหรือปฏิบัติตามคู่มือประจำ หลอดฉายใช้หลอดควอทซ์ฮา
โลเจน ความกว้าง 515 วัตต์ อายุของหลอดประมาณ 75 ชั่วโมง

2. เครื่องฉายภาพสามสีระบบสองแสงตรง ระบบนี้เป็นระบบที่หลอด
ฉายอยู่ใต้แท่นรองวัสดุฉาย สองแสงขยายพิเศษตรงไปยัง เสน่ห์ฉายที่หัวเครื่อง

3. เครื่องฉายภาพสามสีระบบแสงสะท้อน เป็นระบบฉายที่หลอดฉาย
อยู่ใต้แท่นเครื่องมีกระจกสะท้อนแสงไปยัง เสน่ห์รวมแสง ซึ่งอยู่ใต้แผ่นในที่จะฉาย แล้วแสง
ผ่านแผ่นใสขึ้นไปยัง เสน่ห์ฉาย และสะท้อนกลับไปยังกระจกเอนอยู่หัวเครื่อง จากนั้นแสงจึงจะ
ส่องต่อไปยังจอ

วัสดุฉายที่ใช้เครื่องภาพสามสี

โดยมากเป็นแผ่นพลาสติกใส แผ่นอาซีเตททั้งใสและดำ วัสดุฉายมีขนาด
7" + 7" และขนาด 10" + 10" มีกรอบ ส่วนใหญ่วัสดุขนาด 10" + 10" เป็นมาตรฐาน
ทั่วไป เครื่องฉายแต่ละชนิดมีแผ่นพลาสติกใส หรือสำหรับผู้บรรยายให้เขียนในห้องเรียน
ได้ทันที

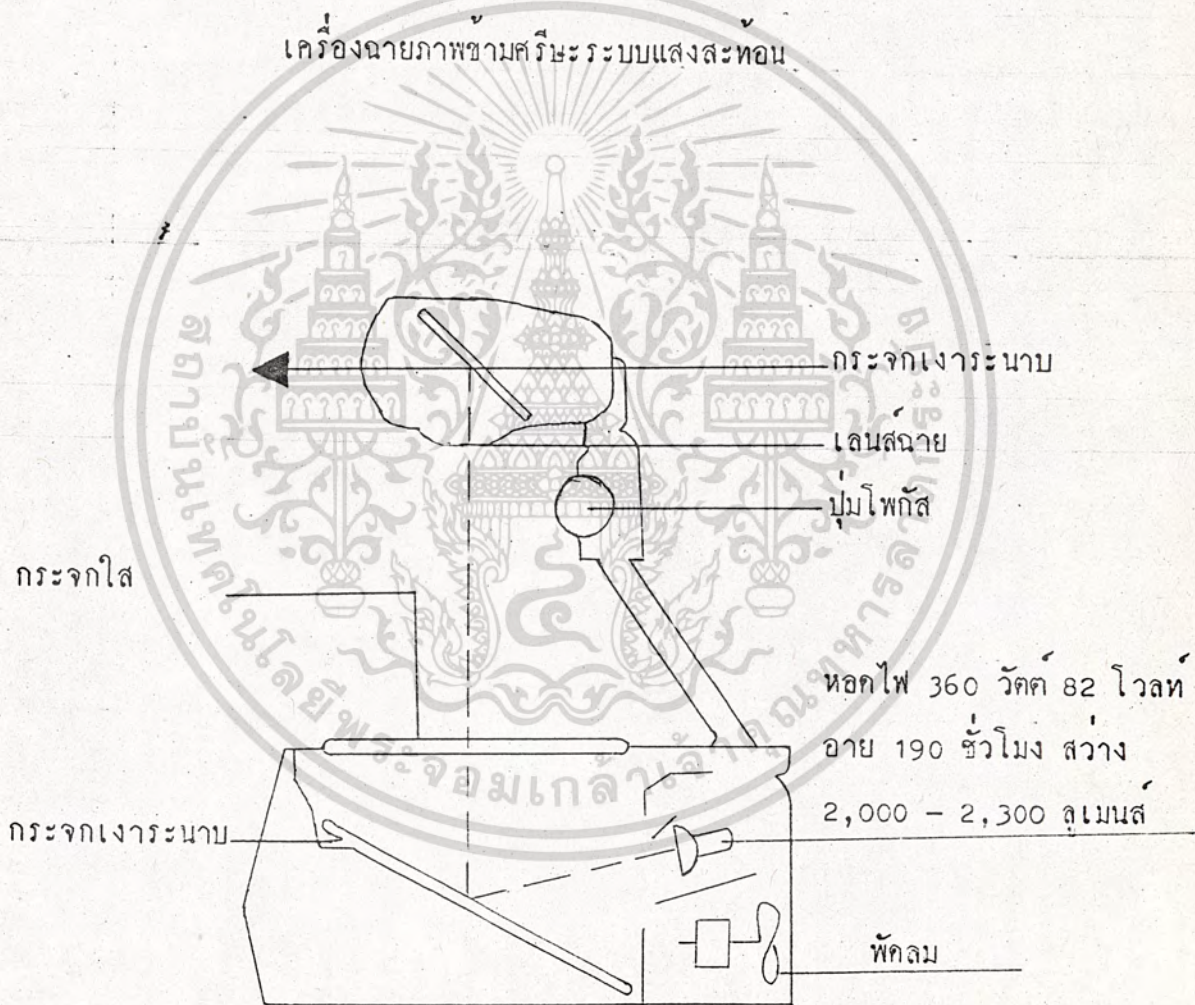
ระบบการใช้เครื่องฉายภาพสามสี

- ใช้กับผู้เรียนโดยผู้สอนเป็นผู้ปฏิบัติการ
- ใช้สอนกับกลุ่มใหญ่หรือผู้เรียนทั้งชั้นเรียน
- การมองภาพตามแนวตั้ง 30 องศา แนวนอน 90 องศา
- ผู้สอนจะคอยบรรยายอยู่หน้าห้องตรงส่วนที่ติดตั้งเครื่องฉายไว้
- ผู้สอนสามารถเขียนหรือวาดลงบนแผ่นวัสดุโปร่งแสง เป็นการเพิ่มความ
ตามสภาพปกติ โดยไม่ต้องเขียนเอาหัวกลับลง และยังดัดแปลงการใช้วัสดุฉายได้หลายอย่าง
เช่น การฉายหลาย ๆ แผ่นซึ่งแต่ละแผ่นมีส่วนประกอบอย่างหนึ่ง เมื่อซ่อนลงไปจนครบแล้ว
จะโคจรไปที่สมบูรณ์ของสิ่งที่จะใหญ่ เป็นต้น
- ใช้กำลังไฟขนาด 115 วัตต์ มีน้ำหนักประมาณ 20 - 40 ปอนด์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การติดตั้ง เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ

- ระยะจากเครื่องฉายถึงจอภาพประมาณ 1.20 - 4.80 เมตร
- อุปกรณ์ที่เ้ารวม
- ที่วางสำหรับตั้ง เครื่องฉายหน้าและจอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไมอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เครื่องมือโสตทัศนะประเภทเครื่องเสียง

มักนิยมใช้ร่วมกับเครื่องฉาย เพื่อให้ผู้เรียนรับรู้ได้หลายทางยิ่งขึ้น
เครื่องเสียงที่นิยมใช้ได้แก่

1. เครื่องเล่นแผ่นเสียง ใช้เสนอเป็นบทนำในห้องเรียน บันทึก
เพลง และบทละคร เป็นอุปกรณ์ที่ใช้งานง่าย สามารถใช้ได้ดังนี้ คือ

- ใช้เป็นบทนำกับผู้เรียนกลุ่มใหญ่ ๆ ในห้อง
- ใช้เป็นบทนำกับผู้เรียนคนเดียวหรือกลุ่มเล็ก
- เป็นแหล่งรายการสอนภาษา และการเรียนในห้องแล็บ

ประเภทของเครื่องเล่นแผ่นเสียง แบ่งประเภทตามโครงสร้างได้ 4 แบบ

ก. แบบจักรกลควายมือ

ข. แบบกึ่งอัตโนมัติ

ค. แบบอัตโนมัติ

ง. แบบพีเค็ช

เครื่องบันทึกเสียง

เป็นเครื่องมือที่สามารถใช้เตรียม และนำเสนอรายการประเภทเสียง
เครื่องบันทึกเสียงที่มีขนาดใหญ่ ๆ สามารถใช้กับคนกลุ่มใหญ่ หรือใช้เป็นส่วนประกอบในห้อง
ปฏิบัติการหรืออุปกรณ์การ สอนต่าง ๆ

ชนิดของเครื่องบันทึกเสียงมีด้วยกัน 3 ชนิด คือ

ก. แบบเทปม้วนใหญ่ หรือเทปม้วนเบ็ด

ข. แบบคาสเซต

ลักษณะของห้องเก็บโสตทัศนอุปกรณ์

- ควรอยู่ในบริเวณใกล้กับแผนกจ่ายและรับโสตทัศนอุปกรณ์
- มีระบบควบคุมอุณหภูมิภายในห้องให้อยู่ระหว่าง 12 - 24 องศาเซลเซียส
และมีความชื้นระหว่าง 40 - 60% นอกจากนี้ยังต้องอยู่ห่างจากบริเวณที่มีสนามแม่เหล็ก
(หม้อแปลงไฟฟ้า ลำโพง เครื่องขยายเสียง พัดลม) และมีความปลอดภัยจากอัคคีภัย
- มีระบบกักตักภายในจากห้องน้ำไปยังเจ้าหน้าที่แผนกต่าง ๆ ในฝ่าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
โสตทัศนศึกษา

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อุปกรณ์ภายในห้องเก็บโสตทัศนอุปกรณ์

1. ที่เก็บสไลด์ขนาด 2" + 2" เป็นแบบ Stacking Cabinet สำหรับ Individual or Group Filing ตู้หนึ่งมี 6 ชั้นชัก ขนาดของตู้สูง .33 ม. กว้าง .38 ม. ลึก .30 ม. วางซ้อนกันขึ้นไป Stack ละ 5 ตู้ บนฐานสูง .40 ม.
2. ที่เก็บภาพโปรเจกต์ เป็นตู้เหล็ก 4 ชั้นชัก ขนาด .45 + .60 + 1.30 ม. ชั้นล่างติดพื้น
3. ที่เก็บเทปโทรทัศน์ควมวกลมเป็น Stack แบบตู้ 2 ชั้นซ้อนกัน ผากระจกขนาดกว้าง .85 ม. สูง 1.80 ม. (รวมฐาน)
4. ที่เก็บเทปโทรทัศน์ชนิดคัลมหรือกลองสี่เหลี่ยม เป็นแบบ Open Shee Unit ขนาดกว้าง 1.80 + .50 + 1.90 ม.
5. ที่เก็บเทปบันทึกเสียงชนิดม้วน (ใส่กลองกระดาษ) เป็นแบบ Open Shelf ขนาด 1.80 + .50 + 1.90 ม.
6. ที่เก็บเทปบันทึกเสียงชนิด Cassette กับ Cartridge เป็นแบบตู้สี่ชั้นชักขนาด .45 + .60 + 1.30 ม.
7. ที่เก็บแผ่นเสียงขนาด 12" ขนาดมาตรฐานทั่วไป ชั้นหนึ่ง ๆ 1 ชุด เก็บไถประมาณ 60 แผ่น (วางตามแนวตั้ง)
8. ที่เก็บแผ่นเสียง ขนาด 7" และ 10" เนื่องจากมีประมาณไม่มากนัก และไม่นิยมโรงงานกระจายเสียง จึงเก็บรวม ๆ กันไว้ในตู้เดียวกันได้

3.4. วัตถุประสงค์แสดง

ประเภทวัตถุประสงค์ที่จัดแสดง แบ่งตามประเภทของงานได้ดังนี้ งานจิตรกรรม ประติมากรรม -
ภาพถ่าย โลหะ เหมือง ใบบประกาศ ประวัตินักเรียน

ลักษณะการจัดแสดงแบ่งออกเป็น

1. การจัดแสดงนิทรรศการถาวร
2. การจัดแสดงนิทรรศการชั่วคราว
3. การจัดแสดงนิทรรศการกลางแจ้ง

1. การจัดแสดงงานประเภทนิทรรศการถาวร ผลงานจะจัดเก็บไว้ในคลังพิพิธภัณฑ์ที่จะนำมา
สับเปลี่ยนหมุนเวียนแสดงในห้องนิทรรศการถาวร แบ่งได้ตามประเภทของศิลปะได้ดังนี้คือ

- 1.1. ประเภทตั้งแสดง ได้แก่ผลงานโลหะ เหมือง ต่างๆ
- 1.2. ประเภทติดแสดงที่บอร์ด ได้แก่ผลงานประวัตินักเรียน ภาพถ่ายงานที่ได้รับรางวัลใน-
อดีตถึงปัจจุบัน

2. การจัดแสดงนิทรรศการชั่วคราว ซึ่งลักษณะงานที่จัดแสดง จะเอาผลงานจากบุคคลหรือ
ศิลปินที่มามีความคิดในการแสดงงานที่ศูนย์ศิลปะฯ หรือจากผลงานประกวดของเด็ก น.ร. ทั้งในและนอกประเทศ
ประเทศ ส่วนใหญ่เป็นผลงานประเภท จิตรกรรม ประติมากรรม ซึ่งจะจัดขึ้นเป็นประจำ ดังนี้

- การประกวดศิลปะเด็กแห่งประเทศไทย
- การประกวดภาพเขียนของเด็ก เนื่องในงานวันเด็กแห่งชาติ
- การประกวดภาพเขียนของเด็กในต่างประเทศ ซึ่งจัดขึ้นตามประเทศต่างๆ

นิทรรศการทั่วไป เป็นศิลปะทั่วไปโดยไม่จำกัด ไม่ว่าจะเป็นภาพเขียน ภาพถ่าย ภาพเกี่ยวกับ
งานออกแบบต่างๆ การแสดงงานจะใช้บอร์ด หรือแท่นแสดงแล้วแต่ประเภทของงาน

ระยะเวลาในการจัดแสดงไม่แน่นอน แล้วแต่ความเหมาะสม ซึ่งส่วนมากจะใช้เวลาดังแต่
7 วัน จนถึง 15 วัน หรืออาจถึง 2 เดือนก็ได้

3. การจัดแสดงนิทรรศการกลางแจ้ง ลักษณะของงานจะเป็นงานประติมากรรม จัดวางรอบๆ
อาคาร ตามทางเดิน เป็นส่วนประมากรรมที่แวดล้อมด้วยต้นไม้ ลำธาร เนินเขา ตัวอาคารจะเป็น
ส่วนหนึ่งของธรรมชาติทั้งดงาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รวมผลงานทั้งหมดทั้งในและนอกประเทศ ตั้งแต่ พ.ศ. 2522-2534 รวม 1993 ชิ้น
ประเภทแสดงบนบอร์ด ที่เป็นงาน จิตรกรรม ประติมากรรม ภาพพิมพ์ ภาพถ่าย หรืองานออกแบบต่างๆ
 ขนาดของงานจะไม่แน่นอน

ขนาดงาน จิตรกรรม

ขนาดใหญ่ ประมาณ	169	170	ช.ม.
ขนาดกลาง ประมาณ	97	123	ช.ม.
ขนาดเล็ก ประมาณ	48	59	ช.ม.

ขนาดงาน ภาพพิมพ์

ขนาดใหญ่ ประมาณ	200	148	ช.ม.
ขนาดกลาง ประมาณ	78	103	ช.ม.
ขนาดเล็ก ประมาณ	32	40	ช.ม.

ขนาดงาน สีนํ้า

ขนาดใหญ่ ประมาณ	69	90	ช.ม.
ขนาดกลาง ประมาณ	35	27	ช.ม.
ขนาดเล็ก ประมาณ	18	25.5	ช.ม.

ขนาดงาน ประติมากรรม

ขนาดใหญ่ ประมาณ	66	24	34	ช.ม.
ขนาดกลาง ประมาณ	42	22	30	ช.ม.
ขนาดเล็ก ประมาณ	23	17	13	ช.ม.

ขนาดของงานเปลี่ยนแปลงเทียบกับขนาดของงานที่แสดงในพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ ถนน เจ้าฟ้า

3.5. ข้อมูลเชิงเทคนิค

3.5.1. ระบบการจัดแสดง

การจัดแสดงในพิพิธภัณฑ์ (MUSEUM PRESENTATION)

1. ความหมายของนิทรรศการ หมายถึง การเลือกเอารูปแบบและนำออกแสดงมักจะไม่มีการแสดง คั้งนั้น การแสดงรายละเอียดที่ชัดเจนจึงเป็นสิ่งสำคัญที่สุดของนิทรรศการ เพราะมุ่งจะสนองตอบความต้องการของผู้ชมในทุกคาม วัตถุประสงค์ ทุนจำลอง ภาพฉาย แผนภูมิ

ในแง่ของผู้เข้าชมนิทรรศการ เป็นผู้ที่ต้องการหาความรู้ ตลอดจนความเพลิดเพลินจากสิ่งแสดง เพื่อกระตุ้นให้เกิดการศึกษาหาความรู้ ฉะนั้น นิทรรศการจึงมุ่งที่จะสอนให้ความรู้ และนำไปใช้ความคิด ส่วนในแง่ของการค้ำนั้น ก็มุ่งไปยังผู้ชมและสินค้า นั้น ๆ โดยการโฆษณา สารคดีวิธีการใช้สินค้า

นิทรรศการ เป็นสื่อสารการประชาสัมพันธ์ชนิดหนึ่งที่มีบทบาทสำคัญในการเผยแพร่ความรู้ข่าวสาร หรือเรื่องราวให้ประชาชนได้ทราบ เป็นสื่อที่ประชาชนเห็นได้ควยตาและสามารถพิจารณาสิ่งแสดงให้เข้าใจอย่างถ่องแท้ เพราะนิทรรศการตั้งให้ชมเป็นเวลา สิ่งแสดงให้เข้าใจอย่างถ่องแท้ เพราะนิทรรศการตั้งให้ชมเป็นเวลานานพอสมควร ฉะนั้นการจัดนิทรรศการจึงเป็นการสำคัญ การจัดนิทรรศการจึงเป็นองค์ประกอบที่สำคัญต่อกิจกรรมผู้ต้องการศึกษา ฉะนั้นการจัดนิทรรศการจึงเป็นองค์ประกอบที่สำคัญต่อกิจการ ในพิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์เป็นอย่างมาก

การจัดนิทรรศการ

การจัดนิทรรศการ มีแบบอย่างที่เป็นหลักอยู่ 3 ประเภท คือ

1. การจัดนิทรรศการถาวร (PERMANENT EXHIBITION)

ได้แก่ จัดสิ่งแสดงไว้เป็นประจำเพื่อหาที่มีคุณค่าให้ชมเป็นการถาวร งามมีจึงจะมีการปรับปรุงแก้ไข หรือเปลี่ยนแปลงเรื่องราวให้เหมาะสม การจัดนิทรรศการแบบถาวรอาจแบ่งตามวัตถุประสงค์ได้ดังนี้

1.1. การจัดแสดงเพื่อการศึกษาค้นคว้า (EDUCATIONAL

COLLECTION)

ของบางประเภทไม่มีคุณค่าในตัวเอง แต่มีคุณค่าทางการศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้า ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ตามการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ได้แก่ รูปจำลองวัตถุ หรืออาจเป็นวัตถุจริงที่ไม่มีคุณค่าของความงาม เช่น กระเบื้องมุงหลังคา ท่อน้ำโบราณ ฯลฯ จุดประสงค์การจัดแสดงเพื่อให้ผู้ชมได้ศึกษาและได้รับความรู้

1.2. การจัดแสดงเพื่อการศึกษ (STUDY COLLECTION)

จัดเป็นห้องศึกษา จำแนกประเภทวัตถุอย่างมีระบบ มีป้ายบอกขนาดหมู่ มีบัตรคนเพื่อความสะดวก วัตถุที่แสดงจะมีคุณค่าในตัวเองมีความสำคัญในการ เก็บรักษาไว้และจัดแสดงให้ชม

2. การจัดแสดงนิทรรศชั่วคราว (TEMPORARY EXHIBITION)

เป็นการจัดแสดง เป็นกรณีพิเศษหรือเป็นกิจกรรมหมุนเวียน (CHANGING EXHIBITION)

จัดแสดงระยะสั้น ๆ แล้วเปลี่ยนบ่อย ๆ เพื่อดึงดูดผู้ชมให้สนใจมาชมบ่อย ๆ และให้ความรู้

3. การจัดนิทรรศการกลางแจ้ง

เป็นการแสดง เพื่อให้เหมาะสมกับบรรยากาศและขนาดของสิ่งแสดงที่จะนำเสนอผู้ชม เพื่อให้ผู้ชมเข้าใจ มองเห็นคุณค่าของสิ่งนั้น ๆ อย่างจริงจัง วิธีการจัดอาจดึงธรรมชาติเข้ามาช่วยจัดหรือจัดสิ่งแสดงนั้นอยู่ท่ามกลางธรรมชาติจริง ๆ แต่จะต้องควบคุมความปลอดภัยให้รัดกุม

เทคนิค ในการ จัดแสดง (PRESENTATION TECHMIQUES)

โดยหลักการพื้นฐาน (BASIC PRINCIPLE)

การจัดแสดง

แตกต่างกันไปตามประเภทของวัตถุ และวัตถุประสงค์ในการนำเสนอแก่ผู้ชม ดังนี้

1. เทคนิคเพื่อความงาม (AETHETIC PRESENTATION)

อยู่ที่การจัดวางรูปห้องให้มืดหลัง ให้แสงสว่างแก่วัตถุ แบบคู่ และพื้นฐานที่เหมาะสมประณีตสวยงาม จะไม่มีป้ายหรือสิ่งใดรบกวนสายตามผู้ชม

2. เทคนิคเพื่อความรู้ (INSTRUCTIONAL PRESENTATION)

จัดแสดงให้เกิดปัญหา (INTELLECTUAL PRESENTATION) มีการใช้

คำบรรยาย ภาพถ่าย ภาพเขียน แผนที่ แผนภูมิ หรือองค์ประกอบอื่น ๆ ที่จะให้เรื่องราว

เกี่ยวกับเรื่องที่จัดแสดงอาจใช้ GRAPHIC ART มาประกอบ ความสำคัญอยู่

ที่องค์ประกอบมากกว่าวัตถุ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. การจัดแสดงตามสภาพธรรมชาติ (NATURAL CONTEXT PRESENTATION) โดยใช้เทคนิคการจัดละคร (DIORAMA TECHNIQUES) หลักการสำคัญคือ จัดแสดงให้เหมือนจริงตามธรรมชาติมากที่สุด มีทั้งขนาดจริงและขนาดย่อ (MINIATURE DIORAMA) WAR MEMORIAL MUSEUM (กรุงเทพมหานคร 2 ประเทศออสเตรเลีย) จัดทำหุ่นย่อเป็นฉากสงครามครั้งสำคัญโดยปั้นหุ่นแสดงเป็นฉาก ๆ ด้วยขนาดย่อ

หลักสำคัญคือ ต้องแสดงข้อเท็จจริงที่ถูกต้องและละเอียดประณีตเหมือนจริงที่สุด

4. จัดแสดงตามสภาพจริง (AUTHENTIC SETLING PRESENTATION) ในพิพิธภัณฑ์สถานประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ศิลป นิยมการจัดแสดงตามสภาพเป็นจริง ตามสมัย เรียก "PERIOD ROOM TECHNIQUES"

เช่น ประวัติศาสตร์ บุคคลสำคัญ เป็นต้น

วิธีการจัดมี 2 แบบ คือ

- เป็นพิพิธภัณฑ์สถานกลางแจ้ง (OUT-DOOR MUSEUM)
- จัดแสดงภายในอาคาร ลักษณะเป็นตู้ หอหรือโรงละคร

ระดับของนิทรรศการ

สิ่งสำคัญและจำเป็นอีกอย่างหนึ่งเกี่ยวกับการจัดนิทรรศการ คือ ระดับของนิทรรศการ งานบริการทางนิทรรศการจำเป็นต้องแบ่งออกเป็นหลายระดับ จึงสามารถทำให้นิทรรศการบรรลุถึงเป้าหมายของการจัด ได้แก่การถ่ายทอดความรู้จากสิ่งแสดงแก่ผู้ชมที่ต้องการศึกษาหาความรู้

ระดับของนิทรรศการแบ่งออกได้โดยการจัดแบ่งตามระดับอายุของผู้เข้าชม ซึ่งโดยทั่วไปแบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ

1. ระดับเด็ก ได้แก่ นิทรรศการที่จัดบริการสำหรับเด็กโดยเฉพาะ เนื้อหาสาระรูปวัตถุที่แสดงเป็นเรื่องราวที่ง่ายต่อการเข้าใจ มีสิ่งจูงใจต่าง ๆ เพื่อปลุกฝังในค่านิยม เรียนรู้ เป็นส่วนใหญ่ โดยอาศัยจิตวิทยาทางการเรียนรู้ของเด็กเป็นสำคัญ เด็กในระดับนี้อายุประมาณ 9-12 ขวบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนลิขสิทธิ์การใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ระคับเขาวงกต ผู้เข้าชมส่วนมากเป็นคนหนุ่มสาว คนเหล่านี้มักจะมีอารมณ์เพื่อฝัน มีความรัก ความสวยงาม ฉะนั้น จึงมักชอบดูแต่ก็เพื่อความสวยงามหรือเพื่อให้เกิดอารมณ์โรแมนติก การจัดการแสดงก็ก่อให้เกิดบรรยากาศที่เหมือนของจริงใหม่มากที่สุด เช่น จัดแบบ DIORAMA คือการจัดแสดงในตู้ที่จำลองเรื่องราวจริง ๆ เป็นต้น

3. ระคับทั่วไป นิทรรศการระดับนี้จัดบริการสำหรับคนทุกชั้น เพื่อการศึกษาค้นหาความรู้ การจัดคงแยกไปทางหาก ลักษณะการจัดไม่จำเป็นต้องพิถีพิถันถึงความสวยงามมากนัก เพียงแต่ให้วัตถุที่แสดงคง ๆ จัดไว้เป็นระเบียบสะดวกแก่การศึกษา ค้นคว้าเพียงพอ เพราะพวกนี้จะมุ่งทางตามการศึกษาค้นหาความมากกว่าสิ่งอื่น มีการจัดห้องไว้ทางหาก เป็นสัดส่วนโดยเฉพาะ

หลักในการ จัดแสดง

ปรัชญาการจัดแสดงของพิพิธภัณฑ์สมัยใหม่ ถือเป็นหลักว่า นิทรรศการจะต้องเร้าหรือส่งเสริมให้เกิดผลในทางที่ดีงาม ส่งเสริมทัศนคติที่ดี ส่งเสริมสนิยมสูง เกิดความเข้าใจ เห็นคุณค่าเกิดความรู้สึกรักคิดจิตนาการ มีชีวิตชีวา เกิดความรื่นรมย์เพลิดเพลิน

พิพิธภัณฑ์สถานแต่ละประเภทอาจใช้เทคนิคการจัดแสดงแตกต่างกัน แต่โดยหลักการที่เป็นพื้นฐานแล้ว มีหลักการอย่างเดียวกันดังนี้

1. ความสำคัญของการ จัดแสดงอยู่ที่วัตถุ นิทรรศการ ของพิพิธภัณฑ์สถานต่างกับนิทรรศการ โดยทั่วไป คือ เน้นความสำคัญที่วัตถุ ส่วนคำบรรยายหรือส่วนประกอบอย่างอื่นเป็น เพียงองค์ประกอบที่ช่วยให้วัตถุที่จัดแสดงมีความสำคัญ และมีความหมายสมบูรณ์ ความวัตถุประสงค์ การจัดแสดงที่เน้นองค์ประกอบเหนือเทคนิคต่าง ๆ จึงเป็นการ จัดแสดงที่ผิดหลักการ

ศิลปวัตถุที่มีความงามในตัวยังมีความสำคัญอย่างยิ่งที่จะต้องเน้นให้ศิลปวัตถุเด่น องค์ประกอบจะมีเพียงฉากหลัง สีและแสงที่เสริมความงามให้เป็นจุดเด่น และเกิดความประทับใจมากที่สุด

การ จัดแสดงของพิพิธภัณฑ์เป็นการนำวัตถุที่มีความสำคัญออก
แสดง ไม่ว่าจะเน้นพิพิธภัณฑ์ประเภทใดก็ตามที่สำคัญมากที่สุดอยู่ที่วัตถุ

2. การให้เรื่องราวความรู้เกี่ยวกับวัตถุที่จัดแสดง องค์ประกอบ
วัตถุที่จะทำให้วัตถุมีความหมายมีความสำคัญ จะต้องมีความบรรยาย และการจะให้คำบรรยาย
อย่างไร ใช้เทคนิคอะไรขึ้นอยู่กับความเหมาะสมและเรื่องที่จัดแสดง พิพิธภัณฑ์สถานประเภท
วิทยาศาสตร์ธรรมชาติขององค์ประกอบ เช่น กวีหนังสือบรรยาย แผนที่ ภาพถ่าย แผนที่ และ
อื่น ๆ เพื่อให้เรื่องราวเกี่ยวกับวัตถุที่จัดแสดง

3. การ จัดแสดงวัตถุจะต้องมีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกัน ให้ชมเข้า
ใจเรื่องราวติดต่อกัน ฉะนั้นการจัดแสดงจึงต้องมีหัวข้อ เป็นหัวข้อใหญ่หรือเรื่องย่อย ซึ่งมี
ความสัมพันธ์ประสานกันเป็นลำดับ

4. ให้ความประทับใจ ความเพลิน ความชื่นชม เป็นความสำคัญ
และคุณค่าของวัตถุ ควรให้ชมยอมรับว่าวัตถุที่พิพิธภัณฑ์สถานรวบรวมสงวนรักษา และจัดแสดง
ไว้นี้มีคุณค่าสูงควรแก่การคุ้มครองรักษาให้คงอยู่ตลอดไป

5. การ จัดแสดงจะต้องถือหลักจัดอย่างง่าย ๆ คือ ไม่จัดแสดง
ให้ดูซับซ้อนพิศดาร สับสน แต่จะต้องวางแผนออกแบบให้พอเหมาะพอดีไม่มากไม่น้อย การ
ใช้หลักการจัดอย่างง่าย ๆ แต่มีความสำคัญมีระดับสูง จะทำให้เกิดความประทับใจ ให้
ความรู้รู้สึกเห็นคุณค่า และไม่เบื่อหน่ายแม้จะเข้าชมอีกหลาย ๆ ครั้งก็พอใจทุกครั้ง

6. ให้ความปลอดภัยแก่วัตถุ จะใช้วิธีการหรือเทคนิคใดก็ตามจะ
ต้องพิจารณาว่าการ จัดแสดงนั้นจะทำให้วัตถุเสียหายหรือไม่ และปลอดภัยจากการโจรกรรม
หรือไม่ หน้าที่ของพิพิธภัณฑ์จะต้องคุ้มครองสงวนรักษาวัตถุให้คงอยู่ตลอดไป การ จัดแสดงจะ
ต้องระมัดระวังในเรื่อง อุณหภูมิ ความร้อน ความเย็น ฝุ่นละออง ความชื้น แสงสว่าง ซึ่ง
จะทำให้วัตถุเสียหายเสื่อมสภาพได้ นอกจากนั้นในการใช้เทคนิคการจัดแสดง เช่น ติววัตถุ
ไว้บนผนังจะต้องระมัดระวังว่าจะใช้วัตถุอะไร วัตถุจึงไม่เสียหาย

สิ่งมีค่า เครื่องเพชร เครื่องทอง สมัยก่อนจัดแสดงในห้อง
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับครูช่างานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ไปใช้ประโยชน์ในการค้า
มันคง ในห้องสมุดจริง ซึ่งทำให้ขาดความน่าสนใจในอนาคต ในปัจจุบันแม้วัตถุที่จะจัดทำได้โดยง่าย
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีเหตุเปลี่ยนแปลงเนื้อหา และต้องอย่างถึงใจของเอกสารทุกครั้งที่มีคนไปใช้

ปลอดภัย และสวยงาม เช่น กระจกปลอดภัย (BULLET PROUED GLASS)
หรือที่เพกซิกลาส (PLEXI GLASS) ชนิดหนา เป็นคน และยังมีระบบสัญญาณ
ภัย (BURGALARM) ช่วยอีกด้วยการ จัดแสดงสมัยใหม่จึงสวยงามน่าชม

สรุปแล้วหลักการสำคัญที่เป็น (BASIC PRINCIPLES)
คือ ให้ความสำคัญแก่วัตถุ ให้ความสำคัญของเรื่องราว คำบรรยายเหมาะสมพอดี องค์
ประกอบไม่ว่า แสง สี และ GRAPHIC ART ใด ๆ ให้พอเหมาะพอควรไม่
มากไม่น้อย และต้องให้ความสำคัญแก่วัตถุ การให้ความสำคัญกับสิ่งที่ออกแบบ เช่น คุ
แทน ฐาน องค์ประกอบเป็นการฝึกหลักวิชาอย่างยิ่ง

หลักทั่วไปในการ ออกแบบนิทรรศการ

นอกจากหลักการ จัดแสดงดังกล่าวแล้ว ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบจัด
แสดง เป็นสิ่งสำคัญที่ต้องคำนึงถึงควบคู่กันไป

หลักการออกแบบนิทรรศการ ในการออกแบบนิทรรศการควรมีหลักพาณิชย์
ศิลป์ (COMMERCIAL ART) โดยยึดการออกแบบโครงสร้างเป็นสำคัญ และ
ควรจะต้องยึดองค์ประกอบในการ ออกแบบจัดแสดงต่อไปนี้ คือ

- ความเด่น เช่น ความเด่นของเส้น ทิศทาง แบบ รูปร่าง ขนาด
และสีที่ใช่ ทั้งนี้เพื่อดึงดูดความสนใจของผู้ชมให้เกิดจินตนาการ
- ความไม่ซ้ำซาก อย่าจัดรูปแบบหรือขนาดหรือสีให้ซ้ำซาก
- ความสมดุลย์ เพื่อไม่ให้ความสนใจของผู้ชมออกจากเรื่อง

แสดง ความสนใจนั้นไว้ในความสมดุลย์แบบใดแบบหนึ่ง คือ

1. การจัดส่วนของข้าง ของแบบที่แสดง ให้เท่ากับแบบ
เขียนลายไทย (SYMMETRY BALANCE)
2. การจัดส่วนของแบบที่แสดงให้มีส่วนเท่ากัน หรือมีความ
สมดุลย์ทางด้านสายตา (ASSYMMETRY BALANCE) หรือความรู้สึก เช่น
ภาพวิว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ความต่อเนื่อง หรือความกลมกลืนในการจัดแสดง ต้องจัดให้มีการต่อเนื่องหรือกลมกลืนกัน จะต้องให้ผู้ชมเกิดความรู้สึกไม่เบื่อหน่าย อย่าทิ้งให้ความคิดของผู้ชมกระโดดเป็นห่วง ๆ จะทำให้เกิดความสนใจสับสน และเกิดความเบื่อหน่าย ในการจัดใหม่มีความกลมกลืนกันนี้จะมีคามงคกงามเป็นระเบียบเรียบร้อยอยู่ควย ซึ่งควรพิจารณาดังนี้

1. ความกลมกลืนกัน ในรูปแบบ
2. ความกลมกลืนกัน ในเรื่องผิว
3. ความกลมกลืนกัน ในเรื่องขนาด

- สีสัน ควรระมัดระวังไม่ให้เกิดความทึบขึ้น คือ อย่าจัดวางของเสียจนแน่น ไม่มีช่องว่าง ไม่มีระยะ สีสันที่วานนี้ไม่ได้หมายความว่าเพียงแต่รูปร่างขนาด ระยะของวัสดุที่นำมาจัดเท่านั้น แต่รวมถึงตัวหนังสือที่ใช้อธิบายงานแสดงด้วย

- การ เน้น ควรรู้จัก เน้นตรงจุดสุดยอกให้เด่นที่สุดเพื่อให้เกิดความรู้สึกความเข้าใจ และเกิดความลึกรอบคอบขึ้นในการที่จะเห็นจุดเด่นนั้น จะคงเน้นจุดเด่นนั้น ๆ

วิธีการ เน้นจุดเด่น โดดแ่

1. เน้นด้วยเส้น โดยใช้เส้นนำสายตาไปสู่จุดเด่นที่กองการ เห็น เช่น การโยงเส้นจากวัตถุที่แสดงไปสู่ข้อความที่ต้องการให้ผู้ชมทราบ
2. เน้นด้วยสี โดยการใช่วัสดุที่มีสีเด่น หรือใช้สีเป็นฉากหลังเพื่อทำให้วัสดุเด่นขึ้นหรือใช้สีตัดกัน (CONTRAST)

3. เน้นโดยการใ้ SPACE คือ เอาสิ่งของ วัสดุ หรือสิ่ง ที่ต้องการ เน้นตั้งไว้ในที่ ๆ เ่น โดยไม่มีสิ่งใดมาแข่ง เช่น การติดภาพไว้บนผนังเพียงภาพเดียว หรือการติดตั้งจรวดไว้กลางห้อง ยังมีแนวการออกแบบเพื่อดึงดูดผู้ชมในส่วนนั้น ๆ โดยแบ่งผู้ชมเป็น 2 แบบ คือ ผู้ชมที่สนใจนักเพียงเดินผ่าน มีการจัดแทน ฐาน หรือชั้นแสดงงาน (STAND) เป็น 3 แบบ โดดแ่

- โข้วแบบหันออก (FACEING OUT) ไม่ได้ให้ความสะดวกกับผู้ชมที่สนใจเท่าที่ควร แต่เป็นการดึงดูดผู้ชมที่ไม่สนใจ การจัดแบบนี้ส่วนมาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
จะมีขนาดเล็ก
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- แบบหันออกหาผู้ชม (FACEING OUT WARD)

ให้ความสะดวกแก่ผู้ชมที่สนใจ แต่การจัดแบบนี้มุ่งสำหรับผู้ชมผู้ใหญ่ สะดวกในการให้คำแนะนำแก่ผู้สนใจ การจัดแบบนี้จะสะดวกในการเสนอเรื่อง และการเจรจาตกลงความหลังใช้

STAND

ขนาดปานกลาง

- แบบผู้ชมเดินเข้ามาหา (FACEING INSIDE)

ให้ความสะดวกแก่ผู้ชมที่สนใจ และมีเป้าหมายเฉพาะผู้ชมเฉพาะรายจึงมีการชักชวนให้เขากล้าเดินเข้ามาถาม มีการป้องกันสิ่งรบกวน เพื่อให้สนใจมีสมาธิกับการศึกษาวัตถุนั้น

การออกแบบห้องแสดง

การออกแบบห้องแสดงนั้นจะคงจัดทำภายหลังที่ได้ศึกษา หรือเรียบเรียงแนวนิทรรศการ เรียบร้อยแล้ว โดยปกติห้องแสดงของพิพิธภัณฑ์สถานต่าง ๆ มักมีการเปลี่ยนแปลงเรื่องราวและแบบลักษณะของห้องแสดงอยู่เสมอ เพื่อเป็นส่วนที่จะกระตุ้นประชาชนให้อยากเข้าชมพิพิธภัณฑ์มากยิ่งขึ้น เมื่อการจัดแสดงหมุนเวียนเรื่อย ๆ เช่นนี้ ผู้ออกแบบห้องแสดงจะคงปล่อยให้ห้องแสดงมีอิสระ สามารถเปลี่ยนแปลงสภาพภายในได้อย่างกว้างขวาง

ในการออกแบบห้องแสดงไม่ว่าจะเป็นนิทรรศการประจำหรือนิทรรศการพิเศษก็ตาม สิ่งที่จะช่วยให้ห้องแสดงเปลี่ยนรูปร่างโคกที่สุด นั่นคือแผง (PANEL) ทำด้วยไม้ อัด หรือวัสดุที่มีน้ำหนักเบาสามารถเคลื่อนย้ายได้ หรือแผงที่ทำด้วยโครงไม้บุด้วยผ้า และทาสีตามแบบต่าง ๆ

หลักสำคัญของการวางผังรูปห้องแสดงนั้น ไม่จำกัดรูปแบบรูปลักษณะแน่นอนแต่อย่างใด หากแต่ถามถ้อยตามเรื่องราวที่จัดแสดงนั้น ๆ ไม่ควรจัดเรื่องราวหลายตอนในแผงเดียวกัน เพราะจะทำให้ผู้ชมเกิดความสับสนในการชม ซึ่งคงคำนึงหลักสำคัญต่าง ๆ เช่น

1. การจัดตู้ หรือแผงในห้องแสดงประจำหรือชั่วคราว ไม่ควรปล่อยให้ห้องโล่ง จะเกิดความอ้างว้าง โดยไม่ไค้พิจารณาเรื่องราวและวัตถุต่าง ๆ มาก

เท่าที่ควร การวางผังแนวกว้างเพียงไรนั้น ก็คงพิจารณาหัวข้อย่อยในหัวข้อใหญ่ว่ามีมากน้อยอย่างไร ไม่ควรฉีกใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เพียงไร และวัตถุประสงค์บางอย่างที่ควรแยกออกจัดแสดงโดด ๆ เพื่อเพิ่มความสง่างาม

2. การวางแผนยกเยื้องไปอย่างไรก็ตามควรจะได้เรียงลำดับเรื่องราวของเรื่องที่จัดแสดง

3. ขนาดของแผงตลอดจนสิ่งที่ใช้ทำแผงจะมีความหนักเบาอย่างน้อยเพียงไรนั้น ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของห้องแสดง ควรจะได้มีการเปลี่ยนแปลงสีของแผงต่าง ๆ บางตามความเหมาะสม

4. เนื้อที่ระหว่างแผงแต่ละตอน ไม่ควรน้อยจนผู้ชมต้องเบียดเสียดชิดชิดกัน ควรมีช่องว่างให้ผู้ชมเคลื่อนไหวไปมาอย่างสะดวก และเคลื่อนไหวไปโดยรูปแบบของแผง โนม์ โดยอัตโนมัติ ซึ่งปัญหาความเคลื่อนไหวของผู้ชมนี้ ภัณฑารักษ์หรือผู้ออกแบบจะต้องศึกษา เพราะการจัดรูปห้องแสดงบังคับจนเกินไปจะทำให้ผู้ชมรู้สึกเหมือนถูกจำกัดและ เคลื่อนไหวไปตามแนวแบบนักโทษ

5. ผนังของห้องแสดงแต่ละตอนมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน โดยที่ผู้ชมมีอิสระที่จะเคลื่อนไหวไปตามความต้องการของผู้ออกแบบ ผู้ชมนั้นมีความต้องการพื้นฐานทางการศึกษากันวัตถุประสงค์แตกต่างกัน ย่อมมีอิสระที่จะเลือกศึกษาเรื่องราวตามที่ตนสนใจ

บรรยากาศของห้องแสดง

ในการจัดนิทรรศการประเภทใดประเภทหนึ่ง สิ่งสำคัญที่ต้องระมัดระวังเป็นอย่างยิ่ง คือ บรรยากาศของห้องแสดงที่จะต้องมีสัมพันธ์กับความต้องการของผู้เข้าชมเป็นสำคัญและต้องคล้อยตามความต้องการของผู้ชมเข้าชมทุกกลุ่ม คือ ห้องแสดงต้องมีคุณสมบัติดังนี้

1. เราใจในค่านความงาม ความงามของวัตถุและองค์ประกอบของห้องแสดงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง

2. เราใจให้เพลิดเพลิน ความเพลิดเพลินเป็นคุณสมบัติที่สำคัญ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษานานับ ไม่นับว่าใส่ใจหรือใช้ชมด้วยตัวเองอย่างยิ่งประการหนึ่งของห้องแสดง เพราะเพียงความงามของวัตถุที่แสดง หรือห้องแสดงเพียงไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีเหตุผลปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้อย่างเดียวผู้ชมจะเกิดความเบื่อหน่าย

3. เราใจให้เกิดความอยากรู้อยากเห็น อยากศึกษาค้นคว้า ในการจัดห้องแสดงจึงต้องเน้นเรื่องนี้เป็นสำคัญ เพราะเป้าหมายของห้องแสดงที่สำคัญที่สุด คือ การให้ความรู้แก่ประชาชนผู้เข้าชม หากศูนย์ศิลป์แห่งใดมีแต่ความงาม และความเพลิดเพลินเท่านั้นยังไม่เพียงพอสำหรับห้องจัดแสดง การกระตุ้นเตือนให้เกิดความอยากรู้อยากเห็นทำ ใ้หลายประการ คือ

3.1. ออกแบบลักษณะห้องแสดงให้เร้าใจเป็นขั้นตอน

3.2. คำอธิบายวัตถุ เป็นส่วนสำคัญที่เราความอยากรู้อยาก เห็นของประชาชนผู้เข้าชม ศูนย์ศิลป์หลายแห่งได้ตั้งปัญหาเป็นคำถามแก่ผู้ชม เพื่อจะไ้หยุด และอ่านคำตอบซึ่งมีความสัมพันธ์กัน ก็เป็นส่วนหนึ่งในการเร้าความสนใจ

ลักษณะของห้องแสดง

ห้องแสดงที่นิยมจัดในพิพิธภัณฑ์คือมีการแยก ดังนี้คือ

1. ห้องแสดงแบบธรรมดา คือห้องแสดงที่มีหน้ากลาง ซึ่งอาจจะ เป็นหน้าคางสูงหรือมีหน้าคางคานหนึ่งและใช้ไฟฟ้าช่วยในการจัดแสดง
2. ห้องแสดงแบบยกพื้นโล่ง เป็นห้องแสดงแบบเก่า นิยมสร้าง กันมากในยุโรปและอเมริกา คือมีห้องโถงชั้นกลาง ชั้นบนโคเป็นห้องโถง สามารถมองเห็นชั้น ล่างได้ตลอด
3. ห้องแสดงแบบห้องประชุมใหญ่ เป็นห้องขนาดใหญ่มีหน้าคาง ทั้งสองคาน
4. ห้องแสดงแบบเฉลียง คือจัดเฉลียงให้เป็นที่แสดงงาน อาจ จะจัดเป็น เฉลียงการแสดง เป็นบันไดเวียนจากพื้นชั้นล่างถึงยอดอาคาร ใช้แสดงธรรมชาติ และแสงไฟช่วย
5. ห้องแสดงที่ใช้แสงจากหลังคา ซึ่งเป็นแบบธรรมดาที่ใช้

สำหรับพิพิธภัณฑ์ศิลป์ แต่ปัจจุบันไม่เป็นปัญหาสำหรับสถาปนิก เพราะห้องแสดงส่วนใหญ่นิยม เอกสารที่ขึ้นจากสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ใช้แสงให้ภาพประดิษฐ์ ไม่ว่าจะวิธีใดทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. ห้องแสดงแบบใช้ทัศนัง โดยมีผนังด้านหนึ่ง เป็นหน้าต่าง และอีกส่วนหนึ่ง เป็นส่วนคิภาพแสดง แล้วใช้หรือแบ่ง เนื้อที่ภายในห้องแสดง

7. ห้องแสดงแบบไม่มีหน้าต่าง นิยมกันมากในประเทศทาง ตะวันตก และปล่อยให้ไว้สำหรับคักแปลงการ จักนิทรรศการ ได้ตามต้องการ

ขั้นตอนการ จักนิทรรศการ

การอนุมัติในหลักการ เป็นเรื่องของภัณฑารักษ์หัวหน้าภาควิชาต่าง ๆ ในพิพิธภัณฑ์ในการจัดเตรียม การจักนิทรรศการวัตถุประสงค์ต่าง ๆ จำเป็นต้องมีรายละเอียดต่าง ๆ ดังนี้

1. EXHIBIT TITLE ควรจะแบ่งให้ชัดเจนว่าจะจักเรื่องอะไร
2. OBJECTIVE หรือวัตถุประสงค์ในการจัก ควร เขียนให้ละเอียดความมีวัตถุประสงค์อะไร เป็นหลัก มีวัตถุประสงค์อะไร เป็นรอง
3. SCOPE OF EXHIBIT AND DEFINITION OF CONCEPT
ควรกำหนดหลักการลงไปให้แน่นอน นิทรรศการดังกล่าวนี้มีเนื้อหาสาระอย่างไร ประกอบด้วยวัสดุหลักฐานอะไรบ้าง แบ่งย่อยออกเป็นกี่ตอน แต่ละตอนมีเนื้อหาสาระอย่างไร มีวัสดุที่จะแสดงจำนวนเท่าไร
4. HYPOTHESIS ภัณฑารักษ์ควรจะได้ประเมินการคาดคะเนล่วงหน้าได้ค่ากว่า ผลจากนิทรรศการจะให้ประโยชน์อะไรแก่ประชาชนหรือเป้าหมายที่หน่วยงานมีความต้องการ ได้รับมากน้อยเพียงใด

การจัดแนวนิทรรศการ

หลังจากอนุมัติเรียบร้อยแล้ว ภัณฑารักษ์จะต้องกำหนดเรื่องขึ้นต่อไป คือ การเรียบเรียงเอกสารและการจักแสดง ซึ่งมีรายละเอียดปลีกย่อยต่าง ๆ ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้แบบเพื่อการศึกษานานาชาติ ไม่อนุญาตให้ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัตถุที่แสดงทั้งหมดเป็นของพิพิธภัณฑ์หรือยืมมาจากที่อื่น ภัณฑารักษ์จะต้องเป็นเจ้าของเรื่อง

2. การเขียนคำบรรยายประกอบนิทรรศการนั้น อาจประกอบด้วย แลกคำสอ และข้อความอธิบายวัตถุสิ่งแสดง เพื่อเป็นแนวในการออกแบบของช่างศิลป์ หรือ สถาปนิก โดยปกติในนิทรรศการต่าง ๆ จะมีคำบรรยายเรื่องราว 4 ประเภท คือ

2.1. TITLE เป็นชื่อนิทรรศการ ซึ่งข้อความจะต้องสั้น กระชับรัด สะดวกแก่การจดจำ อ่านแล้ว เข้าใจความทันที

2.2. SUBTITLE เป็นป้ายเรื่องย่อย เป็นการ เน้นเรื่องราวของเรื่องใหญ่ให้สะดวกในการทำความเข้าใจ นิทรรศการชุดหนึ่งอาจ ประกอบด้วยหัวข้อย่อย 5-10 เรื่อง นิทรรศการที่ไม่มีหัวข้อย่อย อาจสร้างความยุ่งยากในการติดตามเรื่องและความเข้าใจแก่ประชาชนผู้เข้าชม

2.3. SUBTEXT คือ คำบรรยายสรุปหัวข้อใหญ่ หรือหัวข้อย่อย ว่าสาระเรื่องนั้นเป็นอย่างไร ข้อความควรเป็นภาษาง่าย ๆ

2.4. INDIVIDUAL LABEL คือ การบอกให้ทราบว่วัตถุที่จัดแสดงแต่ละชิ้นนั้นเป็นอะไร สมัยไหน พบที่ใด อายุประมาณเท่าไร

การออกแบบห้องแสดง

ในการ ออกแบบและจัดแสดง เป็นหน้าที่ของภัณฑกร ช่างศิลป์ หรือสถาปนิก โดยความร่วมมือของภัณฑารักษ์

1. ศึกษาแนวเรื่องที่ภัณฑารักษ์เรียบเรียงให้เป็นที่น่าสนใจ ทั้ง วัตถุประสงค์และการดำเนินเรื่อง แล้วจึงดำเนินการวางผังรูปห้องพิพิธภัณฑ์หลายแห่งจะประชุม เป็นการภายในอย่างใกล้ชิดระหว่างผู้ออกแบบกับภัณฑารักษ์

2. ศึกษาภาวะของผู้เข้าชมผู้ออกแบบจะต้อง เข้าใจจิตวิทยาของ ประชาชนผู้เข้าชมพอสมควร และจะต้องศึกษาระดับการศึกษาของผู้เข้าชมว่ามี สนนิยมแบบไหน จำนวนผู้เข้าชมแต่ละครั้งประมาณเท่าไร เพื่อเป็นแนวทางในการ วางรูปห้องแสดง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์และห้ามการเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. องค์ประกอบของห้องและตู้ที่แสดง เมื่อศึกษาปัญหาต่าง ๆ
พร้อมแล้ว ผู้ออกแบบจึงจัดผังรูปห้องแสดง โดยเริ่มจาก TITLE ไปยังที่ละตอน
ตามลำดับ

อุปกรณ์ในการจัดแสดงนิทรรศการ

อุปกรณ์ในการจัดนิทรรศการทำขึ้นเพื่อใช้ในการจัดนิทรรศการให้เป็นสัดส่วน
และเป็นระเบียบเรียบร้อย อุปกรณ์ที่ใช้จำเป็นองค์ประกอบไปด้วยคุณสมบัติเหล่านี้ คือ มีความ
มั่นคง แข็งแรง สะดวกในการเคลื่อนย้าย ป้องกันโจรกรรม บางครั้งต้องคำนึงถึงความ
สามารถในการควบคุมอุณหภูมิ และการจัดตั้งในระดับสายตาของผู้ชมด้วย

วิธีการจัดนิทรรศการมีหลายแบบตามขนาดและตามลักษณะของงานที่ต้องการ
จะแสดง หรือตามเรื่องราวของนิทรรศการ อาจจำแนกได้ดังนี้

1. จัดแผงบอร์ดกอกันควยขอต่อให้ติดพื้น
2. จัดแผงบอร์ดลอย โดยมีโครงสร้างช่วย
3. เป็นชั้นหรือตู้ควยแผ่นหรือขอต่อ
4. จัดตั้งลอย ๆ
5. ท่อหอยจากเพดานลงมา
6. จัดแขวนถ้านข้างตามผนัง หรือโครงสร้างต่าง ๆ

ตู้แสดง (SHOWCASE)

ชนิดของตู้แสดง (TYPE OF SHOWCASE)

ตู้แสดงแบ่งได้

หลายชนิดตามลักษณะใช้สอย ตลอดจนขนาดและรูปร่าง ทั้งนี้ก็เพื่อความสะดวกในการขนย้าย

1. TABLE SHOW - CASE

เป็นแบบที่เหมาะสม

สำหรับจัดแสดงวัตถุ ซึ่งมีขนาดเล็ก เพราะสามารถมองเห็นได้โดยรอบ แม้แคดานบนของวัตถุ

2. UPLIGHT SHOW - CASE

ตู้จัดแสดงชนิดนี้พอจะ

แยกออกเป็น 3 แบบ คือ

- FREE STANDING SHOW - CASE

- WALL SHOW - CASE

- INSET SHOW - CASE

- FREE STANDING SHOW - CASE

คชนาถ

ใหญ่แบบนี้จะช่วยได้มากในการจัดแบ่งห้องแสดงเป็นส่วน ๆ ถ้าคานยาวคานใดคานหนึ่งของ
ตู้เป็นคานทึบ คานนี้จะเป็นคานหลังหรือเป็นฉากหลัง ซึ่งสามารถใช้เป็นบอร์ดแสดงได้

- WALL SHOW - CASE

ออกแบบชั้น เป็นครึ่ง

แรกเพื่อโชว์แสดงวัตถุที่มีความสูง คานหลังของตู้ไม่จำเป็นต้องปิดทึบ

- INSET SHOW - CASE

อยู่ระดับพื้น หรือ

เหนือระดับพื้นเหมาะสมอย่างยิ่งสำหรับพิพิธภัณฑ์ที่มีผนังคานหนึ่ง สามารถเคลื่อนย้ายได้ และ
ไม่ต้องการผูกตงและสามารถจัดจังหวะของการตกแต่งได้

3. SHOW - CASE EQUIPPED WITH PANELS AND

DRAWERS

ชนิดนี้มีราคาแพง โดยเฉพาะการประกอบส่วนต่าง ๆ จะต้องมีการ
ออกแบบเป็นอย่างดี ตู้แบบนี้สามารถโชว์ประโยชน์ได้มาก เช่น

1. ใช้เนื้อที่สำหรับจัดแสดงน้อย

2. การเลือกโชว์วัตถุสามารถเห็นได้จากการดึงตู้ดูใจผู้เข้า

ชม โดยสามารถให้ความรู้กับผู้ชมระดับธรรมดาได้

3. สามารถที่จะควบคุมและก้อคานแสงที่มารบกวนได้

หลักในการออกแบบตู้แสดง

1. การออกแบบตู้ ช่วยส่งเสริมให้พิพิธภัณฑ์ในพิพิธภัณฑ์ที่เข้าชมมากยิ่งขึ้น
สำหรับผู้เข้าชม และสามารถส่งเสริมให้พิพิธภัณฑ์เห็นสมัยขึ้นอย่างเห็นได้ชัด ความสง่างาม
ในห้องแสดง ซึ่งประกอบไปด้วยขนาดต่าง ๆ ของตู้ แบบของตู้ การออกแบบ และรูปแบบ
ที่เป็นขนาดเดียวกันไม่มีการตกแต่งดัดแปลง อาจจะใช้งานไม้ดี ง่ายต่อการรักษา และมีความ
เหมาะสมไม่ขัดตา ตลอดจนเลือกใช้แสงแสดงอย่างรอบครอบ งดงาม เป็นความ
ประทับใจขั้นต้นของห้องแสดงศูนย์ศิลปะที่ทันสมัย

2. ขนาดของตู้ที่เหมาะสม จะแตกต่างกันไปตามขนาดของวัตถุที่จัดแสดง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์สำหรับการใช้ในพิพิธภัณฑ์เท่านั้น ผู้อื่นผู้ใดที่เห็นจำเป็นต้องขออนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ตู้ที่มีลักษณะตั้งเป็นมุมฉาก เป็นตู้ที่ใส่ประโยชน์ได้มากที่สุดสำหรับแปลนพิพิธภัณฑ์ที่แสดงให้เห็นเป็นบริเวณ เพราะสามารถจัดวางตู้ให้ชิดผนังไว้ส่วนด้านข้าง หรือด้านหลังของตู้ปิดทึบด้วยไม้ และสามารถแขวนวัตถุหรืออาจวางวัตถุไว้บนพื้นตู้ได้

4. กระจกปิด - เปิดหน้าต่าง เมื่อใช้กระจกในลักษณะตั้งเป็นฉาก กระจกด้านหน้าควรเป็นบานที่ปิด-เปิดได้ จะปิดพับหรือไต่บานเลื่อนก็ได้ หรือถ้าเป็นสิ่งแสดงถาวรก็ไม่จำเป็นต้องปิด-เปิด ถ้าจะเปิดเพื่อเปลี่ยนสิ่งแสดงก็ควร จะเปิดด้านข้างหรือแกะวงกลการติดกระจกออกใช้บานเดี่ยวขนาดใหญ่ หรือสองบานตามแนวประมาณ แต่ควรประหยัดงบประมาณโดยใช้กระจกสองบานแบบเลื่อน กระจกเลื่อนแบบนี้มี 2 แบบ คือ

แบบที่ 1 กระจกเลื่อนไปตามรางมีช่องว่างระหว่างกระจกสองบาน ประมาณ 1/4 นิ้ว แบบนี้ไม่ควรใช้เพราะฝุ่นสามารถเข้าตู้ได้

แบบที่ 2 เป็นกระจกเลื่อนชนกันตรงขอบกระจกพอดี โดยสันของขอบกระจกจะทับกันสนิทพอดี ป้องกันฝุ่นละอองได้ดี

หลักเกณฑ์ของการ จัดตู้แสดง

การจัดตู้แสดง ในศูนย์ศิลปหัตถกรรม เกี่ยวกับการ จัดตู้แสดงสินค้าตามร้านค้า แต่การจัดวางวัตถุ ในตู้แสดงจะเหมือนการจัดเวทีแสดงละคร คือ ต้องมีฉาก มีผู้แสดงลดหลั่นกันตามความสำคัญของตัวแสดง

แสงสว่างในตู้แสดง

การให้แสงสว่างในตู้แสดงมีความสำคัญมากสำหรับสิ่งแสดงในพิพิธภัณฑ์ เพราะแสงจะเป็นสีตามธรรมชาติของวัตถุไว้ได้มากที่สุด คุณสมบัติในการ ลดแสงอุลตราไวโอเลตที่จะไปทำลายเอกสารหรือวัตถุแสดงต่าง ๆ ให้เสื่อมลง หลอดไฟควรห่างจากกระจกอย่างเหมาะสม และการติดไฟเป็นกลุ่มให้พอเพียงสม่ำเสมอทั่วตู้ ด้านบนของตู้ทำเป็นฝาสำหรับเปิด เพื่อเปลี่ยนหลอดไฟ ในที่อาจต้องการไฟสองส่วน คือ ที่เป็นสปอร์ไลท์ และส่วนที่เป็นไฟน้ออน หรือฟลูออโรเรส เช่น ที่เปิด-ปิดไฟ อาจจะอยู่ด้านบน หรือด้านข้างของตู้ก็ได้ แคล้ว เค้นสายไฟออกทางมุมตู้ด้านหลังไปหลาย ๆ ฟุต จนถึงที่เสียบปลั๊ก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษเท่านั้น ไมอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์อื่นใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การป้องกัน (PROTECTION)

ในการจัดสิ่งแสดงนิทรรศการถาวรจำเป็นต้องระวังที่จะคงรักษาสิ่งแสดงให้มีสภาพที่ดีและอยู่เนานเพื่ออนุชนรุ่นหลังจะได้ชม สิ่งที่จะต้องป้องกัน คือ

1. ฝุ่นละออง แมลง ขอบกระจกตู้ และน้ำค่านบนที่ติดบานพับ ตลอดจนโครงสร้างทั้งหมดควรทำให้แน่นหนา ควรมียาป้องกันและขับไล่แมลงไว้ในตู้
2. ซโมย การรักษาความมั่นคงและปลอดภัย ป้องกันโดยมีการล็อกประตูปิด - เปิด ควรติดกุญแจที่มีคุณภาพดี ปัจจุบันมีการใช้กระจกแบบที่ทนไฟให้แข็งแรงมากขึ้นตามกรรมวิธีทางเคมีที่มีความคงทนและแข็งแรงมาก น้ำหนักเบา ซึ่งลดอันตรายลงได้
3. ภูมิอากาศ ให้อยู่ในสภาพที่พอเหมาะพอดี
4. ผู้ชมงาน ต้องระมัดระวังป้องกันวัตถุให้พ้นจากการจับต้อง และไม่ควรถัดข้างทางเดิน
5. ไฟ เลือกใช้วัสดุซึ่งไม่ติดไฟง่ายหรือป้องกันไฟ
6. LIGHT RAYS ควรติดตั้งพิเศษด้วยกระจกกรองแสง

ความสะดวกในการเคลื่อนย้ายเปลี่ยนแปลงของตู้แสดง (FLEXIBILITY)

1. INTERNAL ADAPTABILITY ออกแบบตู้แสดงให้เหมาะสม เพื่อความสะดวกรวดเร็ว และเป็นไปได้อย่างคล่องแคล่วสำหรับการจัดตกแต่งภายในที่แปลกแตกต่างกันไปตามความต้องการ ของสิ่งแสดงที่แตกต่างกัน

2. EXTERNAL ADAPTABILITY ควรมีการติดตั้งตำแหน่งตู้แสดงให้สัมพันธ์กับสถานที่ทั่วไป ควรติดล้อไว้ช่วงใต้เพื่อสะดวกในการเคลื่อนย้าย และควรติดล้อแบบกลมซึ่งทำให้เคลื่อนย้ายได้สะดวกกว่าล้อธรรมดา

ความสะดวกสบายในการชมวัตถุแสดง (THE VISITOR'S COMFORT)

ควรพิจารณาวางตำแหน่งตู้ให้สัมพันธ์กันจะสามารถชว่งลดความเบื่อหน่ายของผู้ชม ได้แก่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งาน - ความสบายตาในการชม (EASE OF VISION) ในการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ได้แก่ การคำนึงถึงระยะทางมากที่สุด ซึ่งยากแก่การมองเห็นให้ชัดเจนได้ ระยะความสูง
ที่ผู้ชมสามารถจะมองเห็นได้ชัดเจน การจัดทิศทางการวางคู่แสดงซึ่งไม่ทำให้กระจกสะท้อน
แสงเข้าตาผู้ชมทำให้นัยน์ตามัว

- ความสบายตาทางกายภาพ (PHYSICAL COMFORT)

ควรมีราวมือจับ (HAND RAIL) หรืออุปกรณ์อื่น ๆ ซึ่งผู้ชมสามารถจับหรือรั้งได้
เมื่อต้องการที่จะชมอย่างละเอียดหรือบันทึกไว้

ส่วนเก็บของ (STORAGE)

จะต้องมีส่วนเก็บคู่แสดงสำรองซึ่งยังไม่ได้นำออกมาใช้

ความคงทนและการบำรุงรักษา (MAINTENANCE)

อุปกรณ์

ส่วนประกอบของคูควรมีความแข็งแรง มีระบบที่ดี มีการควบคุมสภาพอุณหภูมิ แสง และ
ควรมีลักษณะที่เหมาะสมสำหรับเมืองร้อน (TROPICAL COUNTRIES)

การผลิต (MANUFACTURE)

การประดิษฐ์ หรือออกแบบคู่แสดงควรคำนึงถึงปัญหาต่าง ๆ และจำเป็น
อย่างยิ่งที่จะต้องมีการวางแผนงานซึ่งจะต้องได้รับคำแนะนำจากผู้ผลิตที่มีความรู้ความชำนาญ

การจัดแสดง (DISPLAY)

การจัดแสดงศูนย์ศิลป์ ปัจจุบันจะต้องการประสานงานกันอย่างใกล้ชิด เช่น
ฝ่ายเทคนิค ภัณฑารักษ์ ผู้เชี่ยวชาญ ฝ่ายบริการ เป็นต้น ช่างที่ทำหน้าที่จัดควรจะ

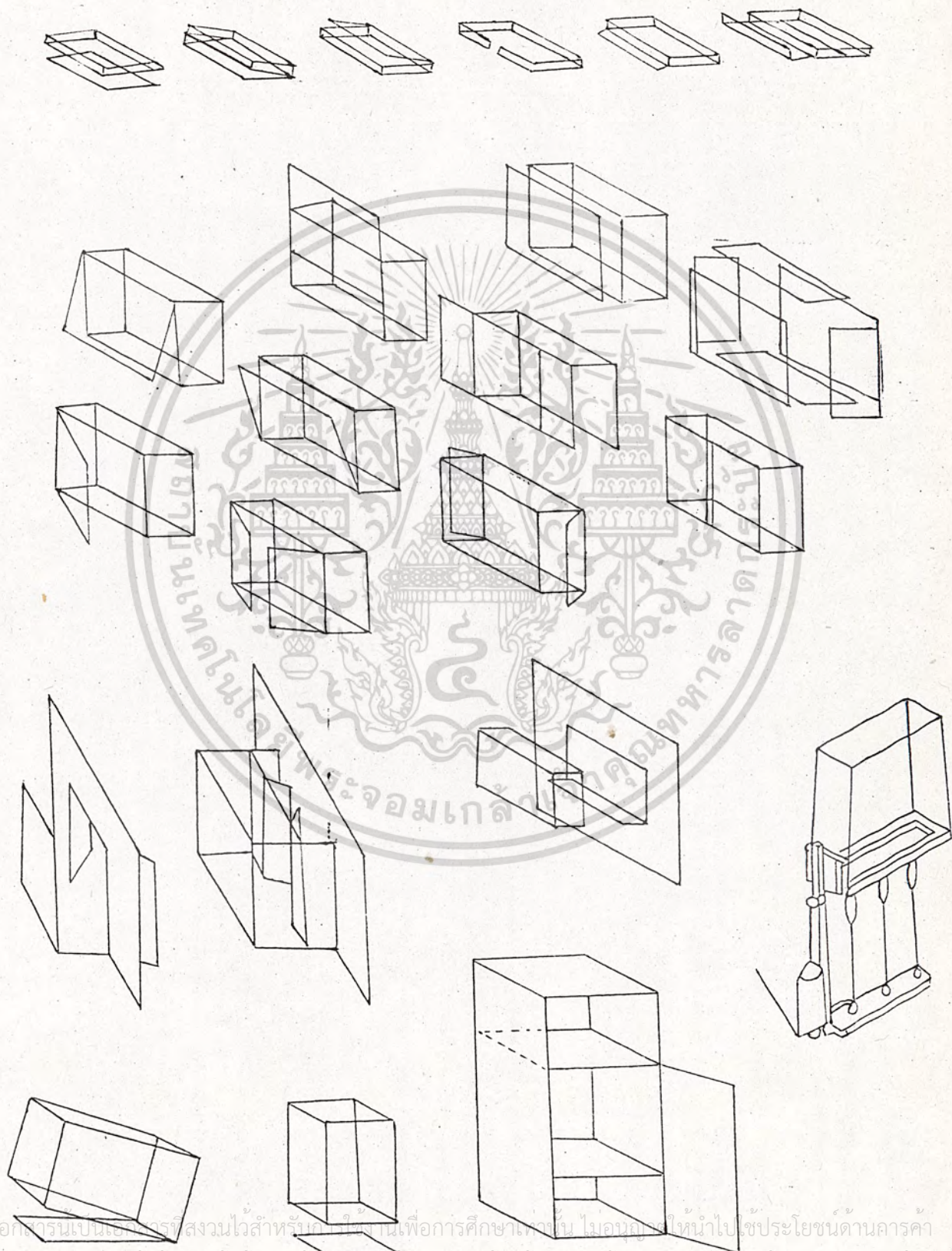
- ฝึกหัดการทำงานให้เป็นไปตามแผนงานที่วางไว้
- มีความรู้ เกี่ยวกับการใช้เครื่องมือซึ่งจะไม่ทำให้วัตถุเสียหายได้
- ต้องมีความระมัดระวัง และพยายามช่วยกันรักษาป้องกันความ

เสียหายซึ่งอาจเกิดขึ้น

การควบคุมดูแล (ADMINISTRATIVE CONTROL)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้เพื่อการศึกษาเท่านั้น มิใช่เป็นของลิขสิทธิ์และ
ไม่ว่าบันทึกความละเอียดไว้เรียบร้อยแล้ว มีสถานที่เก็บและดูแลรักษาเป็นพิเศษ เพื่อป้องกันอุบัติเหตุ

แสดงตู้จัดแสดงแบบต่างๆ

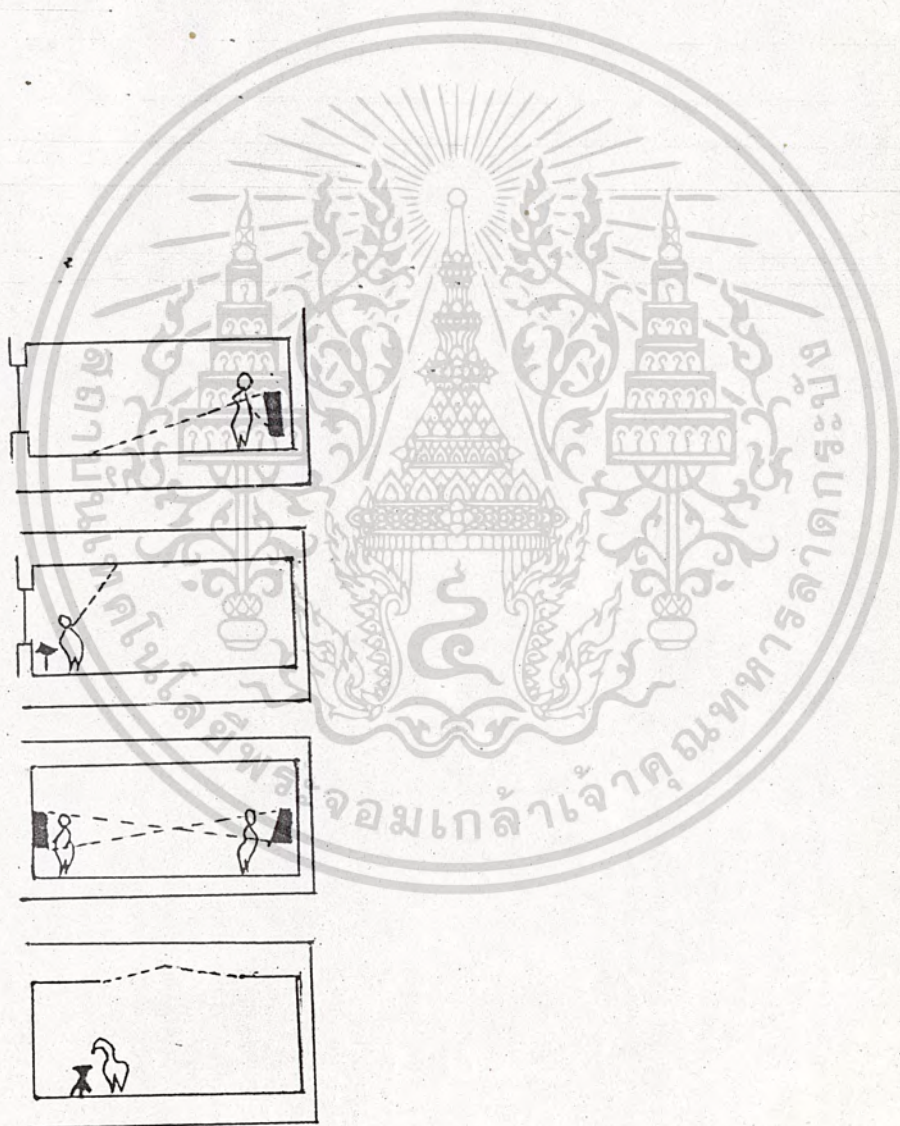

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดูแสดงและการสะท้อนของผิวกระจก

ทัศนคติกระจกจะเกิดการสะท้อนแสงมากน้อยขึ้นอยู่กับตำแหน่งที่ตั้ง ความเอียง ลาด เป็นวิธี เกี่ยวที่แก่การ สะท้อนแสงจากตมก่าเนิคแสงโค

รูปภาพการแสดงการแก่การ สะท้อนแสง เมื่อจุดก่าเนิคแสงอยู่ในที่ต่าง ๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แท่นโชว์ (STAND)

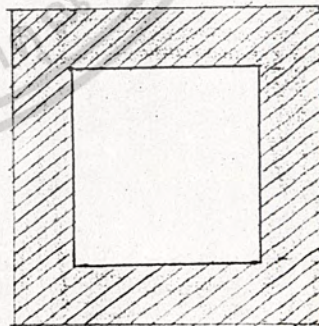
แท่นโชว์สิ่งแสดงในการจัดนิทรรศการนั้น อาจเป็นแท่นโชว์ที่สามารถมอง
ดูทั้งด้านเดียวจนถึงการมองดูได้ทั้ง 4 ด้าน

แผนการมอง

มองด้านเดียว

มองสองด้าน

มองสามด้าน

มองเ็กรอบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นอกจากนี้ยังแบ่งแทนโธว์ออกตามลักษณะการคิดตั้งแบบต่าง ๆ ซึ่งมีหลักการกำหนดระบบคิดตั้ง ดังนี้

1. คำนึงถึงสิ่งที่จัดแสดงว่ามีลักษณะอย่างไร ควรมีการคิดตั้งแสดงลักษณะใดจึงเหมาะสม
2. ลักษณะทั่วไปของนิทรรศการนั้น
3. ขนาด ความเพียงพอของเนื้อที่
4. ในการจัดนิทรรศการหลายนิทรรศการ คำนึงถึงแทนโธว์ที่มีประโยชน์ใช้สอยให้มากที่สุด เพื่อความประหยัดและสามารถดัดแปลงไปใช้ในอนาคตได้

1. ระบบการคิดตั้งบนพื้นหรือติดกับพื้น ทำให้เกิดเป็นระยะห่างโครงสร้าง เสาค้ำ

รูปแสดงการคิดตั้งเพระห้องแสดง

ระบบการตั้งบนพื้น มักจะใช้ระบบนี้ในการจัดนิทรรศการ เพราะสามารถปรับใช้ในพื้นที่ต่าง ๆ กันได้ มีการปรับได้มากมาย ส่วนสำคัญที่สุดในระบบก็คือ ราว เชื่อมคอส่วนต่าง ๆ ของแทนโธว์และวิธีการยึดแทนโธว์ให้มั่นคง มีตัวอย่างในหลายแบบต่าง ๆ ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับ... ระบบท่อเหล็ก ไร้สนิม เป็นตัวเชื่อม... ที่สะดวก... ช่วยให้...
ไม่ว่าสะดวกในกักร จัดแสดงในที่ต่าง ๆ เช่น จะจัดวางหรือตั้งก็ได้ของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข. ระบบโซ่ซาคัง เป็นไม้ท่อนใหญ่มากร่องใช้ไม้ยึดตามแนวนอน และใช้แผงไม้วางวัตถุแสดง โดยปรับให้ยกเยื้องสวयงามความความเหมาะสมจากการออกแบบ

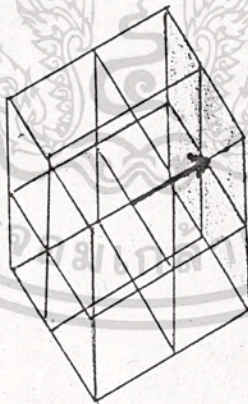
Corsum and Niskemann

ค. แบบแผงประกอบ แผงที่นำมาประกอบเป็นรูปเหลี่ยมใช้เป็นที่ตั้งแผงคิงงานแสดง หรือเป็นตู้ครอบกระจกก็ได้ โดยวางบนพื้นไม้ที่อยู่บนฐานไม้

ง. ระบบที่ใช้ข้อต่อเป็นเหล็กทรงกระบอก 3 ท่อน ยึดตัวโครงสร้างที่เป็นเหล็กเส้น โดยประกอบกันเป็นรูปทรงที่ต้องการ ส่วนแผงแสดงงานอาจแขวนห้อย หรือยึดควยสกรู

จ. การใช้ระบบท่อเหล็ก ซึ่งมีระยะห่างเท่าไรก็ได้ตามมาตรฐานของท่อที่มีขนาดต่าง ๆ ขนาดเล็กใช้ในการตกแต่ง ขนาดใหญ่ใช้ในการก่อสร้าง

2. ระบบคิกผนัง โดยเฉพาะเจาะร่องหรือหมุด

รูปแสดงการคิกผนังห้องแสดง

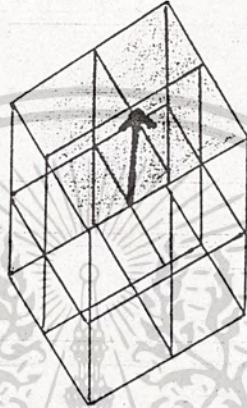
การคิกตั้งแทนใช้ในระบบคิกผนังนี้มีวิธีการคิกตั้งดังนี้ คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้วยการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ก. ระบบปรับโค Variable System สำหรับคิก

ข. ระบบหมักซึ่งติดตั้งในระยะต่าง ๆ กัน A Grid System of Pind หึ่งและคิ้ว การติดตั้ง ติดตั้งด้วยหมัก หรือสกรู แบบคามของหึ่งหมัก ทองแดงทำควยคอนกรีตผสมทองแดง

3. ระบบหอยจากเพดาน

รูปแสดงการติดตั้งหอยจากเพดานทองแดง

ระบบหอยจากเพดานจะอาศัยช่องในเพดานและสาย เป็นค้ำยันค้ำ ที่ยึดเคลื่อนที่ได้ การยึดแฉงแสดงงานจะต้งคำนึงถึงควมมั่นคงแข็งแรงเป็นสำคัญ ช่องใน เพดานเปิดออกได้เป็นที่ติดตั้งสายไฟฟา และปลั๊กสำหรับติดตั้งไฟจาก

1. สายไฟ
2. บานเปิดของช่องเพดาน
3. ค้ำยัน และ Eyebolt
4. แฉงกระดาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ภายในเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
5. ยึดควยขนสัตว์
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ระบบซึ่งระหว่างพื้นกับเพดาน

ระบบนี้อาศัยแรงกดและแรงดึง ใช้ลวดแบบที่โรซึ่งเปียโนซึ่งให้ดึง โดยยึดกับไม้ที่ถักยึดกับพื้นและติดกับเพดานอีกที ลวดติดกับท่อนไม้ค้ำยขอเกี่ยวและ EyeScren (ห่วงที่เป็นสกรู) รูปที่จะแสดงคิดด้วยวิธีง่าย ใช้สายไฟขจรอบ ๆ เส้นลวด ในระดับที่เลือกแล้ว คัดกระดาษใส่ในช่องที่เจาะไว้บนงาน และเอาห่วงสวม คำนหน้าเห็นเพียงปุ่มหรือ Clip เท่านั้น

5. ระบบซึ่งระหว่างพื้น เพดาน และผนัง

รูปแสดงการคิดตั้ง ในห้องแสดง

โดยอาศัยแรงกดและแรงดึง ยึดแน่นด้วยการสานกันของสายเหล่านี้ หรือ การใช้ตัวยึด 3 มิติ มีการคิดตั้ง เช่น

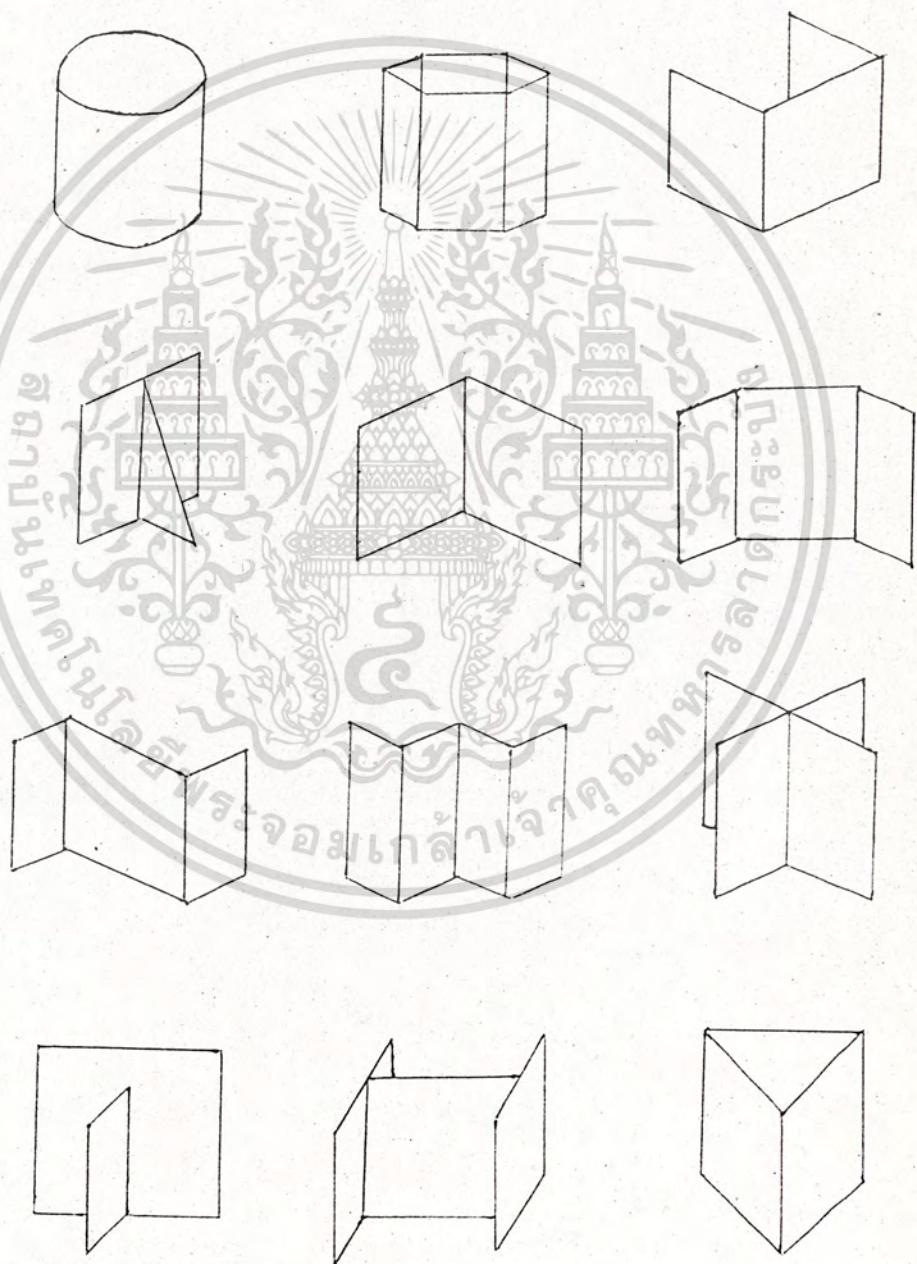
ก. ระบบสายเคเบิล สามารถยึดวัสดุทั้งทางขวางและทางตั้ง ให้ระยะมาตรฐานมีตัวเชื่อมคือเป็นท่ออากาศ

ข. ระบบท่อเหล็กเชื่อมระหว่างพื้นเพดานและผนัง ท่อเหล็กนี้ สามารถใช้สวมต่อกันได้ ให้ความสะดวกมาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวการจัด STAND แบบง่าย ๆ อาจใช้จัดอยู่ในนิทรรศการ
ชั่วคราวหรือเป็นเพียงนิทรรศการที่จัดเพียงส่วนเล็ก ๆ เป็นมุมนิทรรศการหรือส่วนที่ให้ชาว
สาร เป็นเพียงความคิดพื้นฐานที่จะคัดแปลงไปได้อีกมากมาย ได้แก่

การจัด STAND แบบลอยตัว มีตัวอย่างมากมายหลายแบบดังรูป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แผงกันส่วนและแผงกิจการแสดง (PANELS)

แผงแสดง (PANEL) คือ ผลที่เกิดจากการตกแต่งด้วยผนัง พื้นหรือ
เพดาน แต่จะต้องให้ประโยชน์ในการทำหน้าที่เป็นค้ำยัน ฉากหลังและการแบ่งที่ว่างแคบประโยชน์
ที่แท้จริง คือ ต้องการให้เปลี่ยนแปลงและเคลื่อนที่ได้ การจัดที่ว่างด้วย จะต้องมี
มีขอบเขตจำกัดที่แน่นอนด้วย

การใช้แผงแสดงงานที่มีระบบติดตั้ง และรื้อถอนได้สะดวก เหมาะกับนิทรรศการ
การที่ต้องเคลื่อนย้ายไปเรื่อย ๆ และนิทรรศการที่จัดในระยะสั้น

เนื่องจากเหตุที่มีการขนส่งบ่อย ๆ หรือมีการรื้อถอนบ่อย ๆ ดังนั้น การ
ออกแบบจึงควรคำนึงถึงรายละเอียดเหล่านี้ เช่น ความมีน้ำหนักเบา ทนทาน ติดตั้งและรื้อ
ถอนง่าย มีการบรรจุหีบห่อเหมาะสมกับวิธีการระยะสั้น ในเนื้อที่ที่จำกัด แต่ไม่มีสิ่งอำนวยความสะดวก
ความสะดวกในการติดตั้ง เป็นต้น

การติดคอสัญจรภายในห้องจัดแสดง

การสัญจรภายในห้องจัดแสดงมีความสำคัญมากในการออกแบบ เพื่อความ
สะดวกสบายในการเดินชมงานแสดง แผนผังจรคือผู้ชมก็สนใจ แคล้วคลาดของชมงานแสดง
อย่างวกไปวกมา จะทำให้เกิดความเหนื่อย ความเหน็ดเหนื่อยเมื่อยล้าของผู้ชมเป็นปัญหา
ใหญ่อีกอย่างหนึ่งในการจัดงานแสดงนิทรรศการ

การติดคอสัญจรภายในศูนย์ศิลป์ด้วยกัน 3 กรณี คือ

1. การติดคอสัญจรทั่วไป เป็นการติดคอสัญจรสำหรับนักเรียน นิสิต นักศึกษา
ประชาชนทั่วไป
2. การติดคอสัญจรของส่วนบริการ เป็นการติดคอสัญจรสำหรับชมส่งวัสดุ
สิ่งของ ไปยังส่วนเก็บก่อนแสดงตลอดจนการติดคอสัญจรค่อหน่วยงานต่าง ๆ และบุคคลภายนอก
3. การติดคอสัญจรของเจ้าหน้าที่ เป็นการติดคอสัญจรสำหรับพัชารักษ์

เอกสารนี้ให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหารฝ่ายมัธยมศึกษากรรณ ตลอดจนเจ้าหน้าที่ของศูนย์ศิลป์ในหน่วยงานเดียวกัน
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การติดคอทั่วไป ควรติดคอโดยตรงจากทางเข้าด้านหน้า เป็นทางเข้าใหญ่ ซึ่งสามารถมองเห็นได้ง่าย การจัดให้ผู้ชมมีทางเข้าทางเดียวโดยไม่ให้มีทางเดินสวนกลับได้ ซึ่งเป็นผลดีที่ผู้ชมสามารถชมได้อย่างทั่วถึง และไม่เกิดความแออัดในห้องแสดงงานเจ้าหน้าที่ ของศูนย์ศิลปะสามารถควบคุมผู้เข้าชมได้ง่าย ส่วนผลเสีย คือ จะทำให้ผู้ชมเกิดความเบื่อหน่าย ในการที่จะต้องเดินชมโดยตลอดเป็นเวลานาน ๆ และไม่สะดวกกับผู้ชมที่ต้องการเจาะจง เลือกชมอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งจะต้องเดินผ่านตลอด ดังนั้น การออกแบบจึงแก้ปัญหาโดยการ จัดแบบทางสัญจรที่สะดวกสองแฉก โดยชอบสิ่งแสดง

สิ่งสำคัญอย่างหนึ่งที่ควรคำนึงถึง คือ จุดจบของการเดินชมพิพิธภัณฑ์ ซึ่ง ถ้าหากไม่ได้จัดให้มีความสัมพันธ์กันแล้ว จะทำให้ผู้ชมงานทั้งหมดมาอยู่รวมกันอย่างหนาแน่น จะเกิดการสับสนวุ่นวาย ในกรณีนี้ควรแก้ปัญหาโดยการจัดให้มีเส้นทางตรง เพื่อสามารถให้ ผู้ชมกลับออกไปได้ทันทีเมื่อไม่ต้องการชมสิ่งแสดงอีกต่อไป

การติดคอสัญจรของสวนบริการ

การติดคอของสวนบริการ มีการจัดใหม่ทั้งแนวตั้งและแนวนอน สวนบริการ ได้แก่ การขนส่ง ทางเข้าความจุเตรียมได้ด้านข้างหรือด้านหลังของอาคาร เพื่อไม่สับสน ประปนวุ่นวายกับผู้เข้าชม และสามารถนำไปสู่ห้องแสดง ห้องประกอบ หรือห้องเก็บสิ่งแสดง ได้โดยสะดวก

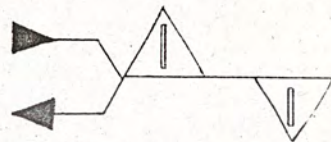
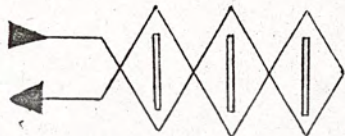
การกำหนดทางนำไปสู่สิ่งแสดง

ทางเดินเป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งที่จะนำผู้ชมไปยังสิ่งแสดง การจะเห็น ประโยชน์ที่แท้จริงในการจัดพิพิธภัณฑ์ ผู้จัดหรือผู้ออกแบบจึงควรจัดลำดับของสิ่งแสดงให้ที่ การกำหนดเส้นทางเดินโดยการจัดลำดับเหตุการณ์ หรือจัดลำดับของการแสดงงานนี้ เป็นการบังคับให้ผู้ชมเดินไปตามเส้นทางที่กำหนดอย่างไม่มีตัว และไม่มีทางเลือก สิ่งซึ่งช่วย ในการกำหนดเส้นทางของผู้ชมพิพิธภัณฑ์สามารถแยกออกเป็น 2 แบบ

1. เส้นทางที่ถูกกำหนดแน่นอน สัก เอกหรือพิจารณาจากการจัด ลำดับสิ่งที่จะแสดง โดยมีทางเข้าและออกแยกจากกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. เส้นทางที่ถูกกำหนดแน่นอน มีทางเข้าออกชัดเจน

เส้นทางตัดกัน

เส้นทางที่แยกออก

(INTERSECTION PATH)

(PATH BRANCHING OFF)

เส้นทางตัดกันและแยกออก

(PATH INTERSECTION AND BRANCHING OFF)

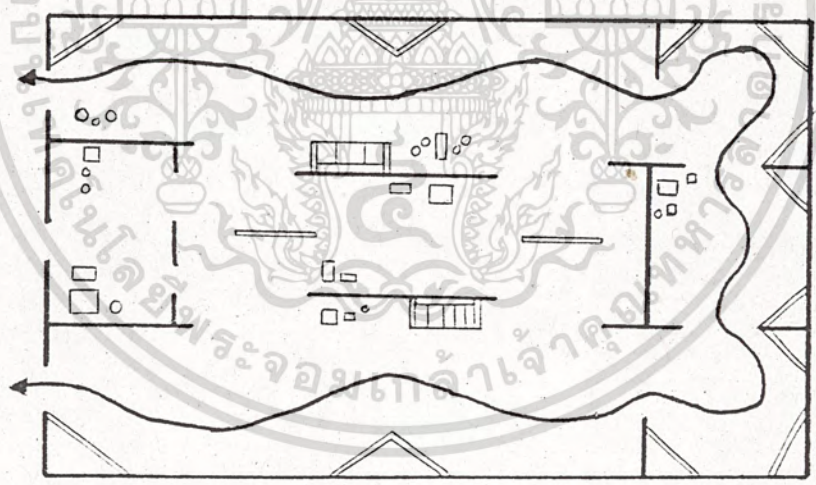
นอกจากการกำหนดเส้นทางทั้งสามแบบแล้ว ยังมีหลักการจัดเส้นทางสัญจรอีกแนวทางที่คำนึงถึงผู้ชมเป็นหลักใหญ่ และการจัดเส้นทางแบบไม่กำหนดแน่นอน ซึ่งเมื่อมีการกำหนดเส้นทางแน่นอนแล้ว โอกาสที่ผู้ชมจะชมงานไม่ทั่วถึงจึงมีมากที่สุด จึงต้องสามารถจัดให้มีสื่อที่สะดึงดึงดูดใจผู้ชมใหญ่โดยตลอด โดยธรรมชาติแล้วผู้ชมมักเลือกทางเดินเอง จะเปลี่ยนทางเดินโดยอัตโนมัติเนื่องจากเดินตามความเคยชิน คือ เดินเวียนขวาไปซ้ายเป็นส่วนใหญ่ ในการจัดเส้นทางสัญจรในแนวทางนี้จะต้องคำนึงถึงผู้ชม 2 ส่วน คือ

1. ความต้องการของผู้ชมส่วนใหญ่
2. ความต้องการของผู้ชมส่วนน้อย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำหรับความต้องการ ของผู้ชมส่วนใหญ่ คือ การแสดงที่จัดไว้อย่างเป็นระเบียบ
ซึ่งช่วยลดความสับสน และความต้องการ ของผู้ชมส่วนน้อย ก็คือ ต้องจัดเป็นจุดดึงดูดความสนใจ
ของผู้ชมทั้ง 2 กลุ่ม โดยอาจใช้หลักการ จัดค้ายการ ไซมริเวณรอบนอก สำหรับผู้ชมส่วนใหญ่
และส่วนในควร จัดเป็น ORIGNATION SPACE สำหรับผู้ชมส่วนน้อย
หรือผู้ที่สนใจเป็นพิเศษ ได้อ่านหรือทบทวนข้อมูลที่สนใจอะไรเป็นพิเศษจะเดินผ่านไปอย่าง
รวดเร็ว

ถ้าเป็นห้องที่ไม่มี ORIGNATION SPACE การ จัดแสดง เพื่อคน
ส่วนน้อยก็ควร จัดเอาไว้ทางด้านซ้ายของห้องแสดง (กำหนดจากความเคยชินของผู้ชม)
ถึงตัวอย่างของห้องแสดง ในแนวทางนี้คงภาพต่อไปนี้

จากตัวอย่าง จะมีการแบ่งส่วน เพื่อผู้ชมส่วนใหญ่และผู้ชมส่วนน้อยจะมีส่วน
ORIGNATION SPACE และยังมีส่วน STUDY EXHIBIT
รวมทั้งมีส่วนพัก (SEAT) ความเคยชินของผู้ชม (VISITOR BEHAVIES) นั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

FEBINSON, MELTON และคนอื่น ๆ ได้ค้นพบว่า

ของพื้นคานหน้าทางซ้ายมือเมื่อเข้าไปในห้องจะเป็นการแสดงของสิ่งที่มีความสำคัญน้อย เพื่อผู้ชมจะได้ใช้สิทธิ์ของผู้ชมได้อย่างเต็มที่ และเพื่อให้การจัดการแสดงเป็นที่น่าสังเกตควรเข้าประตูโดยเลี้ยวขวาหรือทวนเข็มนาฬิกา วิธีที่จะบังคับให้เดินไปทางซ้ายจะไม่สำเร็จเลย ยกเว้น ประเทศอังกฤษที่เคยนิยมในการไปซ้ายก่อน

การพิจารณาลักษณะของการจัดกลุ่มห้องแสดง

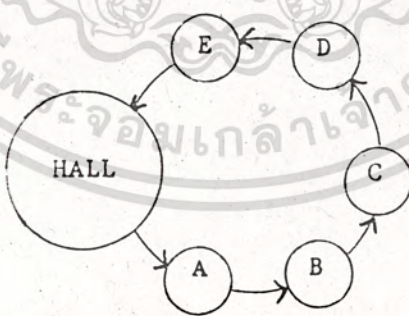
การจัดกลุ่มห้องแสดงสามารถแบ่งได้เป็น 4 ลักษณะ คือ

1. Room to Room Arrangement

เป็นการจัดห้องแสดงที่ใหญ่ชมเดินชมเรื่อยไปโดยไม่ต้องย้อนกลับ ทำให้ชมได้ทั่วถึงตามลำดับ อาจจะมีห้องใหญ่ห้องหนึ่งแล้วก็เป็นส่วน ๆ

ข้อดี เป็นการจัดแบบง่าย ๆ ประหยัดเนื้อที่

ข้อเสีย ถ้าใช้ในการจัดพิพิธภัณฑ์ใหญ่ เมื่อเปิดห้องใดห้องหนึ่งแล้ว จะกระทบกระเทือนห้องอื่นด้วย และไม่อาจจะเลือกชมเฉพาะส่วนใดส่วนหนึ่งได้

แผนภูมิแสดงกลุ่มห้องแสดงลักษณะที่ 1

2. Corridor to Room Arrangement

การจัดกลุ่มห้องแสดงลักษณะนี้มีลักษณะเป็นทางเดินยาว และมีทางแยกออกไปห้องแสดงต่าง ๆ แต่ละห้องมีทางออกทางเข้าโดยตรงไม่ต้องผ่านห้องอื่น และส่วนทางเดินอาจใช้เป็นที่แสดงภาพได้อีกด้วย

ข้อดี ผู้ชมสามารถเลือกชมได้ความใจชอบ

ข้อเสีย การแสดงจะไม่ติดต่อกัน เป็นการขัดจังหวะการแสดงและเปลี่ยนเนื้อหาทางเดินอีกด้วย

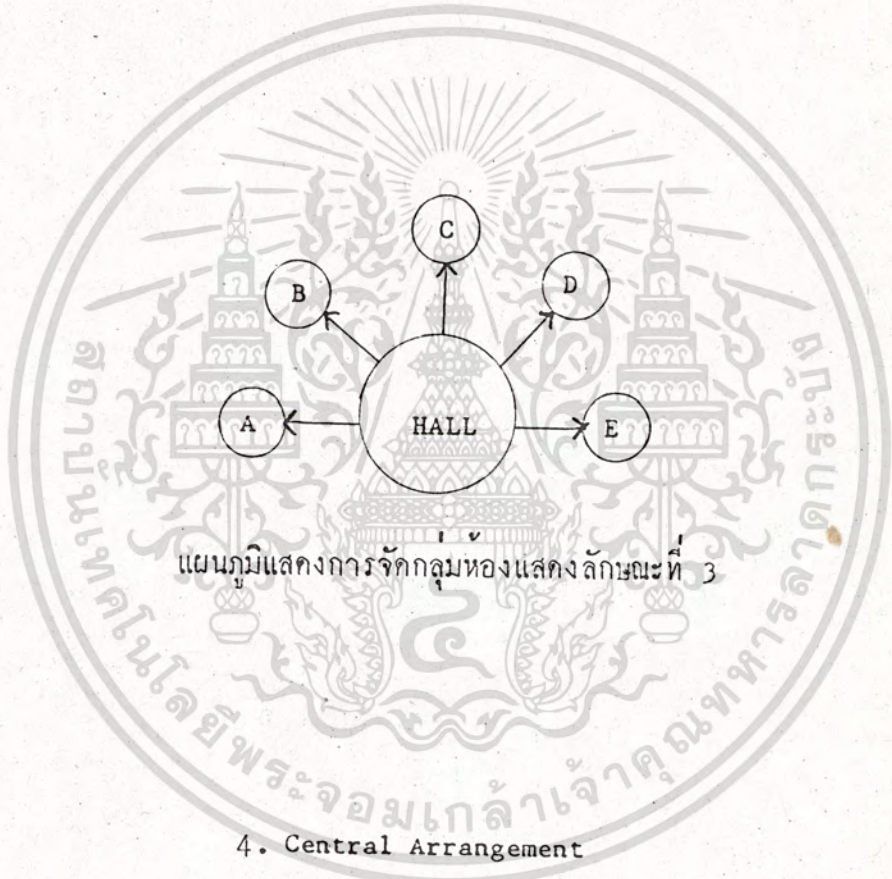
แผนภูมิแสดงการจัดห้องลักษณะที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. Nave to Room Arrangement

เป็นการจัดกลุ่มห้องแสดงที่มีห้องโถง เป็นจุดศูนย์กลางหรือ
 แล้วจากห้องโถงสามารถเข้าถึงส่วนแสดงต่าง ๆ ได้ทุกห้อง
 อาจจะมีการจัดการแสดงหลาย ๆ ชั้นได้ โดยมีห้องโถงเป็นจุดศูนย์กลางเช่นเดิม เป็นการเลือก
 เอาข้อดี จากข้อ 1 และ ข้อ 2 มาใช้ ทำให้สามารถเลือกชมได้ตามชอบใจ และประหยัด
 เนื้อที่อวกาศแก่ของระวางเรื่องการจราจรของผู้ชมด้วย ในกรณีมีคนมามาก

Central Core

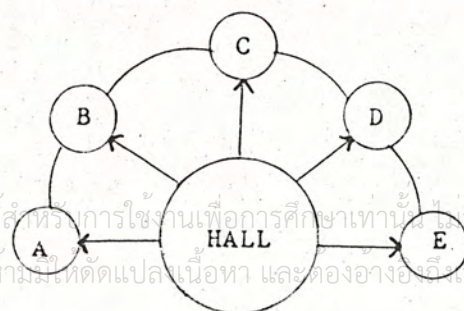

แผนภูมิแสดงการจัดกลุ่มห้องแสดงลักษณะที่ 3

4. Central Arrangement

เป็นการรวมเอาระบบการจัดทั้ง 3 ลักษณะเข้าด้วยกัน มีห้องโถง
 เป็นตัวกลางแยกห้องต่าง ๆ แต่ละห้องสามารถติดต่อกันได้ เมื่อเปิดห้องหนึ่งก็สามารถใช้
 เป็นจุดจ่ายไปยังห้องแสดงต่าง ๆ ได้

Court Hall

แผนภูมิแสดงการจัดกลุ่มห้องแสดงลักษณะที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่สามารถตีพิมพ์หรือทำซ้ำในสิ่งอื่นใดได้ หากมีเหตุเปลี่ยนแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้